

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἄρχοντας Πρωτοψάλτου τῆς Μ.τ.Χ.Ἐ.

Ἡ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΦΘΗΜΙΓΖ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

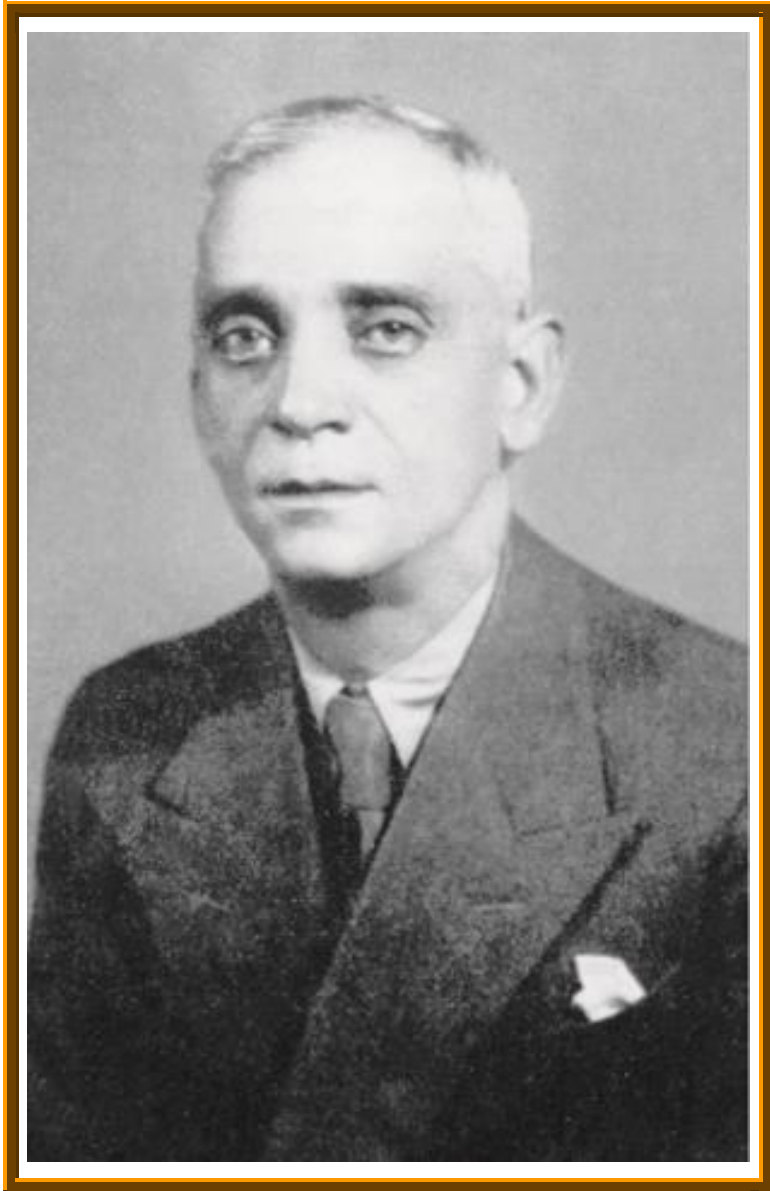
1952

ἐπιμέλεια
Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης
Λουκάς Λουκά
Μάϊος 2022

Κωνσταντίνος Πρίγγος

Ἄρχων Πρωτοψάλτης τῆς Μ.τ.Χ.Ἐ.

(1892-1964)

Εύχεσθε ὑπὲρ τῶν κοπιῶντων

Ψηφιοποίηση, διόρθωση κειμένων καὶ σχεδιασμός ἐξωφύλλου:

Λουκάς Λουκάς: louka.loukas@gmail.com

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης: gerry.monk@gmail.com

Ἡ πληκτρολόγηση τῶν κειμένων ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα “MK” τοῦ κ. Δημητρίου Παπαδοπούλου, τὸ ὁποῖο διατίθεται δωρεάν στὴν ἰστοσελίδα

<https://papline.gr/>

Περιεχόμενα

Κωνσταντῖνος Πρίγγος	0
ἤχος α'	4
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας	4
Κεκραγάρια	4
Ἄτερα συντομώτερα	5
Στιχηρά	7
Θεοτοκίον	13
Εἰς τὸν στίχον	16
Θεοτοκίον	19
Ἀπολυτίκιον	21
Θεοτοκίον	22
Εἰς τὸν Ὅρθρον	23
Εἰς τοὺς αἴνους	24
Στιχηρά	25
ἤχος β'	33
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας	33
Κεκραγάριον	33
Στιχηρά	34
Θεοτοκίον	40
Εἰς τὸν στίχον	42
Θεοτοκίον	46
Ἀπολυτίκιον	48
Θεοτοκίον	49
Εἰς τὸν Ὅρθρον	50
Εἰς τοὺς αἴνους	51
Στιχηρά	52
ἤχος γ'	61
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας	61
Κεκραγάριον	61
Στιχηρά	62
Θεοτοκίον	67
Εἰς τὸν στίχον	69
Θεοτοκίον	72
Θεοτοκίον συντομότερον	74
Ἀπολυτίκιον	75
Θεοτοκίον	76
Εἰς τὸν Ὅρθρον	77
Εἰς τοὺς αἴνους	78
Στιχηρά	80
ἤχος δ'	89
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας	89
Κεκραγάριον	89
Στιχηρά	90
Θεοτοκίον	96

Εἰς τὸν στίχον.....	99
Θεοτοκίον.....	102
Ἀπολυτίκιον.....	105
Θεοτοκίον.....	106
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	107
Εἰς τοὺς αἶνους.....	107
Στιχηρὰ.....	109
ἤχος πλ.α'	117
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.....	117
Κεκραγάριον.....	117
Στιχηρὰ.....	118
Θεοτοκίον.....	126
Εἰς τὸν στίχον.....	128
Θεοτοκίον.....	131
Ἀπολυτίκιον.....	134
Θεοτοκίον.....	135
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	135
Εἰς τοὺς αἶνους.....	136
Στιχηρὰ.....	138
ἤχος πλ.β'	150
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.....	150
Κεκραγάριον.....	150
Στιχηρὰ.....	151
Θεοτοκίον.....	158
Εἰς τὸν στίχον.....	160
Θεοτοκίον.....	164
Ἀπολυτίκιον.....	165
Θεοτοκίον.....	166
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	167
Εἰς τοὺς αἶνους.....	168
Στιχηρὰ.....	169
ἤχος βαρὺς	179
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.....	179
Κεκραγάριον.....	179
Στιχηρὰ.....	180
Θεοτοκίον.....	186
Εἰς τὸν στίχον.....	188
Θεοτοκίον.....	190
ἕτερον.....	191
Ἀπολυτίκιον.....	193
Θεοτοκίον.....	194
Εἰς τὸν Ὅρθρον.....	195
Εἰς τοὺς αἶνους.....	195
Στιχηρὰ.....	197
ἤχος πλ.δ'	204
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.....	204
Κεκραγάρια.....	204

συντομότερον Κύριε εκέκραξα	205
Στιχηρά.....	206
Θεοτοκίον	211
Εἰς τὸν στίχον.....	213
Θεοτοκίον.....	217
Ἀπολυτίκιον	218
Θεοτοκίον.....	219
Εἰς τὸν Ὅρθρον	220
Εἰς τοὺς αἶνους.....	221
Στιχηρά	222
Ἑωθινὰ	229
Ἑωθινὸν α΄	229
Ἑωθινὸν β΄	231
Ἑωθινὸν γ΄	234
Ἑωθινὸν δ΄	237
Ἑωθινὸν ε΄	240
Ἑωθινὸν ς΄	243
Ἑωθινὸν ζ΄	246
Ἑωθινὸν η΄	249
Ἑωθινὸν θ΄	251
Ἑωθινὸν ι΄	254
Ἑωθινὸν ια΄	257

**Ἀναστασιματᾶριον
Κωνσταντίνου Πρίγγου**

ἦχος α΄

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

Κεκραγάρια

ἦχος α΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

ἦχος ᾠ Πα ᾠ

Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α ξα προς σε ει εισ α

κου ου σο ο ο ον μου εισ α α κου ου ου σο ον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε

κρα α α ξα προς σε ει εισ α κου ου σο ο ο ον μου

προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης δε η

η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα

γε ε ναι αι με ε προ ος σε ε ε εισ α α κου ου ου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η η η τω η προσ ε ευ χη η η η

μου ως θυ μι ι ι α α μα α α α εν ω

ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω

ων χει ει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η

η εισ α α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε

Ἔτερα συντομώτερα

Ἦχος ᾠ Πα χ̣

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ο ν

μου εισ α α κ ο υ σ ο ο ο ν μου Κυ υ υ ρ ι ι

ι ε Κυ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο

ο ο ν μου προ σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η η τ η η η ς δ ε η η

σ ε ω ω ω ω ς μου εν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ε ν αι αι με

ε προ ο ς σ ε ε ε ε ι ε ι σ α α κ ο υ σ ο ν μου Κυ υ υ

ρι ι ι ε

Κ α τ ευ θ υ ν θ η η η τ ω η π ρ ο σ ε ε υ χ η η η μου ως θ υ

μι ι α α μα α α εν ω ω πι ο ο ο ο ν σου

ε πα ρ σ ι ς τ ω ν χ ε ι ε ι ρ ω ω ν μου θ υ σ ι ι α ε ε σ τ ε ρ ι

νη η η π εισ α κου σον μου Κυ υ υ ρι ι

ι ε π

στιχηρά

ἦχος α'

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἑξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἶ ὁ δεῖξας, ἐν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

ἦχος ἄ Πά

Τας εσπερινας ημων εεευχας προσ δεξαι

αι α α γι ε Κυ υ υ ρι ι ι ε και

πα ρα σχου η μι ν α φε ε σιν α α μαρ τι ι ων

ο τι μο ο νο ος ει ο δει ξας εν κο σμω την Α να

α α στα α α σιν

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Κ υ κ λ ω σ α τ ε λ α α ο ι Σ ι ω ν και πε ρ ι ι λ α α
β ε τ ε ε ε α α α υ τ η ν και δ ο τ ε δ ο ξ α ν ε ν α υ
τ η τ ω α ν α σ τ α α ν τ ι ι ι ε κ ν ε κ ρ ω ω ν
ο τ ι α υ τ ο ς ε σ τ ι ι ι ν ο ο Θε ο ο ο ο ς η η η
μ ω ω ν ο λ υ τ ρ ω σ α μ ε ε ν ο ς η η μ α α α ς
ε κ τ ω ν α ν ο μ ι ω ω ω ν η η η μ ω ν

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

Δ ε ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προσ κυ νη σω

μεν Χρι στο ο ον ^{π ρ} δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε
 κρω ων Α να α α στα α α σιν ^{π ρ} ο τι αυ τος
 ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ο ος η η η μω ων ^{ρ Δ}
 ο εκ της πλα νη ης του ου ε ε χθρου ου ου ^{ρ η} τον κο
 ο σμον λυ τρω σα α α με ε ε νος ^{π ρ}

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εὐφράνθητε οὐρανοί, σαλπίζατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην· ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τῷ Σταυρωῖ προσήλωσε, καὶ ζωὴν ὁ διδούς, θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.

ε υ φρα αν θη η τε ου ρα νοι ^{ρ Δ} σαλ πι σα τε τα
 θε με λι α τη ης γης ^{π ρ} βο η η σα α τε τα α
 ο ο ο ρη ε ευ φρο συ υ υ νην ^{π ρ} ι δου γαρ

ο Εμμανουήλ τας αμαρτιαιας ημων ^{π 9} τω

σταυρωσθη η ηλωω σε ^{π 9} και ζωη

η η ο διιδουους θανατοον εε νεκρω σε ε

τον ^ζ Αδαμ αναστησας ως φιλαανθρωπω

ω ^{π 9} προς

Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν. Τὸν σαρκὶ ἐκουσίως σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες: Στήριξον ὀρθοδοξίαν τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, καὶ εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τον σαρκι εκουσιως σταυρωθεντα αδιημας

^{π 9} παθοντα και τααφεντα ^η και αναστααν

ταα εκνεεκρων ^η υυμνηησωμεν λεεε

γο ο ον τες ^{π ρ} στη η ρι ξον ορ θο δο ξι ι ι ι ι

α την Εκ κλη σι αν σου Χρι στε ^{π ρ} και ει ρη νευ

σον την ζω η ην η η μων ως α γα θο ος και φι

λα ^{π ρ} αν θρω ω ω προς

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ, παρεστῶτες οἱ ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὅτι Σταυρὸν κατεδέξω, καὶ θάνατον ἀναμάρτητε, ἵνα τῷ κόσμῳ δωρήσῃ τὴν ἀνάστασιν, ὡς φιλόανθρωπος.

Τω ζω ο δο χω σου τα φω πα ρε στω τες οι α να

ξι ι οι ^{π ρ} δο ξο λο γι αν προσ φε ε ρο ο μεν ^η τη

α φα τω σου ευ σπλα αγ χνι ι α ^η Χρι ι στε ε

ο Θε ο ο ο ος η η η μων ^{π ρ} ο τι Σταυ ρον κα

τε δε ε ε ε ε ξω και θα να τον α να μαρ τη η

τε ^{π ρ} ι να τω κο σμω δω ρη ση την Α να α

στα α σιν ω ως φι λα α αν θρω ω ω προς ^{π ρ}

Ἀπό φυλακῆς πρώτας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρώτας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναϊδίον Λόγον, τὸν ἐκ παρθενικῆς νηδύος προελθόντα ἀφράστως, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον δι' ἡμᾶς ἐκουσίως καταδεξάμενον, καὶ ἀναστάντα ἐν δόξῃ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τον τω Πα τρι συν α α να α αρ χον και συν α ι ι

δι ο ον Λο ο ο γον ^{π ρ} τον εκ παρ θε νι κης νη δυ ος

προ ελ θον τα α α φρα α στως ^{π ρ} και Σταυ ρον και θα

α να α τον ^{π ρ} δι η μας εκου σι ως κα τα δε ξα

α α με ε ε νον ^{π ρ} και α να σταν τα εν δο ο

 ο ξη υ μνη η σω μεν λε γο ον τες ^π ζω ο δο τα Κυ ρι

 ε δο ο ξα α σοι ο Σω τηρ τω ων ψυ χω ω ων η η

 η μων ^π

Θεοτοκίον

ἦχος α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν **Μαρίαν** τὴν παρθένον, τῶν ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισηῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. **Θαρσεῖτω** τοῖνον, **θαρσεῖτω** λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

ἦχος β' Πα

Δ ο ο ο ξα Πα τρι ι και αι αι Υι υι ω ω και α

 γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^π

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω ω ω νων α α α μην ^π9_{κα}

Την παγκο σμι ον δο ο ο ο ο ξαν την εξ αν

θρω ω ω πων σπα α ρει ει ει ει σαν ^π9 και τον Δε σπο

την τε ε κου ου σαν την ε που ρα α α α νι ι

ον πυ υ υ υ λην ^π9 υ μνη η σω ω ω μεν Μα ρι

αν την πα αρ θε ε ε νον ^π9 των α σω μα των το ο

α α σμα και των πι στω ων το εγ καλ λω ω

ω ω πι ι ι ι σμα ^π9 αυ τη γαρ α νε δει ει

ει ει ει χθη ου ου ρα νος ^Δ9 και να ο ος της Θε ε

ο ο ο τη η η η τος ^{π9} αυ τη το με σο τει ει χον

της ε χθρας κα θε ε λου ου σα ^η ει ρη νην αν τει ει

ση η η ξε και το βα σι ι λει ον η νε

ε ε ω ω ω ω ξε ^{π9} ταυ την ουν κα τε ε χο ο ον

τες της πι στε ως την α αγ κυ υ ραν ^η υ περ μα

χον ε χο ο μεν τον ε ε εξ αυ της τε ε χθε ε εν

τα α α Κυ ρι ι ι ον ^{π9} θαρ ει ει ει τω τοι

οι οι οι οι οι οι οιν θαρ σει τω λα ο ος του ου Θε

ου ^{π9} και γαρ αυ τος πο λε μη η σει ει τους ε ε

χθρου ου ους ως παν το δυ υ υ να α α α μο ο

εις τὸν στίχον

ἤχος α'

Τῷ πάθει σου, Χριστέ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ ἀναστάσει σου ἐκ φθορᾶς ἔλυτρώθημεν· Κύριε δόξα σοι.

ἤχος β' Πα

 ω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω θη

 μεν και τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ

 τρω θημεν Κυ ρι ε δο ο ξα σοι

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο. Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν, χεῖρας κροτεῖτω τὰ ἔθνη μετ' εὐφροσύνης· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὸν θάνατον νεκρώσας, ζωὴν ἡμῖν ἐδωρήσατο, πεπτωκότα τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ ἀναστήσας, ὡς φιλόανθρωπος.

 α γα λ ι α σ θ ω η κ τ ι σ ι ς ο υ ρ α ν ο ι ο ι ε υ φ ρ α ι ν ε

σθωσαν ^{π ρ} χει ρας κρο τει τω τα ε θνη μετ ευφρο συ νης ^{π ρ}

Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ^Α τω Σταυ ρω προσ η λω σε

τας α μαρ τι ας η μων ^Α και τον θα α να τον νε

κρω σας ζω ην η μι εν ε δω ρη σα το ^{π ρ} πε πτω

κο τα τον Α δαμ ^{π ρ} παγ γε νη α να στη σας ως φι

λα ανθρω πος ^{π ρ} ^Α

Και γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς, Ἀκατάληπτε, ἐκὼν ἐσταύρωσαι διὰ φιλανθρωπίαν ὃν ὁ ἄδης συναντήσας κάτωθεν ἐπικράνθη, καὶ δικαίων ψυχαὶ δεξάμεναι, ἠγαλλιάσαντο· Ἄδὰμ δὲ ἰδὼν σε τὸν κτίστην ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη. ὦ τοῦ θαύματος! πῶς θανάτου ἐγεύσατο ἢ τῶν ἀπάντων ζωῆς; ἀλλ' ἢ ὡς ἠβουλήθη, κόσμον φωτίσαι, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Β α σι λευς υ παρ χων ου ρα νου και γης α κα τα

λη πτε ^Α ε κων ε σταυ ρωσαι δι α φι λαν θρω πι

αν ^{π ρ} ον ο α δης συν αν τη σας ^{Δ ρ} κα τωθεν ε πι

κρανθη ^{π ρ} και δι και ων ψυ χαι δε ξα μεναι η γαλ

λι α σαν το ^{π ρ} Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην εν

τοις κα τα χθο νι οισ α νε στη ^{π ρ} ω του θαυ μα α τος ^{Δ ρ}

πως θα να α του ε γευ σα το η των α παν των ζω η ^{Δ ρ}

αλλ η ως η βου λη θη κο σμον φω τι ι σαι κραυ γα ζον

τα και λε γον τα ^{Δ ρ} ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε

δο ο ξα σοι ^{π ρ} ^{Δ ρ}

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Γυναῖκες μυροφόροι μύρα φέρουσαι, μετὰ σπουδῆς καὶ ὄδυρμου τὸν τάφον σου κατέλαβον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ ἄχραντον σῶμά σου, παρὰ δὲ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγον ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Γ υ ναι αι κες μυ ρο φο ροι μυ ρα φε ρουσαι με τα
 σπου δης και ο θυρ μου τον τα φον σου κα τε λα βον ^{π ρ} και
 μη ευ ρουσαι το α α χραν τον σω μα σου ^Δ πα ρα
 δε του αγ γε λου μα θουσαι το και νον και πα ρα δο ξον
 θα αυ μα τοις α πο στο λοις ε λε γον ^{π ρ} α νε ε στη
 ο Κυ ρι ος ^Δ πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε

^{π ρ}
 ος

Θεοτοκίον

ἦχος α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἴδου πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἑσαΐου πρόρρησις· Παρθένος γὰρ ἐγέννησας, καὶ μετὰ τόκον,
 ὡς πρὸ τόκου διέμεινας. Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς· διὸ καὶ φύσις ἐκαινοτόμησεν. Ἄλλ' ὦ
 Θεομῆτορ, ἰκεσίας σῶν δούλων, σῶ τεμένει προσφερομένας σοι, μὴ παρίδης, ἀλλ' ὡς
 τὸν εὖσπλαγχνον σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα, σοῖς οἰκέταις σπλαγχνίσθητι, καὶ πρέσβευε
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος 4̣ Πα

Δοοοξα Πατρι και αι αι Υι υι ω ω και α

γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι π⁹_{κα}

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω ω ω νων α α α μην π⁹_{κα}

Ιδου πε πλη η η ρω ω ω ται η του Η σα ι

ι ου ου προ ο ορ ρη η η η σις π⁹ Παρ θε νος γαρ

ε γε εν νη η σας και με τα το κον ως προ

το ο κου δι ε ε ε μει ει ει ει νας π⁹ Θε ος

γαρ η η ην ο τε χθεις π⁹ δι ο και φυ σις ε και νο

το ο μη η σεν ^π αλλ ω Θε ο μη τος ι κε

σι αι αις σω ων δου ου λων ^η σω τε με νει προσ φε ρο

με ε ε ε να α ασ σοι μη η πα ρι ι ι ι δης ^π

αλλ ως τον ευ σπλαγ χνον σαις αγ κα λαις φε ε ρου ου ³

σα σοις ι κε ται αις σπλαγ χνι ι ι σθη η η η τι ^π

και πρε ε σβε ευ ε σω θη ναι τας ψυ χα α ασ ³

η η η η μω ω ω ν ^π

Ἀπολυτίκιον

^{ἦχος α'}

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἀχραντὸν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόνηρωπε.

ἦχος ⁴/₉ Πα

Του λιθου σφραγισθεντος υπο των Ιουδαιων
 και στρατιωτων φυλασσοντων το αχραντον σου σωω
 μα ^Δα νεστης τριημερος Σωτηρ ^Δδωρου μενος τω κο
 σμω την ζωην ^πδια του το αιδυνα αμεις των ουρα
 νων εβοων σοι Ζωοδοτα ^πδοξα τη αναστα
 σειςου Χριστε ^Δδο οξα τη βασιλει α σου ^Δδοξα τη
 οι κο νομια σου μο νε φι λα ανθρωπε ^π

Θεοτοκίον

ἦχος α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἔσαρχοῦτο ὁ τῶν ὅλων
 Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυτῆδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν
 οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι
 ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Δόξα, καὶ νῦν

ἦχος ^π Πα

Του Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
 αι ρε ^Δ συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
 σπο της ^π εν σοι τη α γι α κι βω τω ^Δ ως ε φη ο δι
 και ος Δα βιδ ^Δ ε δει χθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα νων
 βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^π δο ξα τω ε νοι κη σαν τι
 εν σοι ^Δ δο ο ξα τω προ ελ θο ον τι εκ σου ^Δ δο ξα
 τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το κου σου ου
 ου ^π

Εἰς τὸν Ὅρθρον

ἦχος α'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ἦχος ^λ/_γ Πα

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο

 γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου π ρ

Θεις τούς αἶνους

ἦχος α'

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ἦχος Πα

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α τω το ον
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π ρ αι νει τε τον Κυ ρι ι
 ον εκ τω ω ω ν ου ρα α νω ω ν η αι νει τε ε α αυ
 το ο ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις π ρ σοι πρε
 ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω π ρ

Α ι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι οι α αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει

ει ει τε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μεις α

αυ του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω

στιχηρα

ἦχος α'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἦμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

Ἦχος 4η Πα

Υ μνου μεν σου Χρι στε ε τοσω τη η ρι ο ον πα α α θος

και δο ξα ζο μεν σου την α να α α στα α

α σιν π
9

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Ὁ Σταυροὸν ὑπομείνας καὶ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε ὡς μόνος Παντοδύναμος

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὁ τὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Ὁ τὸν ἄδην σκυλεύσας καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας

να στη η η η η σας τη α να στα α σει σου Χρι

στε ε ε **π** α ξι ω σον η μας εν κα θα α ρα α κα

αρ δι ι α **η** υ υ μει εν και δο ξα α α ζει ει

ειν σε **π**

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστέ· ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ· ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας σταυρόν· ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθών, ἵνα σώσης τὸν κόσμον· Κύριε δόξα σοι.

Την θε ο πρε πη σου συγ κα τα βα σιν δο ξα α

ζο ον τες υ μνου ου μεν σε Χρι στε **π** ε τε χθης

εκ Πα αρ θε ε νου **η** και α χω ρι στος υ υ πη ρ χες τω

ω ω Πα α α τρι **π** ε πα θες ως α αν θρω ω ω

προς και εκουσιως υπειμεινας Σταυρον ^{π ρ} α α

νεεστης εκτου ουτα αφου ως εκπαασταδος προ

ο ο ε ε ελθων ^{π ρ} ι να σωσης τον κο ο ο

σμον Κυ υρι εδο ο ο ξα α α σοι ^{π ρ}

Στιχηρά Ἀνατολικά

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ὄτε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, τότε ἐνεκρώθη τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ· ἡ κτίσις ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σου, καὶ ὁ ἄδης ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου· τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησας, καὶ τῷ ληστῇ τὸν παράδεισον ἤνοιξας· Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο τε προσηλωθης τω ξυυλω του Σταυρου ^{π ρ} το

τεε νεε κρωωθη το κρατος του ου ου ε ε ε

χθρου ^{π ρ} η κτι σις ε σα λε ε ε ευθη η τω φο ο ο

ο βω ω ω σου ου ^ρ και ο α δης ε σκυ υ λε ευ

θη τω κρα α α τει ει ει σου π⁹ τους νε κρους εκτων

τα φων α νε ε στη η η σας π⁹ και τω λη στη τον

πα ρα δει σον η η νοι οι ξας η Χρι στε ο Θε ε ος

η μων δο ο ο ξα α α σοι π⁹

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁδυρόμεναι μετὰ σπουδῆς, τὸ μνημά σου κατέλαβον αἱ τίμαι γυναῖκες· εὐροῦσαι δὲ τὸν τάφον ἀνεωγμένον, καὶ μαθοῦσαι παρὰ τοῦ ἀγγέλου, τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θαῦμα, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ο δυ ρο με ναι με ε τα σπου δης π⁹ το μνη μα σου

κα τε ε λαα βον αι αι τι ι ι μι αι αι γυ ναι αι

αι κες π⁹ ευ ρου σαι δε τον τα φων α νε ω ω γμε ε ε

νον π⁹ και μα θου σαι πα ρα του αγ γε λου το και

νον και πα ρα δο ο ξο ον θα αυ μα **η** α πη ηγ γει ει λα α

αν τοις α α πο στο ο ο λοις **π ρ** ο τι α νε στη

ο Κυ υ ρι ι ος **η** δω ρου με νος τω ω κο ο σμω

το με γα ε ε ε λε ε ε ος **π ρ**

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. Τὴν τῶν παθῶν θείαν μωλώπωσιν, σοῦ προσκυνοῦμεν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὴν ἐν τῇ Σιών δεσποτικὴν ἱερουργίαν, τὴν ἐν τέλει τῶν αἰώνων θεοφανῶς γεγενημένην· τοὺς γὰρ ἐν σκότει καθεύδοντας, ὁ Ἥλιος ἐφώτισας τῆς δικαιοσύνης, πρὸς ἀνέσπερον χειραγωγῶν ἔλλαμψιν· Κύριε δόξα σοι.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδου

Ἦχος **η** Πα

Την των πα θων θει αν μω λω πω ω σιν σου προσ κυ νου

μεν Χρι στε ε ο Θε ος **π ρ** και την εν τη Σι ων

δε σπο τι κην ι ε ε ρου ουρ γι ι αν **η** την εν τε λει

τω ων αι αι ω ω νων θε ο φα α νω ω ως γε γε ε
 νη με ε ε ε νην π⁹ τους γαρ εν σκο τει κα θευ δο ον
 τας ο η λι ος ε φω ω τι ι σα α ας τη η ης δι
 και αι ο συ υ υ υ νης π⁹ προς α νε σπε ρον χει ρα
 γω γων ε ελ λαμ ψι ν Κυ ρι ι ε δο ο
 ο ο ξα α α α σοι π⁹

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τὸ φιλοτάραχον γένος τῶν Ἰουδαίων, ἐντίσασθε· Ποῦ εἰσιν οἱ Πιλάτῳ προσελθόντες; εἴπωσιν οἱ φυλάσσοντες στρατιῶται· ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες τοῦ μνήματος; ποῦ μετετέθη ὁ ταφεῖς; ποῦ ἐπράθη ὁ ἄπρατος; πῶς ἐσυλήθη ὁ θησαυρός; τί συκοφαντεῖτε τὴν ἔγερσιν τοῦ σταυρωθέντος, παράνομοι Ἰουδαῖοι; Ἄνέστη ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, καὶ παρέχει τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΠΑ
 Τ ο φι λο τα ρα χον γε νος των Ι ου δαι ων εν ω
 τι ι σα α σθε π⁹ που ει σιν οι Πι λα τω

προσ ε ελ θο ον τες ει πω σιν οι φυ λα α α α σ

σο ο ον τες στρα α τι ω ω ω ω ται που ει σιν αι

σφρα γι δεσ του μνη μα α τος που με τε τε θη η

ο τα α φης που ε πρα θη η ο α α α α

πρα α α α τος πως ε συ λη η θη ο ο θη σαυ ρος

τι συ κο φαν τει τε την ε γερ σιν του στα αυ ρω ω

θε εν τος πα ρα α α α νο ο ο μοι Ι ι ου δαι αι

αι αι οι α νε στη ο εν νε κροις ε λευ θε ε

ρος και πα ρε χει ει τω ω κο ο σμω το με ε ε

γα α α ε ε λε ε ε ος

ἦχος β΄

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

Κεκραγάριον

ἦχος β΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἦχος Δε

Κυριε εε κεκραξα προς σε ε ει ει εισ α

α α α κου σο ον μου εισ α α κου ου σον μου Κυ υ

υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς

σε ε ει ει εισ α α α κου σο ον μου προ ο

σχεσ τη φω ω νη η τη ης δε ε ε η η η σε ε ω

ω ως μου εν τω κε κρα α γε εναι αι αι με προς

σε ε ε εἰς α α κου σο ον μου ου Κυ υ υ

ρι ι ι ε

Κα τευ θυν θη τω η προσ ε ευ χη η η μου ως θυ μι

α μα ε ε εν ω ω ω πι ι ο ο ον σου ε παρ

σις των χει ει ρω ωων μου θυ υ σι ι α ε ε σπε ρι

νη η η εἰς α α κου σο ον μου ου Κυ υ υ

ρι ι ι ε

Στιχηρά

ἦχος β'

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν λόγον σαρκωθέντα, ἐκ παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

ἦχος Δι

Τον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τα τον Θε ον

Λο γον σαρ κω θεν τα εκ παρ θε ε νου ου ου Μα ρι ι

ας δε ευ τε ε προσ κυ νη η η σω ω ω μεν

Σταυ ρον γαρ υ υ υ πο μει ει νας τη τα φη πα ρε

δο ο ο θη ως αυ το ος η θε ε λη σε και α

να στα α ας ε εκ νε κρων ε σω σε με τον

πλα νω ω με νο ον α α αν θρω ω ω πον

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε, προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον Ἐγερσιν.

Χρι στος ο Σω τηρ η η μων το καθ η μων χει ρο γρα φον

προ σ η λω ω σα ας τω Σταυ ρω εξ η η η λει ει

ει ψε και του θα να του το κρα α το ο ος κα τη η

ηρ γη η η σε προς κυ νου ου μεν αυ του

την τρι η με ε ρο ον ε ε ε γε ε ερ σιν

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Σὺν ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ Λυτρωτὴς ἔστι, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον ὃν ἔπλασεν.

Συν αρ χαγ γε λους υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου την Α

να α α στα α α σιν αυ τος γαρ λυ τρω της

ε ε στι και Σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η μων

και εν δο ο ξη φο βε ρα και κρα ται α α δυ

να α α μει πα λιν ερ χεται κρι ναι κο σμο ον ο

ον ε ε ε πλα α α σεν

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναῖξι·
Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· Ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος· διό σε
προσκυνοῦμεν τὸν μόνον ἀθάνατον, ζωοδότα Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

ε τον σταυ ρω εν τα και τα α φε ε εν τα αγ γε λος

ε κη ρυ ξε ε ε Δε σπο ο την και ε λε γε

ταις γυ ναι ξι δευ τε ι δε τε ο που ε ε κει ει

το ο Κυ υ υ ρι ι ι ος α νε στη η γαρ κα

θως ει ει πεν ως παν το δυ υ υ να μος δι

ο σε προσ κυ υ νου ου ου μεν τον μο ο ο νον α θα α α

να α α τον Ζω ο δο τα Χρι στε ε λε ε η

η σο ο ον η η η μας

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, ἐν τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, ἐφώτισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν· Εὐεργέτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ε ν τω Σταυ ρω σου κα τηρ γη η σας την του ξυ υ λου

ου ου κα τα α ραν εν τη τα φη σου ε νε κρω ω σας

του θα να α α α του ου το κρα α α τος

εν δε τη ε γερ σει ει σου ε φω τι σας το γε νος τω

ων αν θρω ω πων δι α του το σοι βο ο ω ω μεν

ευ ερ γε τα Χρι στε ο Θε ο ος η μων δο

ο ο ξα α α σοι

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡνοίγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασας, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας.

Η νοι γη σαν σοι οι οι Κυ ρι ι ε φο ο ο βω πυ υ

λαι αι αι θα να α του πυ λω ροι δε α δου ι δο ον τε

ε ες σε ε ε ε πτη η η ξαν πυ λας γαρ χαλ

κα ας συν ε ε ε τρι ι ι ψας και μο χλους σι

δη ρου ους συν ε ε θλα σας και εξ η γα γες η μα

α ας εκ σκο ο τους και σκι ας θα α α να α α

του ου και τους δε σμους η μω ων δι ι ε ε ερ

ρη η η ξας

Ἀπὸ φυλακῆς πρωτὰς μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωτὰς ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸν σωτήριον ὕμνον ἄδοντες, ἐκ στομάτων ἀναμέλψωμεν, δεῦτε πάντες ἐν οἴκῳ Κυρίου, προσπέσωμεν λέγοντες· ὁ ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, καὶ ὢν ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Τ ο ν σω τη ρι ο ν υ μνο ο ο ν α δο ο ν τες εκ
στο μα α τω ν α να με ε ε λ ψω ω ω με εν δε
ε ευ τε πα αν τες εν οι κω Κυ υ ρι ι ι ου προσ πε ε
σω ω ω μεν λε ε ε γο ο ο ν τες ο ε πι ξυ
λου σταυ ρω θεις και εκ νε κρω ω ν α να στας και ων
εν κολ ποις του Πα α α τρος ι λα σθη η τι ταις α μα αρ
τι ι ι αι αις η μων

Θεοτοκίον

ἦχος β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος Δε

Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και αι Υι ω

και α α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω νων α α μην

Πα ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του νο

ο μου τη ης χα α ρι ι ι το ο ος ε ελ θου

ου ου σης ως γαρ η βα α α τος ου ουκ ε ε

και αι ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο με

ε ε νη η ου ου τω παρ θε ε νος ε ε ε

τε ε ε κες και παρ θε ε νο ος ε ε ε ε ε

μει ει ει νας αν τι στυ λου πυ ρο ο ος δι

και ο συ νης α νε ε ε τει λεν Η η η λι ι

ι ος αν τι ι Μω υ σε ε ως Χρι στο ο

ος η σω τη ρι ι α των ψυ υ χω ω ων

η η η μω ω ων

εις τόν στίχον

ἤχος β'
Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, ἀπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα, παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

ἤχος Δι'

Η να στα σι ις σου Χρι στε ε ε Σω τηρ α
 πα σαν ε φω τι σε την οι οι οι κου με ε νην και
 α νε κα λε σω το ι δι ο ον πλα α α σμα παν το
 δυ να με Κυ υ ρι ε ε δο ο ο ξα α α
 σοι

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐεδύσατο, ἐεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
 Διὰ ξύλου Σῶτερ κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κράτος θανάτου τῇ ταφῇ σου
 ἐνέκρωσας, ἐφώτισας, δὲ τὸ γένος ἡμῶν τῇ ἐγέρσει σου· διὸ βοῶμέν σοι· ζωοδότα Χριστέ
 ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δ ι α ξυ λου Σω τερ κα τηρ γη η σας την του ξυ υ
 λου ου ου κα τα α ραν κρα τος θα να του τη τα φη η
 σου ου ου ε νε ε ε κρω ω ω σας ε φω τι σας

δε το γε νος η μω ων τη ε γε ε ερ σει σου

δι ο βο ω με εν σοι Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε

ο ος η μω ων δο ο ο ξα α α σοι

Και γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστέ, φανείς κατηλωμένοι, ἠλλοίωσας κάλλος κτισμάτων, καὶ τὸ μὲν ἀπάνθρωπον στρατιῶται δεικνύμενοι, λόγχῃ πλευράν σου ἐκέντησαν. Ἑβραῖοι δὲ σφραγιῆσαι τάφον ἤτήσαντο, τὴν σὴν ἐξουσίαν οὐκ ἐπιστάμενοι, ἀλλ' ὁ δι' οἶκτον σπλάγχων σου καταδεξάμενος ταφήν, καὶ τριήμερος ἀναστάς, Κύριε δόξα σοι.

Ε ν τω Σταυ ρω Χρι στε φα νεις κα θη η η λω με ε

νος ηλ λωι ω ω σας κα αλ λο ο ος κτι ι σμα α α

των και το μεν α α παν θρω ω πο ον στρα τι ω ω ω

ται δει κνυ υ υ με ε ε νοι λο γχη πλευ ρα αν σου

ε κε ε εν τη σαν Ε βραι οι δε σφρα γι σαι τα

φον η τη σα αν το την σην ε ξου σι αν ου ου ουκ ε

πι στα α α με ε ε νοι αλλ ο δι οι κτο ον

σπλαγ χνω ων σου κα τα δε ξα α α με νο ος τα α φη ην

και τρι η η μερος α να στα ας Κυ υ ρι ε ε δο

ο ο ξα α α σοι

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ζωοδότα Χριστέ, ἐκουσίως πάθος ὑποστάς διὰ θνητούς, ἐν Ἄδῃ δὲ κατελθὼν ὡς δυνατός, τοὺς ἐκεῖ τὴν ἔλευσιν μένοντας τὴν σὴν, ἀφαρπάσας ὡς ἐκ χειρὸς κραταιοῦ, παράδεισον ἀνθ' Ἄδου, οἰκεῖν δεδώρησαι· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἴλασμον ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ζω ο δο τα Χρι στε ε κου σι ως πα θος υ πο στα

α ας δι α α θνη η η τους εν α δη δε κα τελ θων

ω ως δυ να α τος τους ε χει την ε λευ σιν με νον τας τη

ην σην α φαρ πα σας ως εκ χει ρο ο ος κρα α
 ται ου Πα ρα δει σον ανθ α δου οι κειν δε δω ω ω
 ρησαι δι ο και η μιν τοις δο ξα ζου ου σι την σην
 τρι η η η με ρον ε ε ε γε ε ερ σιν δω ρη
 σαι ι λα σμο ον α α μαρ τι ων και το με ε γα α
 ε ε ε λε ε ε ος

Θεοτοκίον

ἦχος β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἔθαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα, ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἅπασαν τὴν κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἔστι βουλή τὸ κυηθέν, ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος Δε

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και αι Υι ω

και α α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω ω ω νων α α μην

Ω θαυματος και αι αι νου παντων τω ων πα α λαι

αι αι θαυ μα α των τις γαρ ε γνωμη η τε ε ε ρα

α νευ αν δρος τε ε ε το ο κυι υι υι αν και εν

αγ κα λαι αις φε ε ρου ου σαν τον α πα σαν την

κτι ι σι ιν πε ρι ε ε ε χο ο ον τα Θε

ου ου ε ε στι ι βου λη η η το κυ υ η η θε εν ον

ως βρε βος παν α α γνε ε σαις ω λε ε ε ναις βα στα α
 α σα α α σα και μη τρι κην παρ ρη σι αν
 προς αυ το ον κε ε εκτη με ε νη μη παυ σηδυσ
 ω ω που σα υ περ των σε ε ε τι μω ων των του οι
 κτει ρη η η σαι και σω ω σαι τας ψυ υ χα α ας
 η η η μω ω ων

Ἀπολυτίκιον

ἦχος β'

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ἦχος Δε

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η

η α θα α να τος το τε τον α δην ε νε ε
 κρω σας τη α στρα πη της Θε ο τητος ο τε δε και τους
 τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε
 στη σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων
 ε κραυ γα ζον ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι

Θεοτοκίον

ἦχος β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἔσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν, αὐτὸν ἐκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος Δι

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
 τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α ε

 σφρα γι σμε νη και παρ θε νι α φυ λατ το με ε

 νη Μη τηρ ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα

 α λη θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ

 χας η μω ω ω ν

Εἰς τὸν Ὅρθρον

ἦχος β'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἦχος Δι

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ου

Θις τούς αίνους

ἦχος β'

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἦχος Δι

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω τον Κυ

υ υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα νων αι αι νει ει τε αυ

τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει

υ υ μνο ος τω ω ω Θε ε ε ω

Δι νει τε αυ τον πα αντες οι αγ γε ελοι αυ του
 αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις
 αυ του ου ου σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω
 ω Θε ε ε ω

στιχηρά

ἦχος β'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοή, καὶ πᾶσα κτίσις, σέ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Ἦχος Δε

Πα σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε ε δο ο
 ξα ζει Κυ υ υ ρι ι ι ε ο τι δι α του Σταυ
 ρου τον θα να τον κα τη η ηρ γη σας ι να δει

ξης τοις λαοις την εκνεκρων σου ου Α να α α στα α

α σιν ω ως μο ο νος φι ι λα α αν θρω ω

ω προς

Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν τηροῦντες τὸν βασιλέα; διατὶ γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνεῖτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν· Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Εἰ πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πως οι στρα τι ω

ται α πω λε ε σαν τη ρουν τες τον Βα α α σι λε ε

α δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ λα ξε την πε

ε ε τραν τη ης ζω ω η ης η τον τα φεν τα δο τω ω

σαν η α να στα αν τα α προσ κυ νει ει ει τω ω

ω σαν λε ε γον τε ες συν η μιν δο ξα τω πληθει

των οι κτι ιρ μω ωων σου Σω ω τηρ η η μωων δο ο

ο ξα α α σοι

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Χαίrete λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίσατο εἰπών· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίrete Λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Χαι ρε τε λα οι και α γαλ λι ι α α α σθε αγ γε

λος ε κα α θι σεν εις τον λι ι ι θον του μνη η η

μα α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α το ει

πω ω ων Χρι στος α νε ε στη εκ νε κρω ω ωων

ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πλη ρω σε

τα συμ παν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας και ρε

τε λα οι οι οι οι και αι α γαλ λι α α α σθε

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἄγγελος μὲν τὸ χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένη ἐκόμισεν, ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ὁ μὲν ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων, ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, Κύριε δόξα σοι.

Α γ γε λος μεν το ο και αι αι ρε προ της σης συλ λη ψε

ως Κυ ρι ι ε τη Κε χα ρι τω με ε ε ε νη ε κο

ο ο μι ι ι σεν αγ γε λος δε τον λι ι ι θον

του εν δο ο ξου σου μνη η η μα τος εν τη

ση α να στα α α σει ε κυ υ υ λι ι ι σεν

ο με ε ε ε εν αν τι της λυ υ υ πης ευ

φρο συ νης συ υμ βο ο ο λα α α μη η νυ υ υ

ων ο δε ε ε ε ε αν τι θα α να α α του

Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υτ τω ων η μιν

δι ο βο ω με εν σοι οι ευ ερ γε τα των α α πα

α αν τω ων Κυ ρι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

Στιχηρά Ἀνατολικά

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ἐρραναν μύρα μετὰ δακρῦων, ἐπὶ τὸ μνημα̅ σου αἱ γυναῖκες, καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν Ἀνέστη ὁ Κύριος.

ε ρ ρα ναν μυ ρα με τα δα α κρυ υ υ ων ε πι το

ο μνη η μα α σου ου ου αι αι αι γυ ναι αι κες και

ε πλη σθη χα ρας το στο ο ο μα α αυ των εν

τω λε ε ε γει ειν α νε ε ε ε ε στη η ο ο

Κυ υ υ ρι ι ι ος

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτωσαν ἔθνη καὶ λαοὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ ἐν τῷ ἅδῃ τριημερεύσαντα, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, δι' ἧς, πεφώτισται πάντα τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Α ι νε σα τω σαν ε θνη και λα οι Χρι στο ο ο

ον τον Θε ο ο ον η η η μων τον ε κου σι

ως δι η μας σταυ ρο ον υ πο μει ει ει ναν τα

και εν τω α δη τρι η με ρε ε ευ σα α αν τα

και προσ κυ νη σα τω σαν αυ του την εκ νε κρω ων α

να α α στα α α σιν δι ης πε φω τι ι σται

παντα του κο σμου τα α πε ε ε ρα α α τα

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. Ἐσταυρώθης, ἐτάφης, Χριστέ, ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, δωρούμενος τῷ κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδου

Ἦχος Δι

Εσταυρωθης εταφης Χριστε ωωωσ ηη
ηβουληθηθης εσκυλευσας τον θαναατον
ως Θεοος και αιαι Δεεσποοοτης δωρου με
νος τω κοσμω ζωηην αιωωω νιιι
ιον και το μεεγααεεε λεεεε
ος

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

ὄντως παράνομοι σφραγίσαντες τὸν λίθον, μείζονος ἡμᾶς θαύματος ἤξιώσατε, ἔχουσι τὴν γνῶσιν οἱ φύλακες, σήμερον προῆλθε τοῦ μνήματος, καὶ ἔλεγον· Εἶπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἦλθον οἱ Μαθηταί, καὶ ἔκλεψαν αὐτόν. Καὶ τίς κλέπτει νεκρόν, μάλιστα δὲ καὶ γυμνόν; Αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως ὡς Θεός, καταλιπὼν καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Δεῦτε ἴδετε Ἰουδαῖοι, πῶς οὐ διέρρηξε τὰς σφραγίδας, ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

^{ΔΙ}
Ο ν τως πα ρα νο μοι σφρα γι σαν τε ε ες τον λι
^{ΓΑ}
 α θον μει ζο νος η η μας θαυ μα το ο οος η
^{ΒΞ} ^{ΔΙ}
 ξι ω ω ω σα α α α τε ε χου σι την γνω ω σιν
^{ΓΑ} ^{ΔΙ}
 οι φυ υ υ λα κες ση με ρον προ ηλ θε του
^{ΔΙ}
 μνη μα α τος και ε ε ε ε λε ε ε ε γον ει πα
^{ΓΑ} ^{ΝΗ}
 τε ο τι η μων κοι οι οι μω ω με ε ε νων ηλ θον οι
^{ΔΙ}
 μα θη ται και ε ε κλε ψαν α α αυ τον και
^{ΒΞ}
 τις κλε πτει νε ε κρον μα λι στα δε ε ε ε και αι γυ υ

μνο ον ^{ΔΙ} αυ τος α α α νε ε ε στη αυ τε ξου σι

ω ως ως Θε ε ος ^{ΓΑ} κα τα λι πων και εν τω ω τα

α φω τα εν τα α φι α α α αυ του ^{ΝΗ} ^{ΔΙ} δευ τε ι

δε τε Ι ου ου δαι αι αι οι πωσ ου δι ε ερρη ξε ε ε

τα α ασφρα γι ι δας ο τον θα να τον πα τη σας

τω γε νει τω ωων αν θρω ω πων την α τε λευ τη

τον ζω ην δω ρου ου ου ου με ε ε ε ε νος και το

^{ΓΑ} με ε γα ε ε ε ^{ΔΙ} λε ε ε ε ος

ἦχος γ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

Κεκραγάριον

ἦχος γ'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἦχος ἠΐ Γα

Κ υ ρ ι ι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος

σε ε εισ α α α α κου ου σο ο ον μου εισ α α κου

ου σον μου ου Κυ υ υ ρ ι ι ι ε ε π ρ

Κυ υ ρ ι ι ε ε κε ε ε κρα ξα α προ ο ος

σε ε εισ α α α α κου ου σο ο ον μου χ ρ προ σ χ ε σ τ η φ ω

νη η η η η της δε ε η η η σε ω ω ω ως

μου ου εν τω κε κρα γε ναι αι με προ ο ος

σε ει εισ α α κου σον μου ου Κυ υ ρι ε

Κα τευ θυν θη τω η η προσ ευ χη η η η η

μου ως θυ μι ι α α μα ε εν ω ω ω πι ο

ο ο ον σου ου ε παρ σι ι ις των χει

ρω ω ω ω ω ν μου θυ σι α ε σπε ε ρι ι

νη η εισ α α κου σον μου ου Κυ υ ρι ε

στιχηρά

ἦχος γ'

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστῆ Σωτῆρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ διαβόλου ἢ πλάνη κατήρηται, γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

ἦχος ἡ Γα

Τω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ θα να του κρα τος

λε λυ υ ται και δι α βο λου η πλα νη η κα τηρ γη

ται γε νος δε αν θρω πων πι ι στει σω ζο με νον υ

μον σοι καθ ε κα στη ην προσ φε ρει

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέωκται, πᾶσα δὲ ἡ κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει.

Πε φω τι σται τα συμ παν τα τη α να στα σει σου

Κυ ρι ε και ο πα ρα δει σος πα α λιν η νε ω ω

κται πα σα δε η κτι σις α νευ φη μου σα α σε υ

μνο ον σοι καθ ε κα στη ην προσ φε ρει

Ἐκ βαθέων ἐκέκραζά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δοξάζω τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος ἁγίου, ὑμῶν τὴν ἐξουσίαν, ἀδιαίρετον, ἄκτιστον Θεότητα, Τριάδα ὁμοούσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Δ ο ξ α ζ ω του Πα τρος και του Υι ου την δυ να
μιν και Πνευ ματος α γι ι ου υ μνω την εξ ου σι
ι αν α δι αι ρε τον α κτι στον θε ο τη τα Τρι
α δα ο μο ου σι ι ον την βα σι λευ ου ου σαν εις
αι ω να αι αι ω νος

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, προσκυνοῦμεν Χριστέ, καὶ τὴν ἀνάστασίν σου ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· τῷ γὰρ μῶλωπί σου, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Τ ον Σταυ ρο ον σου τον τι μι ον προσ κυ νου ου
μεν Χρι στε και την α να στα σιν σου υ μνου μεν και δο ξα

ζο ο μεν π⁹ τω γαρ μω ω λω πι σου χ⁹ η μεις οι πα αν τες

ι α αθη μεν ρ^η

Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.
Ὑμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Υ μνου μεν τον Σω τη ρα χ⁹ τον εκ της Παρ θε νου

σαρ κω θε εν τα π⁹ δι η μας γαρ ε ε σταυ ρω ω ω θη π⁹

και τη τρι ι τη η με ε ρα α νε ε στη π⁹ δω ρου με

νος η μιν το με γα ε ε λε ος ρ^η

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.
Τοῖς ἐν ἄδῃ καταβάς Χριστὸς εὐηγγελίσατο, θαρσεῖτε λέγων, νῦν νενίκηκα. Ἐγὼ ἡ
Ἀνάστασις, ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Τ οισ εν α δη κα τα βας Χρι στος ευ ηγ γε λι

σα α το θαρ σει τε λε γων νυν νε νι κη η κα ^{π ρ} ε γω ει μι

ι η α να στα σις ^{χ ρ} ε γω υ μας α να ξω ^{χ ρ} λυ

σας θα να του ουτας πυ λας ^{ρ η}

Ἀπό φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπιάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Οἱ ἀναξίως ἐστῶτες, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ, ἐσπερινὸν ὕμνον ἀναμέλπομεν, ἐκ βαθέων
κραυγάζοντες· Χριστέ ὁ Θεός, ὁ φωτίσας τὸν κόσμον τῇ τριημέρῳ Ἀναστάσει σου,
ἔξελοῦ τὸν λαόν σου, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου φιλόανθρωπε.

Ο ι α να ξι ως ε στω τες εν τω α χρα αντω σου

οι κω ^{χ ρ} ε σπε ρι νον υ μνον α να μελ πο ο μεν ^{π ρ}

εκ βα θε ε ων κραυ γα ζον τες Χρι στε ε ο Θε

ος ^{χ ρ} ο φω τι σας τον κο ο σμον τη τρι η με

ρω α να στα σει ει σου ^{π ρ} ε ξε λου τον λα ο ο ον σου ^{π ρ}

ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν σου φιλάθρωπε ἦ

Θεοτοκίον

ἦχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπήν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα, σῶαν φυλάξαντα. Διὸ μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

ἦχος ἦ Γα

Δόξα Πατρι ι ι ι και αι αι Υι υι υι ω

και αι α α γι ι ω ω Πνε ευ μα α α τι ι

ἦ

Και νυ υ υ υ υν και αι αι α ει και εις τους

αι ω ω νας τω ων αι αι ω ω ω νω ω ων α

μη ην ^{π ρ}κα

Π ω ω ω ως μη η η θαυ μα α α σω μεν ^{κ ρ}τον

θε αν δρι κο ο ον σου το ο κο ον παν σε ε βα α α

σμι ι ι ι ε ε ^{π ρ}πει ραν γα αρ α α αν

δρος μη δε ξα με ε ε ε νη Παν α α α μω με ^{κ ρ}

ε τε κες α πα το ο ρα Υι ο ον ε εν σα α αρ κι

ι ι ^{κ ρ}τον προ αι ω νων ε εκ Πα α α τρος ^{κ ρ}γεν

νη θε ε ε εν τα α α μη η η το ο ο ο

ρα α ^{π ρ}μη δα μω ως υ πο μει ει να αν τα τρο ο

πην ^{κ ρ}η φυρ μο ο ο ον η η δι αι ρε σι εν ^{ν ρ}αλλ ε

κα τε ε ε ε ε ρας ου σι ι ι ι ι ας την

ι δι ο ο τη η τα ^{χ' q} σω ω ω ω αν φυ υ λα α α

ξα α α αν τα α ^{π q} δι ο ο Μη τρο πα α α αρ

θε νε Δε ε ε σποι να ^{χ' q} αυ τον ι κε τευ ε ε

ε ε σω ω θη η η η ναι ^{χ' q} τας ψυ χα α α ας των

ο ορ θο ο ο δο ο ο ο ξως ^{χ q} Θε ο το ο ο ο

ο ο κον ο μο ο λο γου ου ου ου ου ουν τω ων

σε ε ε ε ^η

Θις τόν στίχον

^{ἦχος γ'}

Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον φιλόανθρωπε.

Ἦχος ἤ Γα

Ο τω παθει σου Χρι στε α μαυ ρω ω σας τον η
λι ι ον ^{π ρ} και τω φω τι της ση ης α να στα σε ως
φαι δρυ νας τα συμ παν τα ^{χ ρ} προσ δε ξαι η μων τον ε σπε
ρι νον υ μνον φι λα ανθρω πε ^{ρ η}

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο.
Ἡ ζωοδόχος σου ἔγερσις Κύριε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα,
φθαρὲν ἀνεκαλέσατο. Διὸ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, ἀπαλλαγέντες βοῶμεν· Παντοδύναμε
Κύριε δόξα σοι.

Η ζω ο δο χος σου ε ε γερ σις Κυ ρι ε
^{χ ρ} την οι κου με νην πα σαν ε φω τι σε και το ι
δι ον πλα α σμα φθα ρεν α νε κα λε σα α το ^{π ρ} δι ο
της κα τα ρας του Α δαμ α παλ λα γε εν τες βο ω ω

μεν ^{π ρ} παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ο ξα σοι ^{ρ η}

Και γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, σαρκὶ πάσχων ἡλλοίωσαι, ὃν ἡ κτίσις μὴ φέρουσα, κρεμάμενον ὄρα̃ν, τῷ φόβῳ ἔκλονεῖτο, καὶ στένουσα ὑμνεῖ τὴν σὴν μακροθυμίαν, κατελθὼν ἐν ἄδῃ δέ, τριήμερος ἀνέστης, ζωὴν τῷ κόσμῳ δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

^ρ ε ος υ πα ρ χων α να λ λοι ω τος σα ρ κι πα α

σχων η λ λοι ω ω σαι ^{π ρ} ο ν η κτι ι σις μη φε ρου σα

κρε μα με νον ο ραν ^{κ ρ} τω φο βω ε κλο νει το και

στε νου σα υ υ μνει την σην μα κρο θυ μι ι αν ^{π ρ} κα τελ θων

εν α δη δε τρι η με ρος α νε ε στης ζω ην τω

κο σμω δω ρου με νος και το με γα ε ε λε ος ^{ρ η}

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ἴνα τὸ γένος ἡμῶν, ἐκ τοῦ θανάτου Χριστέ λυτρώσης, θάνατον ὑπήνεγκας, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, ἑαυτῷ συνανέστησας, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, καὶ κόσμον ἐφώτισας, Κύριε δόξα σοι.

να το γε νος η μων εκ του θα να του Χρι στε λυ
 τρω σης θα να τον υ πη νε εγ κας και τρι η μερος εκ
 νε κρων α να στας σε αυ τω συν α νε στησας τους σε
 Θε ο ον ε πι γνο οντας και κο σμον ε φω τι σας Κυ
 υ ρι ε δο ο ξα σοι

Θεοτοκίον

ἦχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀσπόρως ἐκ θεοῦ Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας, καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ παύση πρεσβεῦειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος ἠ' Γα

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι αι Υι υι υι ω

και αι α α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι ^π₉κα

^π₉κα

Κ αι νυ υ υ υ υν και αι αι α ει ^χ₉ και εις τους

αι ω ω νας τω ων αι αι ω ω ω νω ω ων α

μη ην ^π₉κα

Α σπο ο ρως ε εκ θει ου Πνε ε ευ μα τος βου

λη σει δε ε Πα α α τρος συν ει λη η φας Υι ον το ον

του ου ου Θε ε ε ε ου ου ^π₉ εκ Πα τρος

α μη το ο ρα προ των αι ω ω ω ω νων υ υ πα α

αρ χο ο ο ον τα α ^π₉ δι η μα α ας

δε ε εκ σου α πα το ο ρα γε ε ε ε γο ο νο ο ο
 τα σαρ κι ι ι ι α πε ε κυ υ υ η η η η
 σα ας ^π και βρε φο ος ε ε γα λου χη σα ας ^ν δι ο μη
 πα α αυ ση πρε σβε ε ε ε ευ ει ^χ του λυ τρω
 θη η ναι κι ιν δυ υ νων τας ψυ υ χα α α α α α ας
 η η ^χ μω ω ω ω ^η

Θεοτοκίον συντομότερον

Ἦχος ἠ Γα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα α τι ^π
 Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^{π ρ}

(όταν μπει το **Και νυν**, χωρίς το **Δόξα Πατρι**)

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^{π ρ}

Α σπο ο ρως εκ θει ου Πνευ μα τος βου λη σει δε Πα

τρος συν ει λη φας Υι ον τον του Θε ου ^{π ρ} εκ Πα τρος α

μη το ρα προ των αι ω νων υ παρ χο οντα ^{π ρ} δι

η μας δε εκ σου α πα το ρα γε γο νο τα σαρ κι ι α

πε κυ η η σας ^{π ρ} και βρε φος ε ε γα λου χη σας ^{ν ρ} δι

ο μη πα αυ ση πρε σβευ ει ^{χ ρ} του λυ τρω θη η ναι κιν

δυ νωντας ψυ χας η μω ω ω ω ν ^η

ἦχος γ'

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος ἠ Γα

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος

ἦχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος ἠ΄ Γα

ε τὴν με σι τευ σα σαν τὴν σω τη ρι αν του γε
ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρ
θε νε εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προσ λη φθει ση
ο Υι ος σου και Θε ος η μων το δι α Σταυ ρου
κα τα δε ξα α με νος πα θος ε λυ τρω σα το η μας
εκ φθο ρας ως φι λαν θρω πο ο ο ος

Εἰς τὸν Ὅρθρον

ἦχος γ'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἦχος ἠ Γα

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ιν ευ

♀
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ♂

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μι ιν ευ

♀
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

♂
ου π ρ

Θις τούς αἶνους

Ἦχος γ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἦχος ἠ Γα

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω το ον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ο ον αι νει τε τον Κυ υ

υ ρι ον εκ τω ω ω ων ου ου ρα α α

νω ων αι νει ει τε ε α αυ τον ε εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοι οις σοι πρε ε πει υ

μνο ος τω ω Θε ω

α ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες οι αγ

γε ε λοι οι οι α α α αυ του ου αι νει ει

ει ει τε α αυ τον πα α σαι αι αι δυ να α α μει εις

α αυ του ου σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω Θε ω

στιχηρά

ἦχος γ'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ἦχος ἠΐ Γα

Δεῦτε πάντα τὰ ἐθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε, ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δῶρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Διηγήσαντο πάντα τα θαυμασία οὐ
 φηλακῆς σου Κύριε ἀλάτο συνεδριοντῆς μαται
 οτήτος πληρωσαν δωρωντην δεξιαν αυτων
 κρυπτειν ενομιζοντην αναστασιν σου ην ο
 κοσμος δοξααζει ελεησον ημας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
 Χαρὰς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ
 Μαγδαληνή, ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν, εὗρεν ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις
 ἐξαστράπτοντα καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ'
 ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Χαρὰς τὰ πάντα πεπλήρωται τῆς ἀναστα
 σεως τῆν πειραν εἰληφοοτα Μαρια γαρ η M
 γδαληνη ἐπι το μνημα ἦλθεν εὗρεν

αγ γε λον ε πι τον λι ι θον κα θη με νον ^{χῳ} τοις ι

μα τι ι ι οις εξ α στρα πτον τα και λε γο ον τα ^{πῳ} τι

ζη τει ει τε τον ζων τα με τα α των νε κρων ^{χῳ} ουκ

ε στιν ω δε αλλ ε γη η γε ερ ται ^{χῳ} κα θως ει

πε προ α α γων εν τη Γα λι λαι αι αι α ^{πῳ}

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤψῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς φιλόανθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ε ν τω φω τι σου Δε σπο τα ο ψο με θα φως φι λαν

θρω πε ^{χῳ} α νε στης γαρ εκ των νε κρων ^{χῳ} σω τη ρι

αν τω γε ε νει των αν θρω ω πων δω ρου με ε νος ^{πῳ}

ι να σε πασα κτι σις δο ξο λο γη η ^κ τον μονον

α να μαρ τητον ε λε ησον η μας ^π

Στιχηρά Ἀνατολικά

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ἕμνον ἑωθινόν, αἱ μυροφόροι γυναῖκες, τὰ δάκρυα προσέφερον Κύριε· εὐωδίας γὰρ ἄρώματα κατέχουσαι, τὸ μνήμά σου κατέλαβον, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, μυρίσαι σπουδάζουσαι, ἄγγελος καθήμενος ἐπὶ τὸν λίθον, αὐταῖς εὐηγγελίσατο· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὸν θάνατον γὰρ πατήσας, ἀνέστη ὡς Θεός, παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕμνον ε ω θι νον αι μυ ρο φο ο ο ροι γυ ναι

κες ^κ τα δα κρυ α προσ ε ε φε ρον Κυ ρι ι ε ^π ευ

ω δι ασ γαρ α ρω μα τα κα τε χου σαι το μνη μα

σου κα τε λα βον το α χραν τον σου σω ω μα μυ

ρι ι σαι σπου δα ζου ου σαι ^π αγ γε λος κα θη με νος ε

πι τον λι θον αυ ταις ευ ηγ γε λι σα α το ^{π ρ} τι ζη τει

ει τε τον ζων τα με τα α των νε κρων τον θα να τον

γαρ πα τη σας ^{π ρ} α νε στη ως Θε ος πα ρε χων

πα σι το με γα ε ε λε ος ^{π ρ}

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐξαστράπτων ἄγγελος, ἐπὶ τὸ μνημᾶ σου τὸ ζωοποιόν, ταῖς μυροφόροις ἔλεγεν· Ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ λυτρωτῆς, ἐσκύλευσε τὸν ἄδην, καὶ ἀνέστη τριήμερος, ὡς μόνος Θεὸς καὶ παντοδύναμος.

^ρ Ε ξ α στρα πτων αγ γε λος ε πι το μνη μα σου το

ζω ο ποι ον ^{π ρ} ταις μυ ρο φο ροις ε λε ε γεν ^{π ρ} ε

κε νω σε τους τα φους ο Λυ τρω της ^{π ρ} ε σκυ λευ σε τον

α δην ^{π ρ} και α νε στη τρι η με ρος ως μο ο νος Θε ος

και παν το δυ υ να μος **Γη**

π 9

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Εἰς τὸ μνημά σε ἐπεζήτησεν, ἔλθοῦσα τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ· μὴ εὐροῦσα δὲ ὠλοφύρετο, κλαυθμῶ βοῶσα· οἴμοι Σωτήρ μου, πῶς ἐκλάπης πάντων βασιλεῦ; Ζευγος δὲ ζωηφόρων ἀγγέλων, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου ἐβόα· Τί κλαίεις ὦ γύναι; Κλαίω φησὶν, ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου τοῦ τάφου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Αὕτῃ δὲ στραφεῖσα ὀπίσω, ὡς κατεῖδέ σε, εὐθέως ἐβόα· ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου, δόξα σοι.

Ε **♀** **χ 9**
εις το μνημα σε ε ε πε ζη τη σεν **χ 9** ελ θου

Γ
σα τη μι α τωων Σαβ βα α των Μα ρι α η Μαγ δα λη

Γη
νη **Γη** μη ευ ρου σα δε ε ω λο φυ ρε το κλαυ θμω βο

π 9 **χ 9**
ω ω σα **π 9** οι οι μοι Σω τηρ μου πωσ ε κλα πης **χ 9** παν

των βα σι λευ ζευ γος δε ζω η φο ρων αγ γε λων εν

δο θεν του μνημει ει ου ε βο α **π 9** τι κλαι αι εις ω

χ 9 **Γη**
γυ ναι **χ 9** κλαι ω φη σιν **Γη** ο τι η ραν τον Κυ ρι

ον μου ουτου τα α φου και ουκ οι οιδα που ε θηκαν

αυ το ον αυ τη δε στρα φει σα ο πι σω ως κα τει

δε σε ευ θε ε ως ε βο α ο Κυ ρι ος μου

και ο Θε ος μου δο ο ξα σοι ετερον

εις το μνη μα σε ε ε πε ζη τη σεν ελ

θου σα τη μι α τω ων Σα β βα α των Μα ρι α η

Μα γ δα λη νη μη ευ ρου σα δε ε ω λο φυ ρε

το κλαυ θμω βο ω ω σα οι οι οι οι οι οι

οι οι οι μοι οι οι Σω τη ρ μου πω σ ε κλα πης παν των

βα σι λε ευ ζευ γος δε ζω η φο ο ρων αγ γε

λων εν δο θεν του μνη μει ει ου ε βο ο ο α π ρ τι

κλαι αι αι αι εις ω γυ υ υ υ υ ναι χ ρ κλαι αι αι

αι ω ω ω φη σι ι ιν η ο τι η ραν τον Κυ ρι

ον μου του τα α α α φου π ρ και ουκ οι οι δα α που

ε θη καν αυ το ο ον π ρ αυ τη δε στρα φει σα ο πι

σω ως κα τει δε σε ευ θε ε ως ε βο ο ο α π ρ

ο Κυ υ ρι ο ος μου ου και ο Θε ος μου δο ο

ξα σοι η

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἐβραῖοι συνέκλεισαν, ἐν τῷ τάφῳ τὴν ζωὴν, Ληστής δὲ ἀνέωξεν ἐν τῇ γλώσσει τὴν τρυφήν, κραυγάζων καὶ λέγων· ὁ μετ' ἐμοῦ δι' ἐμὲ σταυρωθεὶς, συνεχρέματό μοι ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἐφαίνετό μοι ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος· αὐτὸς γὰρ ἔστι Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ἤ Γα

Ε βραι αι αι οι συν ε κλει σαν ^χ εν τω τα φω την

ζω ^{ΓΑ} ην ^Γ λη ^{ΔΙ} στης δε α ^{ΓΑ} νε ω ξεν [♀] εν τη γλωσση

την ^Γ τρυ φην ^Γ κραυ γα α ζων και λε ε ε γων ^π ο μετ [♀]

ε μου δι ε με ε σταυ ρω θεις συν ε κρε μα

[♂] το μοι ε πι του ξυ ^Γ υ υ λου ^Γ και ε φαι νε το ο ^Γ

[♂] ο μοι ε πι του θρο ο ο νου ^Γ τω Πα ^Γ τρι ι συγ κα θη με ε

^π νος [♀] αυ ^{ΝΗ} τος γαρ ε ^Γ στι Χρι ^{ΓΑ} στος ο [♂] Θε [♀] ος η μων ο

ε ε χων το με γα ε ε λε ος ^Γ

ἦχος δ΄

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

Κεκραγάριον

ἦχος δ΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

ἦχος δ΄ Πα

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α α π ρ ο ο ο ς σ ε ε ε ε

ε ι ε ι σ α α α κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ ε ι ε ι σ α α κ ο υ ο υ

σ ο ν μ ο υ Κ υ υ υ υ ρ ι ι ι ι ε π ρ Κ υ ρ ι ε ε

κ ε κ ρ α α α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ε ε ι σ α α α κ ο υ σ ο

ο ο ο ν μ ο υ π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η η η τ η η η η ς

δ ε ε η η η σ ε ε ε ω ω ω ω ς μ ο υ ε ν τ ω κ ε

φύσιν παντοδύναμε, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνοδὸν, καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος δὲ Ββ

Τὸν ζῶ ο ποιὸν σου Σταυρον ἀπαύστως προσκυνοῦν
τες Χριστέ εὐθεὸς ἡ τὴν τριημέρονον σου
ἀναστασίνδοξαζομεν διὰ τῆς γὰρ ἀνε
καινιϊσας τὴν κατὰ φθαρῶσαντων ἀνθρώπων
φύσιν παντοδύναμε καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς
ἀνοδὸν καὶ ἀθυπέδειξας ἡμῖν ὡς μόνος ἀγα
θος καὶ φιλάνθρωπος

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτήρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἐκουσίως προσηλωθεὶς, καὶ εἰς Ἄδου κατελθὼν δυνατέ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, ὡς Θεός,

διέρρηξας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες·
Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Του ξουλουτης παρακοης ^Δατο επιτιμι
ον ελυσας Σωτηρ τω ξυλωτου Σταουρου εκουσιως
προσηλωθεις ⁶λ και εις αδουκα τελθων δυνατε ^π9 του
θανατου τα δεσμαως Θεος διερρηξας ⁶λ διο
προσκυνουουμεν την εκνεκρων σου ανα
στασιν ⁶λ εν αγαλλιασει βοωντες ^π9 παντοδυ
ναμε Κυριε δοξασοι ⁶λ

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σπ̄θ̄ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας,
γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ
δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πυλας αδου συνετριψας Κυριε ⁶λ και τω

σω θα να α τω του θα να του το βα σι ι λει ον

ε λυσας γε νος δε ε το αν θρω πινον εκ φθο ρα ας

η λευ θε ρω σας ζω ην και α φθα ρ σι αν τω κο σμω

δω ρη σα μενος και το με γα ε λε ος

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτῆρος τριήμερον ἔγερσιν, δι' ἧς ἔλυτρώθημεν τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, πάντες ἐλάβομεν κράζοντες· ὁ σταυρωθεὶς, καὶ ταφείς, καὶ ἀναστάς, σῶσον ἡμᾶς τῇ ἀναστάσει σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Δ ε ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι την του Σω

τη ρος τρι η η με ρον ε γερ σιν δι ης ε λυ τρω

θη η μεν των του α δου α λυ υ των δε σμων και α

φθα ρ σι αν και ζω ην παν τες ε λα α βο μεν κρα ζον

τες ⁶ λ ο σταυ ρω θεις και τα φεις και α να στας ^Δ σω ω σον

η μας τη α να στα σει σου μο νε φι λαν θρω πε ⁶ λ

Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι Σωτήρ, τὴν σὴν ὑμνοῦσι τριήμερον ἔγερσιν, δι' ἧς κατηγάσθη τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, πάντες ἐλυτρώθημεν κράζοντες· Ζωοποιεῖ παντοδύναμε Σωτήρ, σῶσον ἡμᾶς τῇ ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

α γ γελοι και αν θρω ποι Σω τηρ ⁶ λ την σην υ μνου

σι τρι η η με ρον ε γερσιν ⁶ λ δι ης κα τη γα α

σθη της οι κου με ε νης τα πε ρα τα ⁶ λ και της δου

λει ας του ε χθρου ⁶ λ παν τες ε λυ τρω θη μεν κρα ζο ον

τες ^π ζω ο ποι ε παν το δυ να με Σω τηρ ^Δ σω

ω σον η μας τη α να στα σει σου μο νε φι λαν θρω πε ⁶ λ

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς συνέθλασας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ τοῦτο συμφώνως βοῶμεν, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Π υ υ λας χαλ κας συν ε τρι ψας και μο χλους συν
ε θλα σας Χρι στε ε ο Θε ος και γε νος αν θρω ω
πων πε πτω κος α νε στη σας δι α του το συμ φων ως
βο ω μεν ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι

Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κύριε ἡ ἐκ Πατρὸς σου γέννησις, ἄχρονος ὑπάρχει καὶ ἀίδιος, ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις, ἀφραστός ἀνθρώποις καὶ ἀνερμήνευτος, καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθοδος, φοβερὰ διαβόλω καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· θάνατον γὰρ πατήσας, τριήμερος ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κ υ ρι ε η εκ Πα τρος σου γεν νησις α χρο νος υ
παρ χει και α ι δι ος η εκ Παρ θε νου σαρ κω

σις ^Δ α φρα στος αν θρω ποις και α νερ μη νευ τος ^{6 λ} και
 η εις α δου κα θο ο δος ^{π 9} φο βε ρα δι α βο λω
 και τοις αγ γε ε λοις αυ του ^{6 λ} θα να τον γαρ πα τη σας ^{π 9}
 τρι η με ρος α νε στης ^{6 λ} α φθαρ σι αν πα ρε χων
 αν θρω ποις ^Δ και το με γα ε λε ος ^{6 λ}

Θεοτοκίον

ἦχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαυὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρών, πρόβατον τοῖς ὅμοις ἀναλαβών, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ δυνάμεσι, καὶ σῶσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

ἦχος ^Δ Πα

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω ^{π 9} και

α α γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^π₉κλ

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει ^π₉ και εις τους

αι ω ω να ας τω ω ων αι ω ω ω ω νων α α

α μην ^π₉κλ

Ο δι α α σε Θε ο πα τω ωρ προ ο φη η

η της Δα α α βιδ ^π₉ με λω δι κω ως πε ρι

σου προ ο α α νε ε φω ω ω νη η η η σε ^Δ₁

τω με γα λει ει α σοι οι ποι οι η η η σα α α αν

τι ^π₉ πα ρε ε ε στη η η η Βα σι λι σ

σα α α α εκ δε ξι ω ω ω ων σου ^π₉ σε γαρ μη

τε ρα προ ξε ε νον ζω ης α νε ε ε δει ει

ει ξεν ^{π ρ} ο α πα τωρ εκ σου εν α αν θρω πη η σαι

ε ευ δο ο κη η η σας Θε ε ε ος ^{π ρ} ι ι ι να τη

ην ε αυ του ^{Δ ρ} α να πλα α α α ση η ει κο ο

ο ο να ^{π ρ} φθα ρει ει ει σα αν τοις πα θε σι ι ^{Δ ρ} και

το πλα νη θε ε εν ο ο ρει ει α α λω ω ω τον ευ

ρων ^{π ρ} προ ο ο ο ο βα α α α τον ^{π ρ} τοις ω ω ω

μοις α α να λα βων ^{Δ ρ} τω Πα τρι ι ι ι προ ο σ α α

α γα α α α γη ^{π ρ} και τω ι δι ω θε λη μα α τι

ταις ου ρα νι αις συν α α α ψη δυ να α α με ε

ε ε σι π και σω ση Θε ο το κε τον κο ο

σμον Χρι στος ο ε χων το ο με ε ε γα και πλου ου ου ου

σι ι ο ον ε λε ε ο ο ο ο ος

Θεις τον στιχον

ἦχος δ'

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας καὶ κατελθὼν ἐν τῷ Ἄδῃ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίας δωρούμενος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες, δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου ἔγερσιν.

ἦχος δὲ Β8 χ

Κ υ ρι ε α νελ θων εν τω Σταυ ρω την προ γο νι

κην η μων κα τα α ραν ε ξη λει ψας και κα τελ θων

εν τω α δη τους απ αι ω νος δε σμι ους η λευ

θε ρω σας αφθαρ σι αν δω ρου με νος των αν θρω

πων τω γε νει ⁶λ δι α του το υ μνου ντες δο ξα α ζο ο

μεν ^{π9} την ζω ο ποι ον και σω τη ρι ον σου ε γερσιν ⁶λ

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνε δυνατέ, πᾶσαν κτίσιν ἐσάλευσας, τεθεὶς ἐν τάφῳ δέ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνέστησας, ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν δωρούμενος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων διὸ ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν τριήμερόν σου ἔγερσιν.

Κ ρε μα μενος ε πι ξυ λου μο νε δυ να τε ⁶λ πα σαν

κτι ι σιν ε σα λευ σας ⁶λ τε θεις εν τα φω δε τους κα

τοι κουν τας εν τα α φοις α νε στη σας ⁶λ α φθα ρ σι

αν και ζω ην δω ρου μενος τω γε νει των αν θρω πων ⁶λ δι

ο υ μνου ντες δο ξα α ζο ο μεν ^{π9} την τρι η μερον σου

ε γερσιν ⁶λ

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Λαὸς παράνομος Χριστέ, σὲ προδοὺς τῷ Πιλάτῳ, σταυρωθῆναι κατεδίκασεν, ἀγνώμων
περὶ τὸν εὐεργέτην φανείς, ἀλλ' ἔκων ὑπέμεινας ταφήν, αὐτεξουσίως ἀνέστης τριήμερος,
ὡς Θεὸς δωρούμενος ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Λ α ος πα ρα νο μος Χ ρι στε σε προ δους τω Πι λα τω
στα αυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν α γνω ω μων
πε ρι τον ευ ερ γε ε την φα νεις αλλ ε κων υ
πε μει νας τα φην αυ τε ξου σι ως α νε ε στης τρι
η με ρος ως Θε ος δω ρου με νος η μιν α τε
λευ τη τον ζω ην και το με γα ε λε ος

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μετὰ δακρῶν γυναῖκες, καταλαβοῦσαι τὸ μνήμα σὲ ἐπεζήτησαν μὴ εὑροῦσαι δέ,
ὀλοφυρόμεναι, μετὰ κλαυθμοῦ βοῶσαι ἔλεγον· Οἴμοι Σωτῆρ ἡμῶν, βασιλεῦ τῶν
ἀπάντων, πῶς ἐκλάπη; ποῖος δὲ τόπος κατέχει τὸ ζωηφόρον σῶμά σου; Ἄγγελος δὲ
πρὸς αὐτάς ἀπεκρίνατο· Μὴ κλαίετε φησίν, ἀλλ' ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, ὅτι ἀνέστη ὁ
Κύριος, παρέχων ἡμῖν ἀγαλλίασιν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Μ ε τα δα κρυ ων γυ ναι κες κα τα λα βου σαι

το μνημα σε επεζητησαν μη ευρουσαι δε ο λο
 φυρομεναι μετα κλαυθμου βοωσαι ελεγον οι
 μοι σωτηρημων Βασιλεων απαντων πως ε
 κλαπης ποιος δε τοπος κατεχει το ζωηφορον
 σωμα σου αγγελος δε προς αυτασ απεκρινα
 το μη κλαιετε φησιν αλλα πελθουσαι κηρυξα
 τε οτι ανεστη ο Κυριος παρεχων η
 μινα γαλιλασινως μονος εσπλαγχνος

Θεοτοκίον

ἦχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Νεῦσον παρακλήσει σῶν οἰκετῶν πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σέ γάρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἀγκυραν

ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι, σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δὲ Πα

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και

α α γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους

αι ω ω να ας τω ω ων αι ω ω ω ω νων α α

α μην

Ν ευ σον πα ρα κλη σε ε σι σων οι κε τω ω ων Πα α

αν α μω ω ω με παου ου σα δει νων η η μων ε

πα να α στα α α α σεις πα σης θλι ψεως η

μα ας α α πα α λ λα α α τ του ου ου ου σα ^π9 σε γαρ

μο νη ην α σφα λη ^Δ και βε βαι αν α αγ κυ υ

υ ραν ε ε ε ε χο ο ο ο μεν ^π9 και την σην

προ στα σι ι ι α αν κε κτη η η η με ε ε ε

θα ^π9 μη αι σχυν θω με ε εν Δε σποι οι να α σε ε προ οσ

κα α λου ου ου με ε ε ε νοι ^π9 σπευ σονεις ι ι ι κε

ε σι ι ι αν τω ωων σοι οι πιστως βο ω ω ω ων

των ^π9 χαι ρε Δε σποι οι να η πα α α αν τω ων βο η η

η η θει ει ει ει α χα ρα και αι σκε ε ε πη και σω

τη ρι ι ι α τω ων ψυ υ χων η η μω ω ω ω

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ'

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Δι

Το φαιδρον της Αναστασεως κηρυγμα εκ του αγ
 γελου μαθουσαι αι του Κυριου μαθητριαι
 και την προγονικην αποφασιν απορριψα
 σαι τοις αποστολοις καυχωμεναι ελεγον ε
 σκυλευται ο θανατος ηγερθη Χριστος ο Θε
 ος δωρουμενος τω κοσμω το μεγα ελεος

ἦχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος δὲ Δι'

Το ἀπαιω νος ἀποκρυφον καὶ ἀγγέλοις
 ἀγνωστον μυστήριον διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς
 ἐπιγῆς πεφανέρωται Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
 ἐνώσει σαρκούμενος καὶ σταυρὸν ἐκουσίως ὑ
 περ ἡμῶν καταδεξάμενος δι' οὗ ἀναστήσας
 τὸν πρωτόπλαστον ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς

ψυ χας η η μω ω ων

Εἰς τὸν Ὅρθρον

ἦχος δ'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ἦχος δ' Δε

Θεὸς Κυριος και επεφανεν ημιν ευλογημενος οερχομενος εν ονοματι Κυριου

Θεὸς τοὺς αἰῶνας

ἦχος δ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἦχος δὲ Πα

Π α α α σα πνο ο η η η αι νε σα α τω ω το

ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π αι νει τε τον Κυ ρι

ον εκ τω ω ω ωων ου ρα νω ω ων αι νει

ει τε ε α α αυ το ο ο ον εν τοι οις υ υ

υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος

τω ω Θε ε ω ω

ε ε ε ω

αι νει ει ει ει ει τε αυ τον παν τες οι α αγ

γε ε ε λοι α α αυ του αι νει ει ει ει ει τε

αυ τον πα σαι αι δυ να α α α α μεις αυ του ου ου

σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω ω Θε ε ω ω ⁶ ^λ

στιχηρά

ἦχος δ'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

ἦχος δ' ⁶ ^λ B8

Ὁ Σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και θα να τον ⁶ ^λ και

α α να στας εκ των νε κρων ⁶ ^λ παν το δου να με

Κυ ρι ε δο ξα ζομεν σου την Α να στα σιν ⁶ ^λ

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρας ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας, ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας· διὸ βοῶμέν σοι, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ε ν τω Σταυ ρω ω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα

τα ρας⁶ λη η λευ θε ρω σας η μας⁶ λ και εν τω θα

να τω σου τον την φυ σιν η μω ων τυ ραν νη σαν τα δι

α βο λον κα τηρ γη σας⁶ λ εν δε τη ε γε ερσει ει σου

χα ρας τα πα αν τα ε πλη ρω σας⁶ λ δι ο βο ω με εν

σοι^Δ ο α να στας εκ των νε κρων Κυ υ ρι ε δο ξα σοι⁶ λ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστῆ Σωτῆρ, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἁμαρτία, ἐκτείνας τὴν χεῖρά σου, φιλόανθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἁγίων σου.

Τω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ⁶ λ ο δη γη σον η μας ε

πι την α λη θει αν σου⁶ λ και ρυ υσαι η μας^π 9 των πα

γι δων του ε χθρου⁶ λ ο α να στας εκ των νε κρων α

να στησον η μας πε σο ον τας τη α μαρ τι α ⁶λ

εκ τει νας την χει ει ρα α σου ^πφι ^Γλα αν θρω πε Κυ ^ρ

ρι ε ^Δτη ^δπρε σβει α των α γι ων σου ⁶λ

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῶν Πατρικῶν σου κόλπων, μὴ χωρισθεῖς μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι, ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Των πα τρι κων σου κολ πων ^πμη χω ρι σθεις μο νο γε

νες Λο γε του Θε ου ⁶λ ηλ θες ε πι γης ⁶λ δι α φι λαν

θρω πι αν ^παν θρω πος γε νο με νος α τρε πτωσ ⁶λ

και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σαρ κι ι

ι ^Δο α πα θη ης τη Θε ο τη τι ⁶λ α α να στας δε

εκ νε κρων ⁶α θα να σι αν πα ρε σρες τω γε νει των αν

θρω ω ω πων ως μο νος παν το δυ ναμος ⁶λ

Στιχηρά Ἀνατολικά

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ἡμῖν ἀθανασίαν πραγματευσόμενος Σωτήρ, καὶ ἐν τάφῳ ᾤκησας, ἵνα ἡμᾶς τοῦ ἄδου ἐλευθερώσης, συναναστήσας ἑαυτῷ, παθῶν, μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς Θεός. Διὰ τοῦτο βοῶμεν· Δόξα σοι ζωοδότα Κύριε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος ⁴δὲ ΒϚ

Θ ⁶α να τον κα τε δε ε ξω σαρ κι η μιν ⁶λ ΝΗ ΠΑ

^{ΒϚ}α θα να σι αν πρα γμα τευ σα μενος Σω τηρ ⁶λ και ^{ΠΑ}

^{ΒϚ}εν τα φω ω κη η σας ^{π9}ι να η μας του Α α δου

ε λευ θε ρω σης ⁶λ συν α να στη σας σε αυ τω

^{ΠΑ}πα θων μεν ως ^{π9}αν θρω ω προς ^{ΝΗ}αλλ ^{ΒϚ}α να στας ως Θ ε

ος ⁶λα δι α του το βο ω ω ω μεν ⁶λα δο ο ξα σοι ζω ο

δο τα Κυ ρι ε μο νε φι λαν θρω πε ⁶λα

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτήρ, ὅτε ἐν τῷ Κρανίῳ ὁ Σταυρός σου ἐπάγη, ἔφριξαν ἄδου πυλωροί, ὅτε ἐν τῷ μνημείῳ ὡς θνητὸς κατετέθης· καὶ γὰρ του θανάτου καταργήσας τὴν ἰσχύν, τοῖς τεθνεῶσι πάσιν ἀφθαρσίαν παρέσχες, τῇ Ἀναστάσει σου Σωτήρ. Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

Π ⁶λα ε τραι ε σχι σθη σαν Σω τηρ ο ο τε εν τω

κρα νι ι ω ο σταυ ρο ος σου ε πα γη ⁶λα ε φρι ξαν

Α δου πυ λω ροι ο τε εν τω μνη μει ει ει ω ⁶λα ως

θη το ος κα τε τε θης ⁶λα και γαρ του θα να του ⁶λα κα

ταρ γη σας την ι σχυν ⁶λα τοις τε θνε ω σι πα σιν

ΔΙ ΒΞ
α φθαρ σι ι αν πα ρε ε σ χες τη α να στα σει σου
Σω τηρ ζω ο δο τα Κυ ρι ε δο ξα σοι

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.
Ἐπεθύμησαν Γυναῖκες, ἰδεῖν σου τὴν Ἀνάστασιν, Χριστὲ ὁ Θεός· ἦλθε προλαβοῦσα
Μαρία ἢ Μαγδαληνή, εὔρε τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, καὶ τὸν Ἄγγελον
καθεζόμενον καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη ὡς Θεός, ἵνα
σώσῃ τὰ σύμπαντα.

ΒΞ
ε πε θυ μησαν γυ ναι αι κες ι δειν σου την α
να στα σιν Χρι στε ο Θε ος ηλ θε προ λα βου σα Μα
ρι α η Μα γδα λη νη ευ ρε τον λι θον α πο κυ
λι σθε εν τα του μνη μα τος και τον αγ γε λον κα θε
ζο με νον και λε γοντα τι ζη τει τε τον ζων τα μετα

των νε κρων ^{ΔΙ} α νε στηως Θε ος ^{ΒΞ} ι να σω σητα συμ παν

τα ⁶ λ

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ποῦ ἔστιν Ἰησοῦς, ὃν ἐλογίσασθε φυλάττειν; εἶπατε Ἰουδαῖοι, ποῦ ἔστιν, ὃν ἐθήκατε ἐν τῷ μνήματι, τὸν λίθον σφραγίσαντες, δότε τὸν νεκρόν, οἱ τὴν ζωὴν ἀρνησάμενοι, δότε τὸν ταφέντα, ἢ πιστεύσατε τῷ ἀναστάντι, καὶ ὑμεῖς σιγήσητε τοῦ Κυρίου τὴν Ἐγερσιν, οἱ λίθοι κεκράζονται, μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ τοῦ μνήματος. Μέγα σου τὸ ἔλεος! Μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

^{ΒΞ} Π ου ε στι ιν Ι η σους ον ε λο γι σασθε φυ λα α ατ

τειν ^{ΔΙ} ει ει πα τε Ι ου δαι οι ⁶ λ ^{ΒΞ} που ε ε στιν ον ε

θη κα τε εν τω μνη μα τι τον λι ι θον σφρα γι σαντες ⁶ λ

^{ΜΕΛ} δο τε τον νε κρο ον ^{ΒΞ} οι την ζω ην αρ νη σα με ε νοι ^π ρ

^{ΔΙ} δο τε τον τα φε εν τα η πι στευ σα τε τω α να σταν

τι ⁶ λ ^π ρ ^{ΒΞ} του Κυ ρι ι ου την

ε γερ σιν ^{6 λ} οι ^{ΔΙ} λι θοι κε κρα ξο ον ται ^Δ ^{ΒΣ} μα λι

στα ο α πο κυ λι σθεις εκ του μνη μα α τος ^{ΠΑ} ^{ΒΣ} ^{π ρ} με γα

σου το ε λε ος ^Δ ^{ΔΙ} με γα το μυστη η ρι ον της οι κο νο μι ας ^{ΒΣ}

σου Σω τηρ η μων δο ξα σοι ^{6 λ}

ἦχος πλ.α΄

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

Κεκραγάριον

ἦχος πλ.α΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Κ υ ρ ι ι ε ε κε ε κρα α ξα α προς σε ε

ε ^{χ̣ ᾠ} εισ α α κου σο ον μου εισ α κου σο ον μου ου

ου Κυ ρ ι ι ε ^{π̣ ᾠ} Κυ ρ ι ε ε κε κρα ξα προς

σε εισ α κου ου σο ο ο ον μου ^{χ̣ ᾠ} προ σρες τη φω νη η η

η τη ης δε η η η σε ω ω ω ως μου ^{π̣ ᾠ} εν τω

κε κρα γε ναι αι αι με προ ο ος σε ε ε ^{χ̣ ᾠ} εισ

α α κου σο ον μου Κυ υ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη τω η προσ ε ευ χη η η μου ως θυ

μι α α μα α εν ω ω πι ι ι ο ο ο ον σου

ε παρ σις των χει ρων μου θυ σι ι α α ε ε σπε

ε ρι νη η η εισ α α κου σο ον μου Κυ υ υ

ρι ε

Στιχηρά

ἦχος πλ.α'

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Διὰ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ Χριστέ, διάβολον ἤσχυνας, καὶ διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου, τὸ κέντρον τῆς ἁμαρτίας ἤμβλυνας, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, δοξάζομέν σε Μονογενές.

ἦχος λ̣ ᾠ Πα

Δ ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι στε δι

ι α βο ο λον η η η η η σχυ υ υ υ νας και

δι α της α να στα σε ω ω ω ως σου το

κε ε ε εν τρο ον της α μαρ τι ι ι ας ημ βλυ

υ υ νας και ε ε σω ω σα ας η μα α ας

εκ των πυ λω ω ων του θα να α α α του δο

ξα ζο μεν σε Μο νο γε ε νες

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Ὁ τὴν ἀνάστασιν διδούς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, ἔφριξαν τοῦτον οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἄδου, καὶ ἐπήθησαν πύλαι ὀδυνηραί· εἰσελήλυθε γὰρ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς· Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλύπτεσθε.

Ο την α να στα σιν δι δους τω γε νει των α αν θρω

ω ω ω πων ως προ βα α α τον ε πι σφα γη η ην

η η η η χθη π φ ε ε ε ε ε φρι ι ξα αν του ου τον

οι οι α α αρ χον τε ες του α α α α δου και

ε πη η ηρθη η η σαν πυ υ υ λαι ο δυ υ νη η

η η ραι π εισ ε λη λυ θε γαρ ο βα σι λευς της

δο ο ο ο ξη ης Χρι στος χ λε ε ε γων τοις εν δε

σμοις ε ε ξε ε ε ελ θε ε ε ε τε και τοις

εν τω σχο τει α να κα α λυ υ υ υ πτε σθε

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Μέγα θαῦμα! ὁ τῶν ἀοράτων κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν σαρκὶ παθῶν, ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε πατριαὶ τῶν ἔθνῶν, τοῦτον προσκυνήσωμεν· τῇ γὰρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ ἐκ πλάνης ῥυσθέντες, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἓνα Θεὸν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

Μ ε ε ε ε ε γα α α θα α α αυ μα ο των

α ο ρα τω ν κτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν

σαρ κι ι πα α α θω ω ν α νε ε στη

ο α θα α α α να α α α τος δευ τε πα τρι

αι αι αι αι τω ν ε θνων του ου ου τον προσ κυ νη

η η η η σω ω ω ω μεν τη γαρ αυ του ευ σπλα

αγ χνι ι ι α εκ πλα α α νης ρυ σθε ε ε

εν τες εν τρι σιν υ πο στα α σε σιν ε ε ε ε

να α Θε ον υ μνειν με ε μα θη η η η

κα μεν

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐσπερινὴν προσκύνησιν προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ φωτί, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων ὡς ἐν ἑσόπτρῳ διὰ σαρκός, λάμπαντι τῷ κόσμῳ, καὶ μέχρις Ἄδου κατελθόντι, καὶ τὸ ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καὶ τὸ φῶς τῆς ἀναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι, φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

Ε σπε ρι νην προσ κυ νησιν προσ φε ρο μεν σοι τω α

νε σπε ε ε ε ρω ω φω τι ι ι τω ε πι

τε λει των αι ω ω νων ως εν ε σο πτρω δι α α

σα α αρ κο ο ος λα αμ ψαν τι ι ι τω κο ο ο

ο σμω και με ε χρι ις α δου ου κα α τελ θο ο

ο ον τι και το ε κει σε σχο ο τος λυ υ σα

αν τι και το φως της α να στα σε ε ε ως τοις ε ε θνε

σι δει ξα αν τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ο

ξα σοι

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, Χριστὸν δοξολογήσωμεν· αὐτοῦ γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, κόσμος ἐκ πλάνης σέσωσται, χαίρει χορὸς ἀγγέλων, φεύγει δαιμόνων πλάνη, Ἀδὰμ πεσῶν ἀνίσταται, διάβολος κατήργηται.

Τ ὄν ἀρ χη γον τῆς σωτη ρι ας ἡ μων Χρι στον δο ξο λο
γη σω ω μεν ^κ _q αυ του γαρ εκ νε κρω ν α να στα αν τος ^Δ _Δ
κο ο ο σμος εκ πλα α νης σε σω ω ω σται ^π _q χαι αι ρει
χο ρο ος α αγ γε ε λων ^ν _η φε ε ευ γει δαι μο νω ων
πλα α α α νη ^δ _κ Α δαμ πε σων α νι στα α
ται ^κ _q δι α α βο λο ος κα τη η ηρ γη ται ^Δ _Δ

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Οἱ τῆς κουστωδίας ἐνηχοῦντο ὑπὸ τῶν παρανόμων· Καλύψατε Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, καὶ λάβετε ἀργύρια, καὶ εἶπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἐκ τοῦ μνημείου ἐσυλήθη ὁ νεκρός. Τίς εἶδε, τίς ἤκουσε νεκρὸν κλαπέντα ποτέ, μάλιστα ἐσμυρνισμένον καὶ γυμνόν, καταλιπόντα καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι, μάθετε τὰς ῥήσεις τῶν προφητῶν, καὶ γινῶτε, ὅτι αὐτός ἐστιν ἀληθῶς, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου καὶ παντοδύναμος.

Ο ι της κου στω δι ασ ε νη χουν το υ πο των πα ρα α

νο ο ο μων κα λυ ψα τε Χρι στου την ε γε ρσιν και λα

βε τε αρ γυ υ ρι α α και ει ει ει ει ει πα α α α

τε ο τι η μω ων κοι μω ω με νων εκ του μνη

μει ου ε συ λη η η θη ο νε ε ε κρος τις ει δε

τις η κου σε νε κρον κλα πε ε ε εν τα α πο τε μα λι

στα ε σμυρ νι σμε ε ε νο ο ον και γυ υ υ μνον

κα τα λι πον τα και εν τω ω τα φω τα εν τα

α φι α α α αυ του μη πλα να σθε Ι ου ου δαι

αι αι αι οι μα θε τε τας ρη η σεις των προ ο φη

τω ωων και γνω ω ω ω τε ^{π ρ} ο ο τι αυ τος ε

στι ι ι ιν α α λη θω ω ως ^{κ ρ} ο λυ τρω τη ης

του κο ο σμου και Πα αν το δυ υ υ να μος ^Δ

Ἀπό φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωίας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Κύριε ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν θάνατον πατήσας, Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ φωτίσας τὸν
κόσμον τῷ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδου

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

^{ΠΑ}
Κυ υ ρι ι ι ε ο τον Α δην σκυ υ λε ε ευ

^{κ ρ} σας και τον θα να τον πα τη σα ας Σω τη η

η η η η η μων ^{π ρ} ο φω τι σας το ο ον κο ο

ο ο σμον ^{κ ρ} τω σταυ ρω τω τι ι μι ι ι ω ε λε

^{ΔΙ} ^{ΠΑ}
ε η σο ον η μας ^Δ

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ τῆς ἀπειρογάμου νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ. Ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος, τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἄβρόχως, Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν ἀσπόρως ἡ Παρθένος, ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ, ἔμεινεν ἄβατος, ἡ ἀμemptος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔμεινεν ἄφθορος, ὁ ὢν καὶ προῶν, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

ἦχος λ̣ π̣ ἡ Πα̣

Δ ο ο ο ο ξ α α Πα τρι ι ι ι και αι Υι

ω και α γι ι ι ω ω ω Πνευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α ει και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω ω ω νων α α α

μην

Ε ν τη Ε ε ρυ υ θρα θα α λα α α α α σ ση

της α πει ρο γα α μου νυ υ υμ φης ει ει

κω ων δι ι ε γρα α α α α φη πο ο ο τε

ε χει Μω υ σης δι αι ρε ε ε της του ου υ υ

υ δα α α α τος εν θα α δε ε ε Γα α βρι ι

ι ηλ υ πη η ρε ε τη ης του θα α α

α αυ μα α α α τος το τε τον βυ θον ε πε ζε ε ευ σεν

α βρο ο χω ως Ι ισ ρα ηλ νυ υ υν δε τον

Χρι στον ε γε εν νη η η σεν α α σπο ο ρως η

η Πα α αρ θε ε ε ε νος η θα α α α α λα α α

ασ σα με τα την πα ρο δο ον του ου Ι ισ

ρα ηλ ε ε μει νε εν α α α βαα α α τος

η α μεμ πτος με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου ηλ

ε ε μει ει νε ν α α α α α φθο ο ο ο ρος ο

ω ω ω ωων και αι προ ων και φα νεις ως αν θρω

ω πο ος Θε ε ε ος ε λε ε η σο ο ο

ον η μα α αα α α ας

Θις τόν στίχον

ἦχος πλ.α'

Σὲ τὸν σαρκωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, καὶ τῶν οὐρανῶν μὴ χωρισθέντα, ἐν φωναῖς ἄσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι σταυρὸν καὶ θάνατον κατεδέξω, διὰ τὸ γένος ἡμῶν, ὡς φιλόανθρωπος Κύριος, σκυλεύσας Ἄδου πύλας, τριήμερος ἀνέστης, σφύζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος λ̣ π̣ ἦ Κ̣ε

ε τον σαρ κω θεν τα Σω τη η ρα Χρι στον

και των ουρανων μηχωρι σθε εν τα εν φωναις α
 σμα των μεγαλυνομεν ο τισταυρον και θανατον
 κατεδεεξω δια το γενοσ ημων ως φι
 λα ανθρωπος Κυριος σκυλευσας αδου πυλας τρι
 ημεροσ ανεεστησ σωζωντας ψυχασ η ημων

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς ζωοδότα, κρουνοὺς ἀφέσεως πᾶσιν ἐξέβλυσας, ζωῆς καὶ
 σωτηρίας, σαρκὶ δὲ θάνατον κατεδέξω, ἀθανασίαν ἡμῖν δωρούμενος, οἰκήσας τάφῳ δέ,
 ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, συναναστήσας ἑαυτῷ ἐνδόξως ὡς Θεός, διὰ τοῦτο βοῶμεν
 φιλόανθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Νυγειεισηςσου της πλευρας Ζωοδοτακρουνοσ αφε
 σεωσ πασιν ε ξεβλυσας ζωης και σωτηριασ σαρκι δε
 θανατον κατεδεεξω αθανασιαν ημιν
 δωρουμενοσ οικησας ταφωδε ημασ ηλευθε

ρω σας ^ϕ_χ^ϑ συν α να στη σας ε αυ τω εν δο ξως ως Θε

ος ^χ_ϑ δι α του ου το βο ω μεν ^χ_ϑ φι λαν θρω πε Κυ υ

ρι ε δο ξα α σοι ^χ_ϑ

Και γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐένη σου ἡ σταύρωσις, καὶ ἡ ἐν ἄδου κάθοδος, φιλάνθρωπε ὑπάρχει· σκυλεύσας γὰρ αὐτόν, καὶ τοὺς πάλαι δεσμίους συναναστήσας ἑαυτῷ, ἐνδόξως ὡς Θεός, τὸν παράδεισον ἀνοίξας, ἀπολαβεῖν τούτου ἠξίωσας· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, παραδείσου οἰκήτορας καταξιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

^ζ_χ ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν α δου

κα θοδος φι λαν θρω πε υ παρ χει ^χ_ϑ σκυ λευ σας γαρ αυ

τον και τους πα α λαι δε σμι ι ους ^{ν'}_η συν α να στη σας

ε αυ τω εν δο ξως ως Θε ος ^χ_ϑ τον πα ρα δει στον α

νοι οι ξας ^{ν'}_η α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας ^χ_ϑ

δι ο και η μιν τοις δεξαζουσι την σην τρι η η με

ρον ε γερσιν δω ωρησαι ι λα σμον α μαρ τι ων

πα ρα δει σου οι κη το ρας κα τα ξι ων ως μο

νος ευ σπλα αγ χνος οι κη το ρας

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκὶ πάθος δεξάμενος, καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, τῆς σαρκὸς ἡμῶν
τὰ πάθη θεράπευσον, καὶ ἀνάστησον ἐκ πταισμάτων χαλεπῶν, φιλάνθρωπε, καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Ο δι η μας σαρ κι πα θος δε ξα με νος και τρι

η μερος εκ νε κρω ων α να στας της σαρ κος η μων τα

πα α θη θε ρα πευ σον και α να α στη σον εκ πται

σμα των χα λε πων φι λαν θρω πε και σω σον η μας

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε, δι' ἧς ὁ λυτρωτῆς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὐς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι

ω Πνευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω ω νων α α α μην

Ν α ος και πυ λη υ υ πα α αρ χεις πα λα τι ον

και θρο νος του Βα σι λε ε ε ως παρ θε ε ε

νε ε ε παν σε ε ε μνε δι ης ο λυ τρω της

μου Χριστος ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος ^χ₉ τοις

εν σκοτει κα θε ευδου σιν ε ε πε ε ε ε ε

φα α α α νεν ^π₉ η λι ος υ πα α α αρχω ων

δι και αι ο ο ο συ υ υ υ νης ^π₉ φω τι σαι θε

λων ους ε ε ε πλα α α σε ^χ₉ κατ ει κο ο να

ι δι ι ι αν ^Δ₉ χει ρι ι ι τη η η ε α α

αυ του ^π₉ δι ο Παν υ υ υ μνη η η τε ^χ₉ ως μη τρι

κην παρρη σι αν προς αυ το ο ον κε ε κτη η η

με ε ε ε νη ^δ₉ α δι α λει ει πτωσ πρε

ε σβε ευ ε ^Δ₉ σω θη η ναι τα ας ψυ χα α ας η

μω ω ω ω ωω ω ω ων π ρ

Ἀπολυτίκιον

ἦχος πλ.α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν, ὅτι ἠὑδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγειραὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

ἦχος λ π ρ Κε

Τ ον συν α ναρ χον Λο ο γον Πα τρι και Πνευ μα τι
τον εκ Παρ θε νου τε χθε εν τα εις σω τη ρι ι αν
η μων αν υ μνη σω μεν πι στοι και προσ κυ νη σω
μεν ο τι ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω
και θα να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τε θνε
ω ω τας εν τη εν δο ξω Α να στα σει αυ του

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τείχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε̣

Χ α ι ρ ε π υ λ η Κ υ ρ ι ο υ η α δι ο δευ το ς χ α ι ρ ε

τ ε ι χ ο ς κ α ι σ κ ε ε π η τ ω ν π ρ ο σ τ ρ ε χ ο ν τ ω ν ε ι ς σ ε χ α ι α ι

ρ ε α χ ε ι μ α σ τ ε λ ι μ η ν κ α ι α π ε ι ρ ο γ α μ ε η τ ε

κ ο υ σ α ε ν σ α ρ κ ι τ ο ν π ο ι η τ η ν σ ο υ κ α ι Θ ε ο ν π ρ ε

σ β ε υ ο υ σ α μ η ε λ λ ε ι ε ι π η ς υ π ε ρ τ ω ν α ν υ μ ν ο υ ν τ ω ν

κ α ι π ρ ο σ κ υ ν ο υ ν τ ω ν τ ο ν τ ο κ ο ν σ ο υ ο υ ο υ ο υ

Εἰς τὸν Ὅρθρον

ἦχος πλ.α'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ἦχος λ̣ π̣ ὀ̣ Κε̣

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^{κ̣ ρ̣} ευ λο
 γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι
 ι ι ου ^{κ̣ ρ̣}

Θις τούς αἶνους

ἦχος πλ.α'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ἦχος λ̣ π̣ ὀ̣ Πα̣

Π α α α α σα α πνο η ^{κ̣ ρ̣} αι νε σα α τω ω

στιχηρά

ἦχος πλ.α'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων, προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος, καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς Θεοτόκου, οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης, οἱ ἀσώματοί σου ἄγγελοι, οὐκ ἦσθοντο πότε ἀνέστης, οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφοτέρα γὰρ ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι, πεφανέρωται δὲ τὰ θαύματα, τοῖς προσκυνουῖσιν, ἐν πίστει τὸ μυστήριον· ὃ ἀνυμνοῦσιν, ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣

Κυριε εσφραγισμενου του ταφου υπο
των παρανοομων προηλθες εκ του μνηημα
ατος καθως ετεχθης εκ της Θεεοοοτοο
οοκου ουκ εγνωσαν πωωως εσαρκωωω
θης οιασωματα σου ουαααγγγεεεε
λοι ουκ ησθοντο ποοτεα νεεστης οιοιφου

λα ασ σο ον τε ες σε στρα α τι ι ι ω ω ω ω

ται ^{π ρ} αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γισται τοις ε ρε ευ νω ω ω

σι ^{δ χ ρ} πε φα νε ε ρω ται δε τα θα αυ μα α τα ^{Δ ρ} τοις προς

κυ νου ου σιν εν ^χ πι ι στει ^χ το μυ υ στη η η η η

ρι ι ι ι ον ^{π ρ} ο ο ο α α νυ υ υ

μνου ου ου ου σιν ^{χ ρ} α πο δος η μι ιν α γαλ λι ι

α α σιν ^{χ ρ} και αι το με ε γα ε ε ε λε ος ^{Δ ρ}

Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Κύριε, τοὺς μοχλοὺς τοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ δεσμὰ διαρρήξας, τοῦ μνήματος ἀνέστης, καταλιπὼν σου τὰ ἐντάφια, εἰς μαρτύριον τῆς ἀληθοῦς τριημέρου ταφῆς σου, καὶ προῆγες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ὁ ἐν σπηλαίῳ τηρούμενος. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κ υ ρ ι ι ι ε τους μο χλους τους αι ω ν ι ους συ υν

τρι ι ι ψας και δε σμα διαρ ρη ξας του μνη ματος α νε

ε στης κα τα λι πω ων σου τα ε εν τα α α α α

φι ι ι ι α εις μαρ τυ υ ρι ι ον τη

ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου τα

φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα λι λαι

αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου ου

με ε ε ε νος με ε γα σου ουου το ε ε ε

λε ε ε ε ος α κα τα α λη η πτε ε Σω ω

ω τηρ ε λε ε η σο ο ο ον η μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Κύριε, αἱ γυναῖκες ἔδραμον ἐπὶ τὸ μνήμα, τοῦ ἰδεῖν σε τὸν Χριστόν, τὸν δι' ἡμᾶς
παθόντα· καὶ προσελθοῦσαι, εὔρον ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τῷ φόβῳ

κυλισθέντα· καὶ πρὸς αὐτάς ἐβόησε λέγων· Ἄνεστη ὁ Κύριος, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κυριιι εαι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι το ο

μνη η η μα του ι δει ειν σε ε το ον Χρι ι ι στον

το ον δι ι η μα ας πα α θο ο ον τα α και προ

οσ ε ελ θου ου σαι ευ ρον αγ γε λον ε πι τον λι ι

θον κα θη με ε νον τω φο ο βω κυ υ λι ι σθε ε εν

τα και προς αυ τας ε βο ο ο ο η η σε ε

ε λε ε ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ

ρι ι ι ι ος ει πα τε ε τοι οις μα α θη

ταις ο τι α νε ε στη η ε εκ νε ε ε κρων ο

— = Ⲓ ⲛ ⲗ ⲟ ⲛ ⲧ ⲁ ⲁ ⲥ ⲫ ⲱ ⲭ ⲁ ⲁ ⲁ ⲥ ⲫ ⲁ ⲁ ⲥ ⲭ ⲉ ⲙ ⲱ ⲛ

Ⲍ

Ⲯ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε, ὡς περ ἐξῆλθες ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου, οὕτως εἰσῆλθες καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρὸς τοὺς μαθητάς σου, δεικνύων αὐτοῖς τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἅπερ κατεδέξω Σωτὴρ μακροθυμήσας, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, μώλωπας ὑπήνεγκας, ὡς Υἱὸς δὲ τοῦ Θεοῦ, κόσμον ἠλευθέρωσας. Μέγα σου τὸ ἔλεος, ἀκατάληπτε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κ ⲕ ⲩ ⲭ ⲁ ⲁ ⲁ ⲕ ⲉ ⲭ ⲙ ⲉ ρ ⲉ ⲗ ⲏ ⲧ ⲏ ⲥ ⲉ ρ ⲟ ⲩ ⲁ ⲣ ⲁ ⲅ ⲉ ⲙ ⲱ ⲛ

ⲓ ⲛ ⲉ ⲛ ⲟ ⲩ ⲧ ⲟ ⲩ ⲟ ⲩ ⲧ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲩ ⲟ ⲩ ⲧ ⲱ ⲥ ⲉ ⲩ ⲱ ⲭ ⲏ ⲧ ⲏ ⲥ ⲁ ⲓ ⲧ ⲱ ⲛ ⲧ ⲱ

ⲩ ⲱ ⲛ ⲕ ⲉ ⲕ ⲗ ⲉ ⲓ ⲙ ⲉ ⲕ ⲟ ⲩ ⲱ ⲛ ⲡ ⲣ ⲟ ⲟ ⲥ ⲧ ⲟ ⲩ ⲥ ⲙ ⲁ ⲁ ⲧ ⲏ ⲏ ⲏ ⲧ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲥ ⲥ ⲟ ⲩ ⲉ ⲕ ⲩ ⲛ ⲱ ⲛ ⲁ ⲩ ⲟ ⲩ ⲥ ⲧ ⲁ ⲧ ⲟ ⲩ ⲟ ⲩ ⲥ ⲱ ⲱ ⲙ ⲁ ⲧ ⲟ ⲟ ⲥ ⲡ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲧ ⲏ ⲁ ⲡ ⲉ ⲣ ⲕ ⲁ ⲧ ⲉ ⲉ ⲗ ⲱ ⲥ ⲱ ⲧ ⲏ ⲁ ⲧ ⲏ ⲟ ⲩ ⲙ ⲁ ⲕ ⲣ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲧ ⲱ ⲩ ⲩ ⲙ ⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲥ ⲁ ⲱ ⲥ ⲉ ⲕ ρ ⲓ ⲡ ⲉ ⲣ ⲙ ⲁ ⲧ ⲟ ⲥ

ⲉ ⲁ ⲩ ⲱ ⲩ ⲙ ⲱ ⲗ ⲱ ⲡ ⲁ ⲥ ⲩ ⲡ ⲏ ⲏ ⲕ ⲏ ⲉ ⲉ ⲅ ⲕ ⲁ ⲥ ⲱ ⲥ Ⲏ ⲩ ⲟ ⲥ

δε ε του ου Θε ε ου **γ' η** κο ο σμον η η η λευ θε
 ε ε ρω ω ω σας **ο χ ρ** με γασου το ε λε ος α κα
 τα ληπτε Σω τηρ ε λε ε η η η σον η η μας **Α**

Στιχηρά Ἀνατολικά

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Κύριε, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, καὶ Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, ὁ δι' ἡμᾶς σταύρωσιν, καὶ ταφήν σαρκὶ καταδεξάμενος, ἵνα ἡμᾶς τοῦ Ἄδου ἐλευθερώσῃς πάντας, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κ ^{ΠΑ} υ υ ρι ι ι ε ο βα σι λευς των αι αι ω ω
 νων **ο χ ρ** και ^{ΚΕ} ποι η τη η ης των α πα α α αν
 των **ο χ ρ** ο δι η μα ας σταυ ρω ω σι ι ιν και τα α φην
 σα ρ κι κατα δε ξα με ε νος **Α** ι να η μας του ^{ΝΗ} Α α

α δου ε λευ θε ρω ω ω σης πα α α αν τας π ρ

συ ει ο Θε ε ος η η μων εκτος σου αλ λο ον

ουκ οι οι δα μεν Δ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε, τὰ ὑπερλάμποντά σου θαύματα τίς διηγῆσεται; ἢ τίς ἀναγγελεῖ τὰ φρικτά σου μυστήρια; ἐνανθρωπήσας γὰρ δι' ἡμᾶς, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, τὸ κράτος ἐφανέρωσας τῆς δυνάμεώς σου· ἐν γὰρ τῷ Σταυρῷ σου, τῷ Ληστῇ Παράδεισον ἤνοιξας, καὶ ἐν τῇ Ταφῇ σου, τοὺς μοχλοὺς τοῦ Ἄδου συνέτριψας, καὶ ἐν τῇ Ἀναστάσει σου, τὰ σύμπαντα ἐπλούτισας. Εὐσπλαγγχε δόξα σοι.

Κυ ρι ι ε τα υ περ λαμ πον τα σου θαυ μα τα

τις δι η γη σε ε ται η τις α α ναγ γε ε λει

τα φρι κτα σου ου μυστη η η η ρι ι ι ι

α εν ανθρωπη σας γα αρδι η μας ως αυ

το ος η η θε λη η σας το κρα τος ε φα νε ρω σα

α α σ τ η η ς δ υ ν α α α μ ε ω ω ω ω ς σ ο υ ^{π ρ} ε ν γ α ρ

τ ω σ τ α υ ρ ω σ ο υ τ ω λ η σ τ η π α ρ α δ ε ι σ ο ν η ν ο ι ο ι

ξ α ς ^{χ ρ} και ε ν τ η η η τ α α φ η η η σ ο υ τ ο υ ς μ ο χ λ ο υ ς τ ο υ

Α α δ ο υ ο υ σ υ ν ε ε ε ε τ ρ ι ι ι ι ψ α ς ^{π ρ} και

ε ν τ η α α ν α α σ τ α σ ε ι ε ι σ ο υ τ α σ υ υ μ π α ν ^{ΔΙ ΚΕ}

τ α α ε π λ ο υ ο υ ο υ τ ι ι ι ι σ α ς ^{ΠΑ} ^{χ ρ} ε υ σ π λ α α γ

χ ν ε ^{ΔΙ} δ ο ο ξ α ^{ΠΑ} σ ο ι ^Α ^Δ

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου καταλαβοῦσαι, λίαν πρωτὶ, ἐπεζήτητον σε μυρίσαι τὸν Ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, καὶ τοῦ Ἀγγέλου τοῖς ῥήμασιν ἐνηχηθεῖσαι, ὑπέστρεφον ἐν χαρᾷ, τοῖς Ἀποστόλοις μηνῦσαι ἐμφανῶς· ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

^{ΠΑ}
M υ ρο φο ροι γυ ναι κες τον τα φον σου κα τα
 λα α βου ουου σαι ^{ΔΙ} ^{ΠΑ} λι ι αν πρω ι ε πε ζη τουν σε ε ε
 μυ υ ρι ι ι σαι ^{ΔΙ} τον α θα να τον Λο ο ο γον
 και Θε ε ε ον ^Π και του αγ γε ε λου τοις ρη μα
 σιν εν η χη η θει ει σαι ^Χ ^Π υ πε στρε φον εν χα
 ρα ^{ΔΙ} τοις α πο στο λοις μη νυ υ σαι εμ φα α
 α νως ^Π ^{ΚΕ} ο τι α νε στης η ζω η η η η τωων
 α α α πα α α αν των ^{ΠΑ} ^Χ και πα ρε σχες τω κο σμω
 ι ι λα σμον ^{ΔΙ} και το με ε γα ε ε λε ος ^{ΔΙ}

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
 Τοῦ θεοδέγμονος τάφου, πρὸς τοὺς Ἰουδαίους οἱ φύλακες ἔλεγον Ὁ τῆς ὑμῶν
 ματαιόφρονος συμβουλῆς! φυλάττειν τὸν ἀπερίγραπτον δοκιμάσαντες, μάτην

ἐκοπιάσατε, κρυψαί τὴν Ἀνάστασιν τοῦ σταυρωθέντος βουλόμενοι, τρανῶς ἐφανερῶσατε. Ὡ τοῦ ὑμῶν ματαιόφρονος συνεδρίου! Τί πάλιν κρυψαί συμβουλευέσθε, ὃ οὐ κρύπτεται; μᾶλλον δὲ παρ' ἡμῶν ἀκούσατε, καὶ πιστεῦσαι θελήσατε τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν. Ἄγγελος ἀστραπηφόρος, οὐρανόθεν κατελθὼν, τὸν λίθον ἀπεκύλισεν, οὐ τῷ φόβῳ νεκρῶσει συνεσχέθημεν, καὶ φωνήσας ταῖς κραταιόφροσι Μυροφόροις, ἔλεγε γυναιξίν· οὐχ ὁρᾶτε τῶν φυλάκων τὴν νέκρωσιν, καὶ τῶν σφραγίδων τὴν διάλυσιν, τοῦ Ἄδου τε τὴν κένωσιν; Τί τὸν τὸ νίκος τοῦ Ἄδου, καταργήσαντα, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κέντρον συντρίψαντα, ὡς θνητὸν ἐπιζητεῖτε; Εὐαγγελίσασθε δὲ ταχὺ πορευθεῖσαι τοῖς Ἀποστόλοις τὴν Ἀνάστασιν, ἀφόβως κραυγάζουσαι· Ὄντως ἀνέστη ὁ Κύριος, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ΠΑ

Τ ου θε ο δε γμο νος τα φου ^π₉ προς τους Ι ου
 δαι ους οι φυ λα κες ε λε ε γον ^κ₉ ω της η μων μα ται
 ο ο φρο νος συμ βου ου λης ^Δ₉ φυ λατ τειν τον α πε
 ρι γρα πτον δο κι μα σα αντες μα α α την ε κο πι
 α α α α σα α α α τε ^{ΚΕ}₉ κρυ ψαι την α να στα σιν του
 σταυ ρω θεν τος βου λο ο με ε νοι τρα νως ε φα α
 νε ρω ω ω σα α α α τε ^κ₉ ω του υ μων μα ται

ο ο ο φρο ο νος συ υν ε δρι ι ι ι ου ^{ΚΕ} τι πα

λιν κρυ ψαι συμ βου λευ ε σθε ο ου κρυ πτε ε ται

μαλ λον δε παρ η μων α κου ου σα α τε και πι στευ

σαι θε λη σα α τε των γε νο με νων την α λη η

η η θει ει ει ει αν αγ γε λος α στρα πη φο ο ο ρος

ου ρα νο ο θε εν κα α τε ε ελ θων τον λι ι θο α α

πε ε κυ υ υ υ υ λι ι ι ι ι σεν ου τω ω φο ο ο

βω νε κρω σει συ υν ε ε σχε ε ε ε ε θη η η η

μεν και φω νη η σας ταις κρα ται ο φρο σι μυ ρο

φο ροις ε λε γε ε ε γυ υ ναι ξιν ουχ ο ρα τε των

ἦχος πλ.β'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

Κεκραγάριον

ἦχος πλ.β'

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

ἦχος λ π Πά

Κ υ ρ ι ι ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος
σε εισ α α α κου σο ο ο ον μου εισ α
κου σο ο ο ον μου Κυ υ υ ρ ι ι ι ε Κυ ρ ι ε
ε κε κρα ξα προς σε ε ει ει εισ α α α α
κου σο ο ο ον μου προσχες τη φω νη η η η η η
τη η η ης δε η η σε ω ω ω ω ως μου εν τω

κε κρα γε ε ναι αι με προ ο ος σε εις α κου

σο ο ο ονμου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω η η η προ ο ος ευ χη η

η η μου ως θυ μι ι α α α μα α α α εν ω

ω πι ο ο ο ον σου ε ε πα αρ σι ι ις τω ω ων

χει ρω ω ων μου θυ σι ι α α α ε ε σπε ε

ε ρι ι νη εις α κου σο ο ο ονμου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε

Στιχηρά

ἦχος πλ.β'

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Νίκη ἔχων Χριστέ, τὴν κατὰ τοῦ Ἄδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκοτει θανάτου καθημένους, συναναστήσης σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτός, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος λ π ∟ Πά

Νι κην εχων Χρι ι στε την κα τα του α α α
α α δου εν τω Σταυ ρω ω ω α νη η η η η λ θες ι
να τους εν σκο ο τει θα να α του κα α α θη
με ε ε ε νους συν α να στη ση ης σε α αυ τω
ο εν νε κροι οι οις ε λε ευ θε ε ε ρος ο πη
γα ζων ζω ην εξ οι χει ει ου ου ου φω ω τος
παν το δυ υ να α α με ε Σω ω ω τηρ
λε ε η η η σον η η η μας

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Σήμερον ὁ Χριστός, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἡμερον ὁ Χριστός θαάνατο ὄον πατη

ηησας καθως ειειπε ενανθεν εεεε

στη και την αγαλλιαιασιν

τω κοσμω ωωεδωρηηησααατο

ινα παντες κραυγααζοντες τον υυμον

ου ουτως ειειπωωωμεν ηπηγητης ζωης

το αποσιιιιτο ον φως παν το δου

ναααμεεσωωωτηρ ελεεηη

ησον ηηημας

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἁμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς, ἐν τῷ Ἄδῃ; ἐπάτησας θάνατον, εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου

Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προσπίπτοντες ἱκετεύομεν· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

C * ε ε Κυ ρι ι ι ε τον ο ο ον τα εν πα α

ση η η τη κτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι οι που

φυ υ υ γω ω μεν εν τω ου ρα νω αυ τος κα

τοι οι κεις εν τω α α α α α δη ε πα α τη

η η σας θα α α α α να α α α τον εις τα

βα α α α θη τα της θα α λασ σης ε χει η χει

ει ειρ σου Δε ε σπο ο τα προς σε κα τα φευ γο μεν

σοι προσ πι πτον τε ε ε ες ι κε τε ε ε ε ε

ευ ο ο ο μεν ο α να στα ας ε ε εκ τω

ων νε ε ε κρων ε λε ε η η η σον η η η

μας

* Σε Κυ ρι ε τον ο ο ον τα

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ καυχώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάστασίν σου, ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε καυ χω ω με ε ε θα και

τη ην Α α α να α α στα σι ι ιν σου υ μνου μεν και

αι αι δο ξα α α α ζο ο ο ο μεν συ γαρ ει

Θε ο ος η η μων ε κτος σου α αλ λο ον ουκ οι οι

οι δα α α α μεν

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὤλεσε.

Δ ι α παν τος ευ λο γουν τες τον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον Δ υ μνου ου μεν την Α να α
στα α α σιν α α αυ του Σtau ρο ον γαρ υ
υ υ πο μει ει ει νας Δ θα να τω θα α να ατον ω ω ω
λε ε ε ε σε π

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, ὅτι κατήργησας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου,
ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διὰ τοῦ Σταυροῦ σου, δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν.

Δ ο ξα τη δυ να α α α μει σου Κυ υ ρι ι ι ε Δ
ο τι κα τη ηρ γη η σας τον το κρα τος ε ε ε ε χο
ον τα του ου θα να α α α του π α α νε ε

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσει, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος λ π Πά

Δ ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι αι Υι υι

ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υν και αι αι α α ει και εις του ου

ου ους αι ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α

α α μην

Τ ις μη μα κα ρι σει σε παν α γι ι α α α α

Παρ θε ε ε ε νε τις μη α νυ μνη η σει ει ει

σου τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο ο

κον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ φας Υι

ο ος μο ο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου

ου τη ης α α α γνη η η ης προ η η η η λ θεν

α φρα α α στω ω ως σαρ κω ω ω θεις φυ υ

σει ει Θε ε ε ο ο ο ο ος υ πα α αρ χων και

φυ σει γε νο ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος

δι ι ι ι ι η η η μας ου ου ουκ εις δυ α

α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο με ε ε

σιν εν ουρα νοις και η μα ας τους ε πι γη ης κα τα

ξι ω σον εν κα θα ρα καρ δι α σε ε δο ξα ζειν

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς τοῦ Ἄδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος,
γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς συμφώνως βοῶμεν Ὁ
ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Π υ λας συν τρι ψας χαλ κας και μο χλους του α δου ου συν

θλα σας ως Θε ος παν το δυ ναμος γε νος αν θρω πων

πε πτω κος α νε στησας δι α του το και η μεις συμ

φω νω ως βο ω μεν ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ξα α σο ο

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ῥεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι Χριστὸς ἐπανορθῶσαι θέλων, Σταυρῷ προσπήγνυται καὶ τάφῳ τέθειται, ὃν μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ δακρῶν ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον· Οἶμοι Σωτῆρ τῶν ἀπάντων, πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκῆσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάπης; πῶς μετετέθης; ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωηφόρον κατέκρυψε σῶμα; Ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχου, ἡμῖν ἐμφάνηθι, καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν, τὸν ὄδυρμόν τῶν δακρῶν, θρηνοῦσαις δὲ αὐταῖς, ἄγγελος πρὸς αὐτὰς ἀπεβόησε. Τὸν θρῆνον παυσάμεναι, τοῖς ἀποστόλοις εἶπατε· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ρ ε υ σ ε ω σ η μ α σ τ η σ π α λ α ι Χ ρ ι σ τ ο ς ε π α ν ο ρ θ ω σ α ι

θ ε λ ω ν Σ τ α υ ρ ω π ρ ο σ π η γ ν υ τ α ι κ α ι τ α φ ω τ ε θ ε ι τ α ι

ο ν μ υ ρ ο φ ο ρ ο ο ρ ο ι γ υ ν α ι κ ε ς μ ε τ α δ α κ ρ υ

ω ν ζ η τ ο υ σ α ι θ ρ η ν ο υ σ α ι ε λ ε γ ο ν ο ι μ ο ι Σ ω τ η ρ τ ω ν

α π α ν τ ω ν π ω ς κ α τ ε δ ε ξ ω τ α φ ω ω ο ι κ η σ α ι ο ι κ η

σ α ς δ ε θ ε λ ω ν π ω ς ε κ λ α π η ς π ω ς μ ε ε τ ε τ ε θ η ς π ο ι ο ς δ ε

τ ο π ο ς τ ο σ ο ν ζ ω η φ ο ρ ο ν κ α τ ε κ ρ υ ψ ε σ ω μ α α λ λ α

Δ ε ε ε σ π ο τ α ω ς υ π ε ε σ χ ο υ η μ ι ν ε μ φ α ν η

θι και παυ σον αφ η μων τον ο δυρ μον τωων δα κρυ

ων θρη νου σαις δε αυ ταις αγ γελος προς αυ τας α πε βο

η σε τον θρη η νον παυ σα με ναι τοις α πο στο λοις

ει πα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος τω κο σμω

δω ρου ου με νος ι λα σμον και το με γα ε λε ε

ο ος

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Σταυρωθεὶς ὡς ἡβουλήθης Χριστέ, καὶ τὸν θάνατον τῆ ταφῆ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης, ὡς Θεὸς μετὰ δόξης, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

σταυρωθεις ως η βου λη θης Χρι στε και τον θα να

τον τη ταφη η σου σκυ λευ σας τρι η με ρος α νε

στης ως Θε ος με ε τα δο ξης τω κο σμω δω ρου μενος

α τε λευ τη τον ζω ην και το με γα ε λε ε

ο ος

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρῶην κατάρρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ μητρὶ τε καὶ παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ χαῖρε τοῦ ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος λ π Δε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μην

Ο ποι η της και λυ τρω της μου παν α γνε Χρι στος
 ο Κυ ρι ος εκ της ση ης νη δυ ος προ ελ
 θων ε με εν δυ σα με νος της πρω ην κα τα ρας τον
 Α δαμ η λευ θε ρω σε δι ο σοι παν α γνε ως του
 Θε ου ου Μη τρι τε και παρ θε νω α λη θως βο ω
 μεν α σι γη τως το χαι ρε του ουα γ γε λου χαι ρε Δε σποι
 να προ στα σι ι ι α και σκε πη και σω τη ρι
 α των ψυ χω ων η μω ω ων

Ἀπολυτίκιον

ἦχος πλ.β'

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἴστατο
 Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἀχραντὸν σου σῶμα. Ἐσχύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ
 πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ὑπήνησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν
 νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος λ π Δι

Α γ γε λι και δυνα μεις ε πι το μνη μα σου και οι
φυ λασ σον τες α πε νε κρω θη σαν και ι στα το Μα
ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν το ον σου σω
μα ε σκυ λευ σας τον α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω ρου ου ου με νος την ζω
ην ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο
ξα α σοι οι το τέλος σοι οι οι

Θεοτοκίον

Ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλή, λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς ἀγγέλοις: Συγχαρήτέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμὴ, ἡ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Ἦχος λ π Δ ε

Ο την ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου Μη τε ρα
 ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α βου λη λαμ ψας εν τω
 Σταυ ρω α να ζη τησαι θε λων τον Α δαμ λε γων
 τοις αγ γε λοις συγ χα α ρη τε μοι ο τι ευ ρε θη η
 α πο λο με νη δρα χμη ο παν τα σο φως οι κο νο
 μη σας δο ξα σοι οι οι οι

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Ἦχος πλ.β'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἦχος λ π Δ ε

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ

λο γη με ε νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Θις τούς αίνους

ἦχος πλ.β'

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ἦχος λ π Πά

Π α α α α σα πνο ο ο η αι νε σα

α τω ω ω τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει

τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ων ου ρα α α

ων αι νει ει τε αυ το ον ε ε εν τοι οι

οι οϊς υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε πει υ υ υ μνος τω

ω ω Θε ε ε ε ω

λι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τες

οι α αγ γε ε ε λοι οι α αυ του αι νει

ει τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυνα α α

μει εις α αυ του σοι πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω

Θε ε ε ε ε ω

στιχηρα

ἦχος πλ.β'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον. Δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

ἦχος λ π Πα

Ο Σταυ ρος σου ου Κυ υ ρι ι ε ζω η και

α να α στα α σις υ υ υ πα αρ χει τω ω λα

ω ω ω ω σου και επ αυ τω ω πε ε ε ποι θο

ο ο τες σε τον α να σταν τα Θε ο ον η η η μω

ω ων υ μνου ου ου μεν ε λε ε η η η σον

η η η μας

Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἡ ταφή σου Δέσποτα, παράδεισον ἡνοιξε τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Η τα φη σου ου Δε ε σπο ο τα πα ρα δει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν

θρω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω θε

ε εν τες σε τον α να στα α αν τα Θε

ο ον η η η μω ωων υ μνου ου ου μεν ε λε

ε η η η σον η η η μας

Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶμεν· Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Συν Πατρι και αι Πνευμα α τι Χριστον α

νυ μνη η σω ω μεν τον α να στα α αν τα ε εκ

νε ε κρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ω ω

μεν συ ζω η υ παρ χεις η μων και αι α να

α α στα α α α σις ε λε ε η η η σον

η η η μας

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν προπάτορα ἡμῶν διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν ἀνάστασιν.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ
ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται
συνεγείρας τὸν προπάτορα
ἡμῶν διό σε καὶ δοξάζει
τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων
καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν ἀνάστασιν

Στιχηρά Ἀνατολικά

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Κύριε, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει, τῆς σῆς Ἀναστάσεως τὸ μυστήριον· οὕτω γὰρ προῆλθες ἐκ τοῦ τάφου, ὡς νυμφίος ἐκ παστάδος, θανάτῳ θάνατον λύσας, ἵνα τὸν Ἀδὰμ ἐλευθερώσης· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς, Ἄγγελοι χορεύουσι, καὶ ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι δοξάζουσι, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην, εὐσπλαγχτίαν σου φιλόανθρωπε.

Ἦχος λ π Πά

Κυριε μεεγα και φοβερο ο ον υ υ πα

ααρχει της σης Α να στα σε εως το μυ στη η ρι

ι ο ον ου τω γαρ προ ηλ θες ε ε εκ του ου τα

α α φου ως νυ υμφι ι ος εκ πα στα α α α δος

θα να τω θα α να α α τον λυ υ υ σας ι να

τον Α α δα αμ ε λευ θε ρω ω ω σης ο ο

θεν εν ου ρα α νοις α αγ γε ε ε λοι χο

ρε ε ε ευ ου ου ου σι και ε πι ι γης αν θρω

ποι δο ξα α α ζου ου ου σι την εις η μας γε ε ε

νο ο με ε ε νην ^Δ ευ σπλαγ ^{ΠΑ} χνι ^{ΝΗ} αν σου ου φιλα ^{ΠΑ} α αν θρω ω

ω ω πε

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡ παράνομοι, Ἰουδαῖοι, ποῦ εἰσιν αἱ σφραγίδες, καὶ τὰ ἀργύρια, ἃ ἐδώκατε τοῖς στρατιώταις; οὐκ ἐκλάπη ὁ θησαυρός, ἀλλὰ ἀνέστη ὡς δυνατός, αὐτοὶ δὲ κατησχύνθητε, ἀρνησάμενοι Χριστόν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

ω ^{ΚΕ} πα ^Δ ρα ^Δ νο ^Δ μοι ^Δ Ι ^Δ ου ^Δ ου ^Δ ου ^Δ δαι ^Δ αι ^Δ αι ^Δ οι

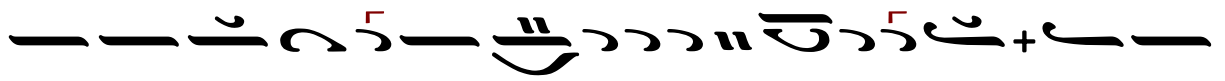

^{ΔΙ} που ^Δ ει ^Δ σιν ^Δ αι ^Δ σφρα ^Δ γι ^Δ δεσ ^Δ και ^Δ τα ^Δ αρ ^Δ γυ ^Δ υ ^Δ υ ^Δ ρι ^Δ ι

^{ΠΑ} ι ^Δ ι ^Δ α ^Δ α ^Δ ε ^Δ δω ^Δ ω ^Δ κα ^Δ α ^Δ τε ^Δ ε ^Δ τοις ^Δ στρα ^Δ τι ^Δ ω ^Δ ω ^Δ ω

^{ΝΗ} ω ^{ΠΑ} ταις ^Δ ουκ ^Δ ε ^Δ κλα ^Δ πτη ^Δ ο ^Δ θη ^Δ η ^Δ σα ^Δ αυ ^Δ ρος ^Δ αλ

^{ΚΕ} ^{ΠΑ} λα ^Δ α ^Δ νε ^Δ ε ^Δ στη ^Δ ως ^Δ δυ ^Δ να ^Δ α ^Δ τος ^Δ αυ ^Δ τοι ^Δ δε

^{ΝΗ} ^{ΠΑ} κα ^Δ τη ^Δ σχυν ^Δ θη ^Δ η ^Δ τε ^Δ αρ ^Δ νη ^Δ σα ^Δ α ^Δ με ^Δ νοι ^Δ οι ^Δ Χρι ^Δ ι

 στον τον Κυ ρι ι ι ο ο οντη ης δο ο ο ξης τον πα

 θον τα και τα α φε εν τα και α να στα αν

 τα α ε ε εκ νε ε ε κρων αυ τον προ ος κυ νη

 η η σω ω ω μεν

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.
 Σφραγισθέντος τοῦ μνήματος, πῶς ἐσυλήθητε Ἰουδαῖοι, φύλακας καταστήσαντες, καὶ
 σημεῖα θέντες; τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, προῆλθεν ὁ Βασιλεύς· ἢ ὡς νεκρόν
 παραστήσατε, ἢ ὡς Θεὸν προσκυνήσατε, σὺν ἡμῖν μελωδοῦντες· Δόξα Κύριε τῷ Σταυρωῦ
 σού, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

C φρα γι σθεντος του μνη μα τος πως ε συ λη η θη

 τε ε ε Ι ι ι ου ου δαι αι αι οι φυ λα κας κα τα

 στη σα αν τες και ση μει ει α θε ε ε εν τες των

 θυ ρω ων κε ε ε κλει ει σμε ε νων προ η ηλ θεν

ο βα α σι λευς η ως νε κρον πα ρα στη
 η η σα α α α τε η ως Θε ον προ ο οσ κυ νη
 η η σα α α α τε συν η μιν με λω ω ω δου
 ουουν τε ες δο ξα Κυ υ ρι ε ε ε τω ω ω Στα αυ ρω
 ω ω σου και τη Α αναστα α α σει ει ει ει σου

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τὸ ζωοδόχον σου μνήμα, αἱ μυροφόροι Γυναῖκες, ὀδυρόμεναι κατέλαβον Κύριε, καὶ μύρα
 βαστάζουσαι, τὸ Σῶμά σου τὸ ἄχραντον μυρίσαι ἐπεζήτησαν, εὖρον δὲ φωτοφόρον
 Ἄγγελον, ἐν τῷ λίθῳ καθήμενον, καὶ πρὸς, αὐτὰς φθειγγόμενον καὶ λέγοντα· Τί
 δακρύετε τὸν ἐκ πλευρᾶς πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν; τί ἐπιζητεῖτε ὡς περ θνητὸν
 ἐν μνήματι τὸν Ἀθάνατον; δραμοῦσαι δὲ μᾶλλον, ἀπαγγείλατε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς,
 τῆς αὐτοῦ ἐνδόξου Ἀναστάσεως τὴν παγκόσμιον χαρμονήν, ἐν ἧ καὶ ἡμᾶς Σωτὴρ
 φωτίσας, δώρησαι ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Το ζω ο δο χον σου μνη μα αι Μυ ρο φο ο ροι
 οι οι γυ υ ναι αι αι κες ο δυ ρο μεναι κα τε ε λα α

α β ο ν Κ υ υ υ ρ ι ι ι ε και μ υ ρ α β α στα

ζ ο υ σ α ι τ ο σ ω μ α σ ο υ τ ο α α χ ρ α ν τ ο ν μ υ υ ρ ι ι σ α ι

ε π ε ζ η η η η τ ο υ ν ε υ ρ ο ν δ ε φ ω τ ο φ ο ο ο

ρ ο ν α α α γ γ ε ε ε ε λ ο ν εν τ ω λ ι θ ω κ α

θ η η μ ε ν ο ν και π ρ ο ς α υ τ α ς φ θ ε γ γ ο μ ε ν ο ο ο ν και

λ ε ε ε γ ο ο ο ο ν τ α τ ι δ α α α κ ρ υ ε ε τ ε

τ ο ν εκ π λ ε υ ρ α ς π η γ α σ α ν τ α τ ω κ ο ο σ μ ω τ η η ν ζ ω

ω ω η ν τ ι ε π ι ι ι ζ η τ ε ι ε ι τ ε ω σ π ε ρ θ η ν τ ο ν

εν μ η η μ α τ ι τ ο ο ο ν α θ α α α ν α α α α τ ο ν

δ ρ α μ ο υ σ α ι δ ε μ α λ λ ο ν α π α γ γ ε ι λ α τ ε τ ο ι ς α υ τ ο υ μ α

θη ταις ^Δ της αυ του εν ^{ΔΙ} δο ξου α να στα α α α σε

ε ε ε ως ^Δ την παγ ^{ΠΑ} κο ο σμι ι ι ον χα αρ μο ο

ο ο νην ^π εν η και η μας Σω τη η ηρ φω ω τι ι

σας ^Δ δω ρη σαι αι αι αι αι ι ι ι λα σμον ^Δ και το

^{ΝΗ} με εγα ε ε ^{ΠΑ} ε λε ε ε ε ος ^π

ἦχος βαρὺς

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

Κεκραγᾶριον

ἦχος βαρὺς

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

ἦχος Γα

Κ

υ ρι ι ε ε κε ε κρα ξα προς σε ε ε

εισ α α κου ου σο ο ον μου ου ^πεισ α α κου

σο ον μου Κυ υ ρι ε ε Κυ ρι ι ε ε κε

ε κρα ξα προς σε ε ε εισ α κου σο ο ον μου

ου ⁶_λ προ ο ο σχες τη φω νη η η η της δε ε η η σε

ω ω ως μου ου εν τω κε κρα γε ναι αι με

ⲓ ⲛⲁ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ
προ ο ος σε ε ε ει εισ α α κου σον μου ου Κυ υ

ⲓ ⲛⲁ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ
ρι ι ε ἦ

ⲕⲁ ⲧⲉⲩ ⲛⲉⲩⲛⲉⲩⲛⲉⲩⲛⲉⲩⲛⲉⲩⲛⲉⲩⲛⲉⲩⲛⲉⲩⲛⲉⲩⲛⲉⲩⲛⲉⲩⲛⲉⲩⲛⲉⲩ
Κα τευ θυν θη η η τω η προ ος ε ευ χη η η

ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ
μου ου π⁹ ως θυ μι ι α α μα εν ω ω πι ο ο

ⲓ ⲛⲁ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ
ον σου ου ἦ ε πα αρ σις τω ων χει ει ρω ω ων

ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ
μου ου π⁹ θυ σι ι α ε ε σπε ρι νη η η ε^Δ εισ

ⲓ ⲛⲁ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ ⲕⲱ ⲙⲟⲩ
α α κου σον μου ου Κυ υ ρι ι ε ἦ

στιχηρά

ἦχος βαρύς

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρίψαντι θανάτου τὸ κράτος, καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων τὸ γένος, μετὰ τῶν ἀσωμάτων κραυγάζοντες· Δημιουργὲ καὶ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

ἦχος ἦχος Γα

Δευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ω

τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα τος και φω τι σαν

τι ι αν θρω πων το γε ε νος με τα των α σω

μα α των καυ γα ζοντες δη μι ουρ γε και Σω τηρ

η μων δο ο ξα α σοι

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ταφὴν δι' ἡμᾶς, θανάτῳ δὲ ὡς Θεός, θάνατον ἐνέκρωσας διὸ προσκυνοῦμεν τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν, Κύριε δόξα σοι.

Σταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα φην δι η

μας θα να τω δε ως Θε ος θα να τον ε νε κρω σας

δι ο προσ κυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου

α να στα σιν Κυ υ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν βοῶντες τὴν αἴνεσιν τὴν ἀγγελικὴν. Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς βασιλείας, ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀποστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν βοῶντες τὴν αἴνεσιν τὴν ἀγγελικὴν αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς βασιλείας ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς Κύριε δόξα σοι

Στιχηρὰ Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κὰν συνελήφθης Χριστέ, ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ σύ μου εἶ Θεός, καὶ οὐκ αἰσχύνομαι, ἔμαστιχθης τὸν νῶτον, οὐκ ἄρνούμαι. Σταυρωῖ προσηλώθης, καὶ οὐ κρύπτω· εἰς τὴν ἔγερσίν σου καυχῶμαι· ὁ γὰρ θάνατος σου ζωὴ μου. Παντοδύναμε καὶ φιλόανθρωπε, Κύριε δόξα σοι.

Κὰν συνελήφθης Χριστέ ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν

δρων ἁλ λα συ μου ει Θε ος και ουκ αι σχυ νομαι ε

μα στι ι χθης τον νω τον ουκαρ νου ουμαι Σταυ ρω προς

η λω θης και ου κρυ υ υ πτω εις την ε γερ σιν

σου και χω ωμαι ο γαρ θα να τος σου ζω η

μου παν το δυ να με και φι λανθρω πε Κυ υ υ ρι

ε δο ο ξα α σοι

Ἐὰν ἀνομίας παρατήρησῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν. **Δ**αυϊτικὴν προφητείαν ἐκπληρῶν, Χριστὸς μεγαλειότητα, ἐν Σιών, τὴν οἰκειάν μαθηταῖς ἐξεκάλυψεν, αἰνετὸν δεικνὺς ἑαυτόν, καὶ δοξαζόμενον αἰεὶ, σὺν Πατρὶ τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον, ὕστερον δὲ δι' ἡμᾶς, σεσαρκωμένον, καὶ νεκρωθέντα ὡς ἄνθρωπον, καὶ ἀναστάντα κατ' ἐξουσίαν ὡς φιλόανθρωπον.

Δαυ ι τι κην προ φη τει αν εκ πλη ρων Χρι στος με

γα λει ο τη η τα εν Σι ων την οι κει αν μα θη

ται αις εξ ε κα λυψεν ^η αι νε τον δει κνου υς ε αυ
 τον και δο ξα ζο μενον α ει συν Πα τρι ι τε και Πνευ μα
 τι α γι ι ω ^η προ τε ρον μεν α σαρ κον ως Λο
 γον ^α υ στε ρον δε δι η μας σε σαρ κω με ε νον ^η και
 νε κρω θε εν τα ως αν θρω πον ^π και α να σταν τα κατ
 ε ξου σι ανως φι λα αν θρω ω πον ^η

^Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κατῆλθες ἐν τῷ Ἄδῃ Χριστὲ ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, καὶ ἀνέστης τριήμερος, συναναστήσας τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλόθρωπε.

Κ α τηλ θες εν τω α δη Χρι στε ως η βου λη η
 θης ^η ε σκυ λευ σας τον θα να τον ως Θε ο ος και

Δε σπο ο της και α νε ε στης τρι η με ρος συν

α να στη σας τον Α δαμ εκ των του α α δου δε

σμων και της φθο ρας κραυ γα ζον τα και λε γοντα δο

ξα τη Α να στα σεισου μο ο ο νε φι λα αν θρω

ω πε

Ἀπό φυλακῆς πρώτας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς πρώτας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Ἐν τάφῳ κατετέθης, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριε, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ,
συναναστήσας τὸν Ἀδὰμ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ὡς παντοδύναμος.

Ε ν τα φω κα τε τε ε θης ως ο υ πνων Κυ ρι

ε και α νε στης τρι η με ρος ως δυ να τος εν ι σχυ

ι συν α να στη σας τον Α δαμ εκ της φθο ρας του

θα να α του ως παν το δυ υ να α μος

Θεοτοκίον

ἦχος βαρὺς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως ἀγνή, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κηρύξεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις. Διὸ σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενωῶς, πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος Γα

Δ ο ξ α Πα τρι ι ι ι και Υι ω και α γι ι

ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

τω ω ω ν αι αι ω ω ω ω ω νων α α μην

Μ η τη ηρ μεν ε γνω ω ω ω σθης υ υ πε ερ φυ υ

σιν Θε ο το ο ο κε ε ε μει ει νας δε

ε πα αρ θε ε ε νο ος π 9 υ περ λο ο ο ο γο ον

και ε εν νοι α αν και το θαυ μα α του

το ο κου ου σου ερ μη νε ε ε ε ευ σαι γλω ω ω σ

σα α ου ου δυ υ υ υ υ να α α ται πα ρα δο

ο ξου γα αρ ου ουου σης της συλ λη ψε ως α

γνη α κα τα λη πτο ος ε ε ε στιν ο τρο ο

πος τη ης κυ η η σε ω ως ο ο που γα αρ

βου ου λε ται Θε ο ο ος νι κα α α α α ται

αι φυ σε ως τα α α ξι ις δι ο σε πα αν

τες Μη τε ε ε ε ε ρα του Θε ου ου γι ι ι νω

ω σχο ο ον τες δε ο με θα σου ε κτε νω ως πρε

σβε ε ευ ε ε ε ε του ου ου ου σω θη η ναι τα ας

ψυ υ χα α α α ας η η η μω ω ω ν

Θις τόν στίχον

ἦχος βαρὺς

Ἄνεστης ἐκ τοῦ τάφου, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους, σὺν τῇ σαρκί σου, Κύριε δόξα σοι.

ἦχος Γα

α νε στης εκ του τα α φου Σω τηρ του κο ο σμου

και συν η η γει ρας τους αν θρω ω πους συν τη σαρ κι

σου Κυ υ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐεδύσατο, ἐεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιζώσατο.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα, δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου γὰρ τυραννίδος, ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, διὰ τῆς αὐτοῦ τριημέρου ἐγέρσεως, ζῶν ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τ ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαν τα παν
 τα **Δ** δευ τε προσ κυ νη σω μεν **Γ** εκ της του α δου γαρ τυρα
 νι δος η μας η λευ θε ρω σε **π** δι α της αυ του τρι
 η με ρου ε γερ σε ως **Δ** ζω ην η μιν δω ρη σα με
 νος **Δ** και το με γα ε ε λε ε ος **Γ**

Και γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Υ πὸ τὸν Ἄδην κατελθὼν Χριστέ, θάνατον ἐσχύλευσας, καὶ τριήμερος ἀναστάς, ἡμᾶς συνανέστησας, δοξάζοντας τὴν σὴν παντοδύναμον ἔγερσιν, Κύριε φιλόνηρωπε.

Υ πο τον α δην κα τελ θων Χρι στε **Δ** θα να τον
 ε σκυ λευ σας **Γ** και τρι η με ρος α να στας η μας συν α
 νε στη σας **π** δο ξα ζον τας την σην **Δ** παν το δου υ να
 μον ε γερ σιν Κυ ρι ε φι λα αν θρω ω πε **Γ**

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Φοβερὸς ὤφθης Κύριε, ἐν τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὕπνων, ἀναστὰς δὲ τριήμερος ὡς δυνατός, τὸν Ἀδὰμ συνανέστησας κραυγάζοντα· δόξα τῇ ἀναστάσει σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Φ ο βε ρο ος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με
νος ως ο υ πνων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ
να τος τον α δα αμ συν α νε στη σας κραυ γα
ζοντα δο ξα τη α να στα σει σου μο ο ο νε φι λα αν
θρω ω πε

Θεοτοκίον

ἦχος βαρὺς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς, προσπεφευγότες βοῶμέν σοι· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος Γα

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Υ πο την σην Δε ε σποι να σχε ε πην πα αντες

οι γη γε νεις προσ πε φευ γο ο τες βο ω μεν σοι

Θε ο το ο κε η ελ πις η μων ρυ σαι η μας εξ α

με ε τρων πται σμα α των και σω σον τας ψυ χας η μω ω

ω ω ν

ἕτερον

Ἦχος Γα

Δοξα Πατρι ι ι ι ι και αι Υι ω και α

γι ι ω ω ω Πνευ μα α α τι

Και νυν και αι α α ει ει και εις τους αι ω ω

να ας τω ω ων αι αι ω ω ω ω ω νων α μην

Υπο την σην Δε εσποι να α σκε ε ε ε ε πην

πα α αν τες οι οι γη γε νει ει εις προσ πε φευ γο

ο ο ο τε ες βο ω ω μεν σοι οι Θε ο το

κε ε η ε ελ πεις η η μω ων ρυ υ υ υ σαι

η μα α ας ε εξ α α με ε ε τρων πται σμα

α α τω ω ων και σω ω σον τσα ψυ υ χα

α α α ας η η μω ω ων

Ἀπολυτίκιον

ἦχος βαρὺς

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέψξας τῷ ληστῇ τὸν παράδεισον, τῶν μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος Γα

Κ α τε ε λυ σας τω Σταυ ρω σου τον θα να τον η

νε ω ξας τω λη στη η τον Πα ρα δει σον των μυ

ρο φο ρων τον θρη η νον με τε βα λες και τοις σοις α πο

στο λοις κη ρυ υτ τειν ε πε τα ξας ο τι α νε

στης Χρι στε ο Θε ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα

ε ε λε ος ς

Θεοτοκίον

ἦχος βαρὺς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα παρθένος.

ἦχος Γα

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα

τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας πανύμνητε

λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε

τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας τε

κοῦσας τὴν σωτηρίαν ἢ πρὸ τόκου παρθέ

 ε ν ο ς και εν το κω παρ θε νος και με τα το κον

 πα λιν ου σα παρ θε ε νο ο ο ο ς

Εἰς τὸν Ὅρθρον

ἦχος βαρὺς

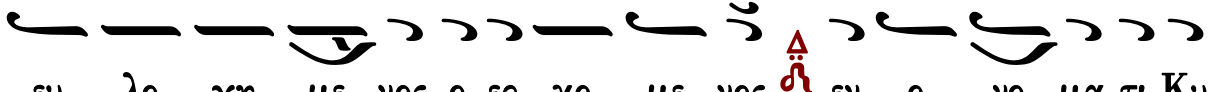
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

- ∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- ∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
- ∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ἦχος Γα

 Θ ε ο ς Κυ υ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν

 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

 ρι ι ου

Θῆς τοὺς αἶνους

ἦχος βαρὺς

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἦχος Γα

Π α σα α πνο η η αι νε σα α α α τω ω τον

Κυ υ ρι ο ον αι νει τε ε τον Κυ υ ρι ι

ον εκ τω ω ω ωων ου ρα νω ω ων αι νει ει ει τε

α αυ το ον εν τοι οι οισ υ ψι ι ι στοι οι

οις σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

α ι νει τε ε αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε ε

ε λοι ι α α αυ του αι νει ει ει ει ει τε

αυ τον πα ασαι αι δυ υ να α α μεις αυ του ου

ου σοι πρε ε πει υ μνο ος τω ω Θε ε ω

στιχηρά

ἦχος βαρύς

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἀνέστη Χριστός ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά, εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

ἦχος Γα

Α νε ε στη Χρι στος εκ νε κρων Δ λυ σας θα να
του τα δε σμα ἦ ευ αγ γε λι ζου ου γη χα ραν με γα
λην Δ αι νει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν ἦ

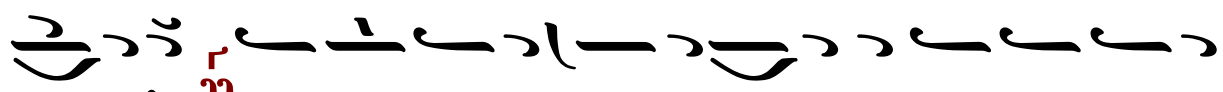
Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

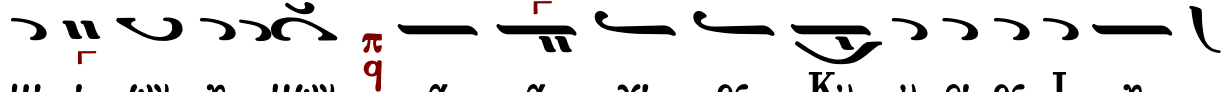
Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Α να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι Δ προσ κυ νη
σω μεν α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν Δ τον μο
νον α να μα αρ τη η τον ἦ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
 Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν, προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δεῖξας τὴν ἀνάστασιν.

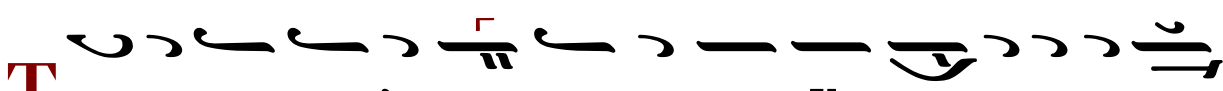

Χ ρι στου ου την α να στα σιν προσ κυ νουν τες ου παυ

 ο μεθα **η** αυ τος γαρ η μα ας ε σωσεν εκ των α νο

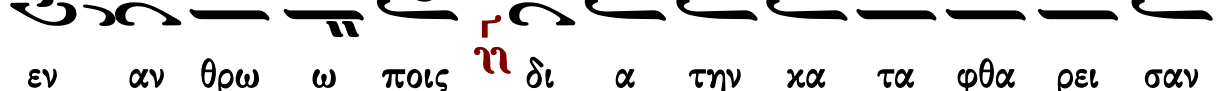

 μι ι ων η μων **π** α α γι ος Κυ υ ρι ος Ι η

 σου ου ος **δ** ο δει ξας την Α να α στα α σιν **η**

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
 Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν, δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσχήνωσεν ἐν ἡμῖν, πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ εὐεργέτης, πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτής, πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τὸν σταυρόν ὁ ἀπαθής, ἐπὶ τὸν Ἄδην τὸ φῶς, ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωή, ἡ ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας, πρὸς ὃν βοήσωμεν, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τ ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ω πε ρι παν

 των **δ** ων αν τα πε δω κεν η μιν **η** δι η μα ας Θε ος

 εν αν θρω ω ποις **η** δι α την κα τα φθα ρει σαν

φυ υ σιν ο Λο γος σα ρξ̣ ε γε νε το ^Δ και ε σκη η νω
 σεν εν η μιν ^Γ προς τους α χα ρι ι στους ο ευ ερ
 γε ε της ^Γ προς τους αι χμα λω τους ο ε λευ θε
 ρω της ^Δ προς τους εν σκο τει καθη με ε νους ο η λι
 ο ος της δι και ο συ υ νης ^Γ ε πι τον Σταυ ρον ο
 α πα θης ^Δ ε πι τον ^Χ Α α δην το φως ^Φ ε πι
 τον θα να τον η ζω η ^Δ η Α να στα σις δι α
 τους πε σο ον τας ^Γ προς ον βο η σω ω μεν ο Θε
 ο ο ος η μων δο ο ξα α σοι ^Γ

Στιχηρά Ἀνατολικά

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας, τῇ κραταιᾷ
 δυνάμει σου, καὶ συνήγειρας νεκρούς, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ
 καὶ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντός, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Γα

ΓΑ ΝΗ ΓΑ
Π υ λας **Α** α δου συν ε ε τρι ψας **Κυ** ρι ε και
 θα να του το κρα τος κα τηρ γη σας τη κρα ται α
 δυ να μει σου και συν η γει ρας νε κρους τους απ
ΓΑ ΝΗ ΔΙ
 αι ω νος εν σκο ο τει κα θευ δον τας τη θει
ΓΑ ΝΗ
 α και εν δο ξω α να στα σει σου ως βα σι λε ευς του
ΓΑ
 παν τος και Θε ος παν το δυ υ να α μος

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω
 τὸν Κύριον.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ Ἀναστάσει αὐτοῦ ὅτι
 συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσατο τῷ κόσμῳ ὡς
 Θεός, ζῶν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΓΑ ΝΗ ΓΑ
Δευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι

ω και ευ φραν θω μεν εν τη α να στα α σει αυ του

ΝΗ ΜΕΛ
ο ο τι συν η γει ρε νε κρους εκ των του Α

ΓΑ
δου α λυ υ των δε σμων και ε δω ρη σα το τω κο

ΔΙ ΓΑ
σμων ως Θε ος ζω ην αι ω νι ι ον και το με γα ε

ε λε ε ος

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.
Ἐξαστράπτων Ἄγγελος, ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο τοῦ Ζωοδόχου μνήματος, καὶ Γυναιξὶ Μυροφόροις εὐηγγελίζετο λέγων Ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν, ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τῷ δὲ κόσμῳ παρέχει, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΓΑ
Εξ α στρα πτων αγ γελος εν τω λι ι θω ε κα θη

ΠΑ
το του ζω ο δο χου μνη μα τος και γυ ναι ξι μω

ρο φο ο ροις ευ ηγ γε λι ι ζε το λε ε γων ^{ΓΑ} α
 νε στη ο Κυ ρι ος κα θως προ ει ει πεν η μιν ^{ΓΑ} α
 παγ γει λα τε τοις μαθηταις αυ του ο τι προ α α γει
 υ μας εις την Γα λι λαι αι αν ^{ΓΑ} τω δε κο σμω πα
 ρε χει ζω ην αι ω νι ι ον ^{ΓΑ} και το με γα ε ε λε ε
 ος ^{ΓΑ}

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαίον, ὃ παράνομοι Ἰουδαῖοι; Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιών, ὁ ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν, οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὁ ἐξ ὄρους Παρθενικοῦ ἀποπηθεὶς, ἄνευ θελήματος ἀνδρός, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τὸν Παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δανιήλ, καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ Βασιλεία.

^{ΓΑ}
Τ ι α πε δο κι μα σα τε τον λι ι θον τον α κρο
 γω νι αι αι ον ^{ΓΑ} ω πα ρα νο μοι Ι ου δαι αι

οι ουτος εστιν ο λιιθος ον εθετο ο Θε

ο ος εν Σιων ο εκπετρας πηγα σας εν

ερημω του υδωρ και ημιναβλυ

ζων εκ της πλευρας αυτου αθανασιαν ου

τος εστιν ο λιιθος ο εξοορους παρθενι

κου αποτμηθεις αα νευθεληματος ανδρος

ο Υι ος του ανθρωπου ο ερχομενος επι

των νεφελων του ουρανου προς τον παλαιον

των ημερων καθωσ ειπε Δα νι ηλ και αιωνι

ος αυτου η βασιλειαι α

ἦχος πλ.δ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας

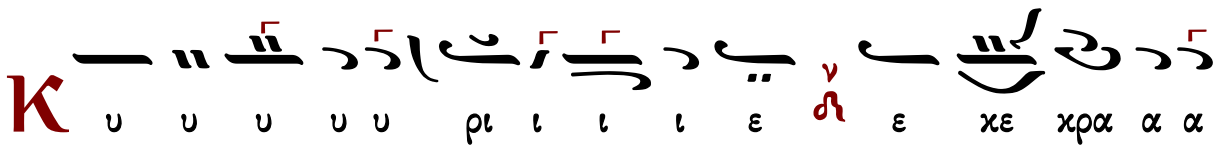
Κεκραγάρια

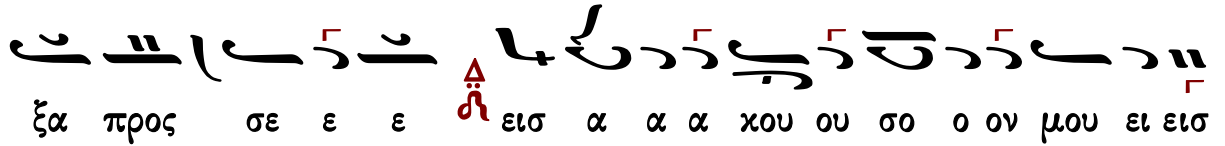
ἦχος πλ.δ'

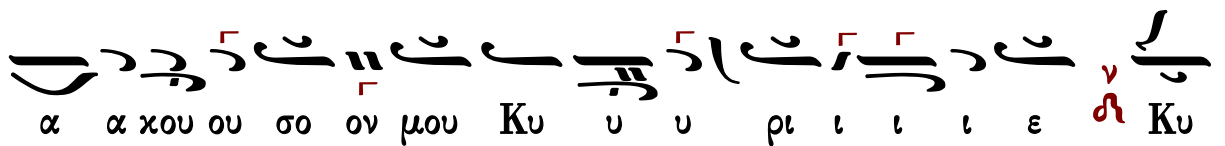
Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

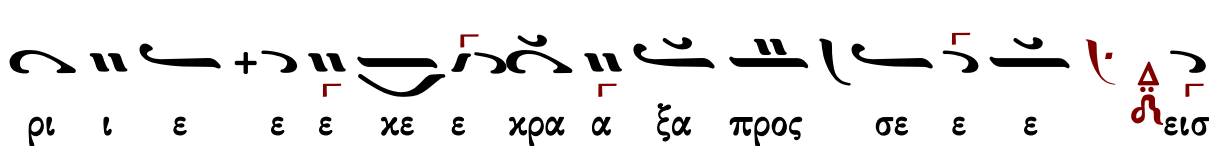
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

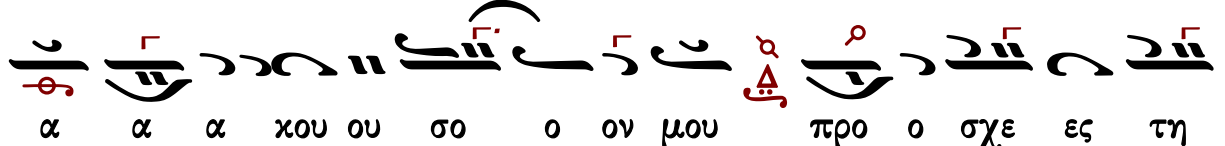
ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣

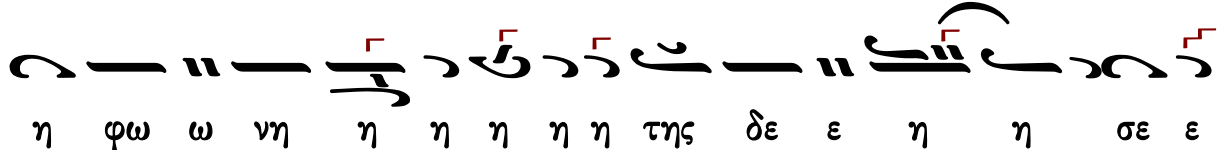

 Κ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ε κε κρα α α

 ξα προς σε ε ε εισ α α α κου ου σο ο ον μου ει εισ

 α α κου ου σο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ

 ρι ι ε ε ε κε ε κρα α ξα προς σε ε ε εισ

 α α α κου ου σο ο ον μου προ ο σχε ες τη

 η φω ω νη η η η η η της δε ε η η σε ε

ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε ναι αι αι

με προς σε ε ε ει εισ α α κου σο ο ον μου Κυ

υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

συντομότερον Κύριε εκέκραξα

Ἦχος λ π δι Νη

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε εισ α κου ου σο

ο ον μου εισ α α κου ου σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε εισ α κου ου σο

ο ον μου προ σχεις τη φω νη η η η τη ης δε

η η σε ε ε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα

γε ε ναι με προς σε ε ε εἰς α α κου σο ον μου

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η τω η προ οσ ε ευ χη η η

μου ως θυ μι α α μα α α εν ω ω πι ι

ι ο ο ο ον σου ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει

ρω ω ων μου θυ σι ι α ε ε σπε ρι νη η η

ει εις α α κου σο ο ον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι

ε

Στιχηρά

ἦχος πλ.δ'

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστέ προσφέρομεν, ὅτι ἠὺδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἦχος λ π ρ Νη

Ε σπε ρι νον υ υ μνον και λο γι κην λα
τρι αν ρι σοι Χρι στε ε προσ φε ρο μεν ρι ο ο τι ηυ
δο κη σας του ε λε η η σαι η μα α ας δι α
της Α να στα α σε ε ως ρι

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδοῖς μοι.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Κ υ ρι ι ε Κυ ρι ε μη α πορ ρι ι ψης η
μας ρι α πο του ου προσ ω που σου ρι αλ λα ευ δο κη
σον του ε λε η η σαι η μα α ας δι α της Α να
στα α σε ε ως ρι

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Χαῖρε Σιών ἁγία, μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον· σὺ γὰρ ἐδέξω πρώτη, ἄφροσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς ἀναστάσεως.

Χ α ι ρ ε Σ ι ω ν α γ ι ι ι α μ η τ η ρ τ ω ν Ἐ κ
κ λ η σ ι ω ν Θε ο υ κα τ ο ι κ η τ η ρ ι ο ν σ υ γ α ρ ε δ ε ε
ξ ω π ρ ω ω ω τ η α φ ρ ο σ ι ν α μ α ρ τ ι ω ν δι α τ η σ Α
ν α σ τ α α σ ε ε ω σ

Στιχηρά Ἀνατολικά

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πρὸ τῶν αἰῶνων γεννηθεὶς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀπειρογάμου σαρκωθείς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Ο ἐ κ Θε ο υ Πα τ ρ ο ς Λ ο ο γ ο ς π ρ ο τ ω ν α ι
ω ν ω ν γ ε ν ν η θ ε ι ς ε π ε σ χ α τ ω ν δ ε τ ω ν χ ρ ο ο ο
ω ν ο α υ τ ο ς ἐ κ τ η ς α π ε ι ρ ο γ α μ ο υ σ α ρ κ ω

θεις ^νδλ βου λη η σει σταυ ρω σιν θα να του υ πε μει νε ^βλ

και τον πα λαι νε κρω θεν τα αν θρω πον ε σω ω σε ^Αδλ

δι α της ε αυ του ου ^Ανα στα α σε ε ως ^νδλ

*Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν.
Τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, δοξολογοῦμεν Χριστέ, δι' ἧς ἠλευθέρωσας Ἀδαμιαῖον
γένος, ἐκ τῆς τοῦ Ἄδου τυραννίδος, καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.*

Την εκ νε κρων σου α να στα σιν δο ξο λο γου

μεν Χρι στε ε ε ^Αδλ δι η η η ης η λευ θε ρω σας ^Α

δα μι αι ον γε ε ε νος ^βλ εκ της του α δου τυραν νι

δος ^νδλ και ε δω ρη η σω τω κο σμω ως Θε ος ^Αδλ

ζω ην αι ω νι ι ον και το μεγα ε ε λε ε ος ^νδλ

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δόξα σοι Χριστέ σωτήρ, Υἱέ, Θεοῦ μονογενές, ὁ προσπαγεῖς ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος.

Δ ο ξ α α σοι Χ ρ ι σ τ ε Σ ω τ η ρ Ὡ ἱ ε Θε ου μο νο γε νε ς
ο προσ πα γεις εν τω Σταυ ρω και α να στας εκ
τα α φου τρι η η με ε ρος

Ἀπὸ φυλακῆς πρωτὰς μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωτὰς ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς, σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, παντοδύναμε Σωτήρ, μὴ ἀπορρίψης ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλ' ἐπάκουσον καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου φιλόανθρωπε.

Σ ε δο ξ α ζ ο με ν Κυ ρ ι ε τον ε κου σι ως δι
η μας Σταυ ρ ο ν υ πο με ι ναν τα και σε προσ κυ νου ου
με ν παν το δυ να με Σω τ η ρ μη α προ ρι ι
ψ ης η μας α πο του ου προσ ω που σου αλλ ε πα

κου σον και σω ω σον η μας Δ δι α της Α να στα

σε ω ως σου φι λα ανθρω ω πε ν
 δ

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος λ π δὲ Νη

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω δ και α γι ι ω

Πνε ε ευ μα α α α τι ν
 δ

Κ αι νυ υν και α ει δ και εις τους αι ω ω να ας

των αι αι ω ω ω νων α α α μην ν
 δ

Ο βασιλευς των ουραων

ων διαφιλανθρωπιαν επιτης

γηης ωωφθη και τοις ανθρωωωποι οισ συν

αα νεεε στρααα φη εκ Παρ

θε ενου ου γαρ αγνης σαρκα προσλααα

βοοο μεενοος και εκτα αυτηης προ

εελθων μεεταα της προοσληηη ψεεεε

ως ειεις εεεσιν Υι οοος διπλου ους

τηην φυυυσιν ααλλ ουουτην υυπο

οοσταααασιν διοτελειον αυ

τον Θεοον και τελειον ανθρωπο

ον αληθως κηρυυυτο οντες

ομολοουομεν Χριστο τον Θεοο

ον ηηηημων ονιικε τεευε

Μηητερα ανυυμφεευτε

εελεθηηναι τααας ψυχααας η

ηημωων

εις τον στιχον

ἦχος πλ.δ'

Ἀνήλθες ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ὁ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, πρὸς τοὺς πεσόντας, ἡ πάντων Ἀνάστασις, ὁ φωτισμός, καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

ἦχος λ π δι Νη

Α νη ηλ θες ε πι Σταυ ρου Ι η σου ο
 κα τα βασ εξ ου ρα νου ηλ θες ε πι θα να τον η
 ζω η η η η α θα να τος προς τους εν σκο
 τει το φω ως το α λη θι νον προς τους πε σον τσα
 η πα αν των Α να στα σις ο φω τι σμος και ο Σω
 τη ηρ η μων δο ο ξα α σοι

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων διέτεμε, τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς ἐν Ἄδῃ κατελθούσης, ὅν καὶ ἐσκύλευσε, τάφῳ δὲ διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα, τοῦ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χ ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να σταν τα εκ νε
 κρων ψυ χην και σω μα γαρ α να λα βων τω πα θει

απ αλ λη η λων δι ε τε με ^ε της α χραν του μεν ψυ
 χης εν α δη κα τελ θου σης ον και ε σκυ λευ σε ^χ
 τα φω δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το α α γι ον σω ^α
 μα ^α του Λυ τρω του ουτων ψυ χω ων η η μων ^ν

Και γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, δι' ἧς ἡμᾶς
 ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος τοῦ Ἄδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδωρήσω, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ
 μέγα ἔλεος.

Ψ αλ μοις και υ υ υ μνοις ^ν δο ξο λο γου
 μεν Χρι στε ^α την εκ νε κρων σου Α να στα σιν ^ν δι
 ης η μας η λευ θε ρω σας της τυ ραν νι ι δος του
 α δου ^ν και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι

ω ν ι ι ο ν και το με γ α ε ε λε ε ο ς

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ω Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ σταυροῦ παθῶν, ἔμοι ἀπάθειαν ἐπήγασας, ταφὴν δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ, συνανέστησας τὸν Ἀδὰμ χειρὶ παντοδυναμῶ. Δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

ω Δε σπο τα των α πα α αν των α κα τα

λη πτε ποι η τα α ουρα νου και γης δια α Σταυ ρου

πα θων ε μοι α πα θει α αν ε πη γα σας τα φην δε

κα τα δε ξα με νος και α να στας εν δο ξη συν

α νε ε στη σας τον Α δαμ χει ρι παν

το δυ να α α α μω δο ξα τη ση τρι η με ε

ρω Ε γερ σει δι ης δε δω ρησαι η μιν την αι

ω νι ον ζω ην ^Δ και ι λα σμον α μαρ τι ων ως μο νος

ε ευ σπλα αγ χνος ^ν

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὼν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

ἦχος λ π δι Νη

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευ

μα τι ^ν

Κ αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^ν

Α νυμ φευ τε Παρ θε ε νε η τον Θε ον α

φρα στως συλ λα βου σα σαρ κι Μη τηρ Θε ου του υ

ψι ι ι ι στου σων οι κε των πα ρα κλη σεις δε

ε χου ου Παν α μω με η πα σι χο ρη γου ου σα κα θα

ρι σμο οντων πται σμα των νυν τας η μων ι κε σι ι

ας προσ δε χο με νη δυσ ω πει σω θη ναι πα αντας η μα

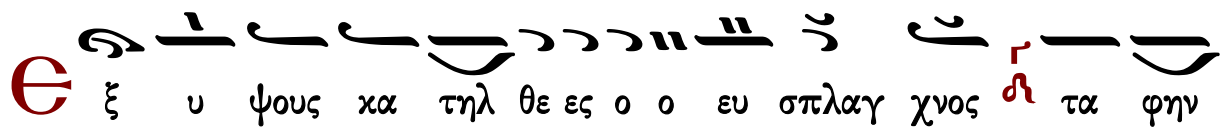
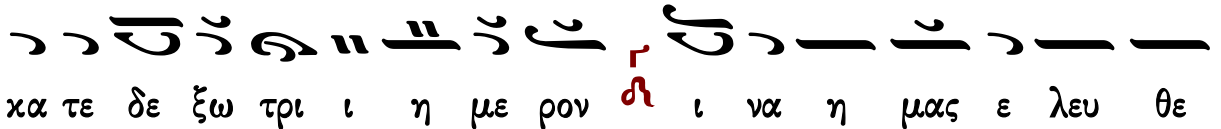
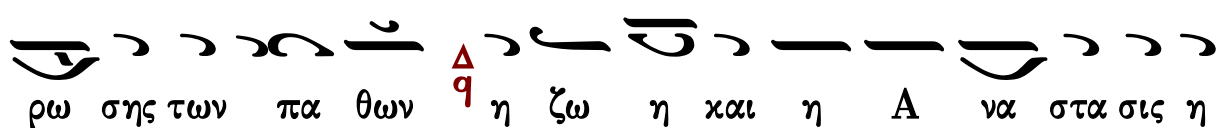

α α ας

Ἀπολυτίκιον

ἦχος πλ.δ'

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος λ π δι

 Ε ξ υ ψους κα τηλ θε ες ο ο ευ σπλαγ χνος ρ τα φην

 κα τε δε ξω τρι ι η με ρον ρ ι να η μας ε λευ θε

 ρω σης των πα θων Α η ζω η και η Α να στα σις η

 μων Κυ ρι ε ε δο ξα σοι ρ

Θεοτοκίον

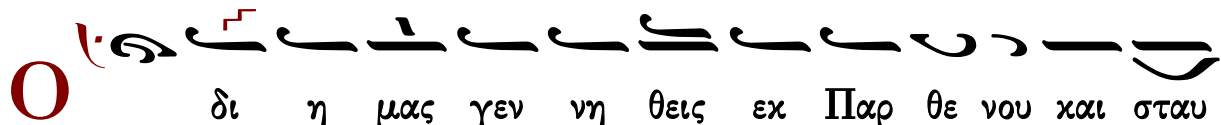
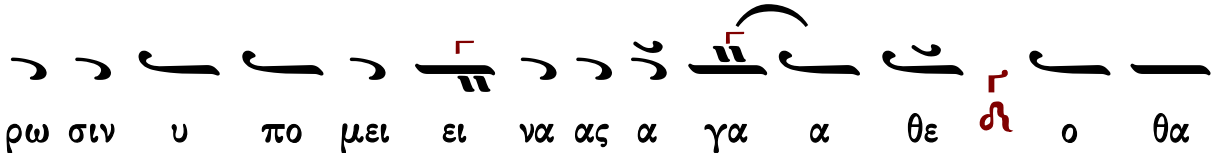
ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν
 θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου,
 δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν
 ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ἦχος λ π ρ

 Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ

 ρω σιν υ πο μει ει να ας α γα α θε ρ ο θα

να α τω τον θα να τον σκυ λευ σας και ε γερσιν δει ξαςως

Θε ος ^{Δ q} μη πα ρι δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι

σου ^{δ λ} δει ξον την φι λαν θρω πι αν σου ε λε η

μον ^{Δ q} δε ε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον ^{Δ q} πρε σβευ

ουσαν υ περ η μων ^{Δ q} και σω στον Σω τηρ η μων λα ον

α πε γνω σμε ε νο ο ο ον ^{δ λ}

Εἰς τὸν Ὁρθρον

ἦχος πλ.δ'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ἦχος λ π δ λ

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε ε φα α νεν η η μιν ^{δ λ}

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος Δ εν ο νο μα τι

Κυ υ ρι ου

Θεις τούς αινους

ἦχος πλ.δ'

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ἦχος λ π δ Νη

Π α α σα πνο η λ αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ον δ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

τω ω ω ων ου ου ρα α νω ω ων λ αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ το ο ον εν τοι οις υ υ υ ψι ι

ι ι στοις δ σοι πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε

ε ε ω γ

Δ ι νει ει τε αυ τον πα αντες οι οι αγ γε λοι οι

οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει τε αυ

τον πα ασαι αι δυ να α μεις αυ του ου ου σοι

πρε πει υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

στιχηρα

ἦχος πλ.δ'

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁμοίοις αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλόανθρωπος.

ἦχος λ π δι Νη

Κ υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε ε

στης υ πο Πι λα α του ου κρι νο μενος αλλ ουκ α

πε λει φθης του θρο ο ο νου ^β λ τω Πα τρι συγ κα α θε

ζο μενος ^γ δ και α να στας εκ νε κρω ω ων ^Α δ τον ^χ

κο σμον ^χ η λευ θε ρω σας ^β λ εκ της δου λει ει ει ας

του αλ λο τρι ι ι ου ^Α δ ως οι κτιρ μων και φι λα αν

θρω ω προς ^γ δ

Αινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Κύριε, εἰ καὶ ὡς θνητὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοι σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται σε ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν, σφραγιδι ἐσφραγίσαντο· ἀλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κ υ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει ει

ω ^Α δ Ι ου δαι οι σε κα τε θεν το ^β γ δ αλλ ως Βα σι λε

α υ πνου ου ουν τα ^β λ στρα τι ω ται σε ε ε

φυ λατ τον και ως ζω ης θη σου ρο ο ον σφρα

γι δι ε σφρα γι σαν το αλ λα α νε στης και πα

ρε σχες α φθαρ σι αν ταις ψυ χαι αις η η μων

Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρὸν σου ἡμῖν δέδωκας· φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷ καὶ θάνατον κατήργησε· διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν ταφὴν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

Κυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα α του δι

α βο ο ο λου τον Σταυ ρο ον σου η μιν δεδωκας φριτ

τει ει ει γαρ και τρε ε ε μει ει μη φερων κα θο ραν

αυ του ου την δυ να μιν ο τι νε κρου ους α νι

στα α α και θα α να τον κα τηρ γη σε δι α

του το προσ κυ νου μεν ^Δτην τα φην σου και την ε ε

γε ερ σιν ^γ

Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὁ ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ γύναια ἐφώνησε λέγων· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη Θεὸς ὧν, καὶ τῇ οἰκουμένην ζωὴν ἔδωρήσατο.

Ὁ αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

σιν κη ρυ ξας ^Δτους μεν φυ λα κας ε φο βη σε ⁶τα

δε γυ ναι α ε φω ω η σε λε γων ^γτι ζη τει τε τον

ζων τα μετα των νε κρων ^Δα νε στη η Θε ος ων ^Δκαι τη

οι κου με νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το ^γ

Στιχηρά Ἀνατολικά

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ἐπαθες διὰ σταυροῦ, ὁ ἀπαθὴς τῇ Θεότητι, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀθανατίσας, ζωοποιήσῃς ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου φιλάνθρωπε.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδου

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη̣

Ε̣ ^{ΓΑ} παθες δι̣ α̣ σταυρου̣ ο̣ ^{ΝΗ} απαθης τη̣ θε̣ ο̣ τη̣
τι̣ ^γ ταφην̣ κατε̣ δε̣ ξω̣ τρι̣ η̣ μερον̣ ^ε ι̣ να̣ η̣
μας̣ ε̣ λευ̣ θε̣ ρω̣ σης̣ εκ̣ της̣ δου̣ λει̣ ας̣ του̣ ε̣ χθρου̣ ^γ
και̣ α̣ θα̣ να̣ τι̣ ι̣ σας̣ ζω̣ ο̣ ποι̣ η̣ σης̣ η̣ μας̣ Χρι̣
στε̣ ε̣ ο̣ Θε̣ ος̣ ^Δ δι̣ α̣ της̣ α̣ να̣ στα̣ σε̣ ω̣ ως̣
σου̣ φι̣ λα̣ ανθρω̣ ω̣ πε̣ ^γ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω, καὶ ἀνυμνῶ Χριστέ, τὴν σὴν ἐκ τάφου Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θεὸς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

^{ΔΙ↓}
 Π ροσ κυ νω και δο ξα α α ζω και α νυ μνω
^{ΝΗ}
 Χρι στε την σην εκ τα φου Α να στα σιν ^γ δι ης
 η λευ θε ρω σας η μας εκ των του Α δου α
 λυ των δε σμων ^γ και ε δω ρη σω τω κο σμω ως
^{ΔΙ} ^{ΝΗ}
 Θε ος ζω ην αι ω νι ι ον ^Δ και το με γα ε ε λε ος ^γ

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψώθῃτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.
 Τὸ ζωοδόχον σου μνημα, φρουροῦντες παράνομοι, σὺν τῇ κουστωδίᾳ ἐσφραγίσαντο
 τοῦτο, σὺ δὲ ὡς ἀθάνατος Θεὸς καὶ παντοδύναμος, ἀνέστης τριήμερος.

^{ΝΗ} ^{Βδ}
 Τ ο ζω ο δο χον σου μνη η μα φρου ρουν τες πα ρα νο
^{ΠΑ} ^{ΝΗ}
 μοι ^ε ^λ συν τη κου στω δι ι α ^Δ ε σφρα γι ι σαν το του
^γ ^δ
 το ^γ ^δ συ δε ως α θα να τος Θε ος και παν το δυ να
^{ΝΗ}
 α μος α νε ε στης τρι η η με ε ρος ^γ ^δ

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Πορευθέντος σου ἐν πύλαις Ἰερουσαλὴμ Κύριε, καὶ ταύτας συντριψάντος, ὁ αἰχμάλωτος οὕτως ἔβόα· Τίς ἐστὶν οὗτος, ὅτι οὐ καταδικάζεται ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ὡς σκηνὴν κατέλυσε τοῦ θανάτου τὸ δεσμωτήριον; ἔδεξάμην αὐτὸν ὡς θνητόν, καὶ τρέφω ὡς Θεόν. Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΝΗ

Π ο ρευ θεν τος σου εν πυ λαις Α δου Κυ ρι ε

ΔΙ

ΝΗ

και ται τας συν τρι ψα αντος ο αι χμα λω τος ου

ΒΞ

τως ε βο α τις ε στιν ου τος ο τι ου κα

ΝΗ

τα δι κα ζε ται εν τοις κα τω τα τοις της γης αλ

λα και ως σκη νην κα τε λυ σε του θα να του το

δε ε σμω τη ρι ον ε δε ξα μην αυ το ον ως θνη

τον και τρε μω ως Θε ον παν το δυ να με Σω τηρ

ε λε η σον η μας

Ἑωθινά

Κατ' εκτέλεση Κωνσταντίνου Πρίγγου
(ἀπομαγνητοφώνηση Παναγιώτη Φιλίππου 2017)

Ἑωθινὸν α'

ἦχος α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς ἐπειγομένοις, διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν, ἐπέστη ὁ Κύριος, καὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν καὶ τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν, πανταχοῦ διδασκόμενοι, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο, κηρῦσαι τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀποκατάστασιν· οἷς καὶ συνδιακονοῦν, ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος ἄ Πα

υε ε ε ^{π ρ} Δο ξα Πα α τρι ι και αι αι Υι υι ω

ω ^{π ρ} και α α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α

τι ^{π ρ} κ.τ.ε

Ε ι εις το ο ο ο ρο ος ^δ τοις Μα θη ται αι

αις ε πει ει ει ει ει ει γο ο ο ο με ε ε

ου ρα νου ου ου ους α πο ο ο κα τα α α α

στα α α α σιν ^{π ρ} οι οι οι οι οι οι οι οεις και αι

αι συ υν δι αι αι αι ω ω ω νι ι ι ι ι

ζει ει ει ει ν ^η ο α ψε ευ δη ης ε ε ε πηγ

γει ει ει ει λα α α α το ^{π ρ} Χρι στο ο ο ος ο

ο Θε ε ο ος ^η και Σω ω τη ηρ τω ω ω ν ψυ χω ω

ω ω ν η η η η μω ω ν ^{π ρ}

Ἐωθινὸν β'

ἦχος β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ Μαριάμ γυναιξί, καὶ διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἔφετοῦ, ὠράθη ὁ λίθος μετηρμένος, καὶ θεῖος νεανίας, καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς. Ἠγέρθη γὰρ φησιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύξατε τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ μαθηταῖς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψεσθε αὐτόν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Ἦχος Δι

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω και α α γι

ι ω Πνε ε ευ μα τι

Μ ε τα μυ υ υ ρω ω ων προσ ε ελ

θου ου ου ου σαι αις ταις πε ρι την Μα ρι

α α αμ γυ ναι ξι ι ι και δι α πο

ρου με ε ε ε ε ε ναι αι αι αις πως ε

ε ε ε ε σται α α αυ ταις τυ υ υ υ χει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ει ει

του ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ω ρ α α α θ η ο ο ο λ ι ι θ ο ο ο ς μ ε ε ε ε

τη ρ μ ε ε ν ο ς και θ ει ο ς ν ε α α α ν ι ι ι

α ς κα τα σ τ ε λ λ ω ν τ ο ν θ ο ο ρ υ υ β ο ν α υ τ ω ω

ω ν τ η ς ψ υ υ χ η ς η γ ε ρ θ η γ α α ρ φ η η η

σ ι ν Ι η σ ο υ ο υ ς ο Κ υ υ υ υ ρ ι ο ς δι

ο ο κ η η η η ρ υ υ ξ α α τ ε τ ο ι ς κ η η ρ υ υ

ξ ι ν α υ τ ο υ ο υ Μ α α θ η η η τ α ι ς ε ι ς τ η ν

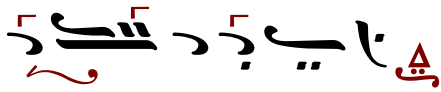
Γ α λ ι λ α ι α ι α ι α ι α ν δ ρ α μ ε ι ε ι ε ι ν και ο

ο ο ψ ε σ θ ε ε α α α υ τ ο ν α ν α σ τ α α ν τ α

ε ε χ ν ε κ ρ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ων ως ζω ο δο ο ο την και αι Κυ υ υ υ υ

 υ υ ρι ι ον

Ἔωθινὸν γ'

ἦχος γ'

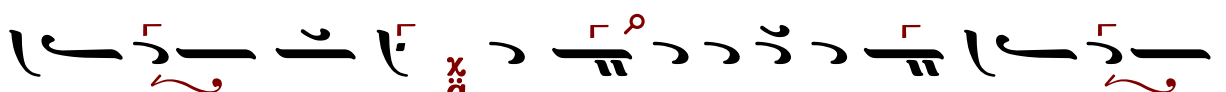
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ μαθηταί, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο· καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα, οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν δοξάζομέν σου, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, φιλόνητο Κύριε.

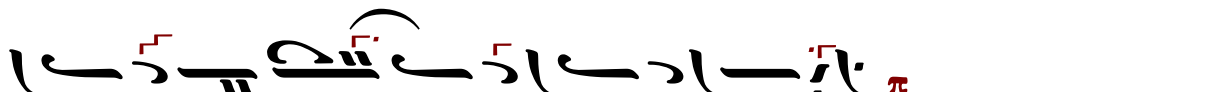
ἦχος ἠ' Γα

 Δ ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι

 Υι υι υι ω και αι α α γι ω ω Πνε ε ε

 ε ε ευ μα α α α α τι ι

 Τ ης Μαγ δα λη νη η η η ης Μα α ρι ι ι

ι ι ι ας π την του Σω ω τη η η ρο ος χ ευ αγ

γε λι ι ι ι ζο με ε νη ης χ εκ νε κρων

Α να α α α α στα α α α σι ι ι ι ι

ιν και ε εμ φα α α α α νει ει ει ει ει α

αν π δι α πι στου ου ου ου ουν τες χ οι οι οι Μα

α α α α α α θη η η οι Μα θη η ται αι ιαι

αι αι αι αι ω νει ει ει δι ι ζο ον το το

τη ης κα α αρ δι ι ι ι ι α ας σκλη η η

ρο ο ον αλ λα α α α α τοι οισ ση

μει ει ει ει ει οισ κα θο πλι σθε εν τε ες και

θα αυ μα α σι ^{x q} προς το κη η η η η η ρυ υ

υ υ γμα α α α α α πε ε στε ε ε ε ε

ελ λο ο ο ο ον το ο ^{π q} και συ μεν

Κυ υ ρι ι ε προς τον αρ χι ι φω ω τον ^{x q} α

νε λη η η η φθης Πα τε ε ε ε ρα ^{x q} οι δε

ε κη η ρυ υτ τον ^{x q} παν τα χου ου ου ου τον λο

ο γο ον ^{o x q} τοις θα αυ μα α σι πι ι στου ου ου

ου ου ου με ε ε ε ε νοι οι ^{π q} δι ο οι φω

τι σθε εν τε ες δι α αυ τω ων ^{x q} δο ξα α α

α ζο ο με ε ε εν σου ^{x q} την ε εκ νε ε κρων Α α

να α α α α στα α α α σι ι ιν ^κφι λα α

α αν θρω πε ε Κυ υ υ υ υ ρι ι ε ^η

Ἐωθινὸν δ'

ἦχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ὁρθρος ἦν βαθύς, καὶ αἱ γυναῖκες ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημα̅ σου Χριστέ, ἀλλὰ τὸ σῶμα οὐχ εὐρέθη, τὸ ποθούμενον αὐταῖς· διὸ ἀπορουμέναις, οἱ ταῖς ἀστραπτούσαις ἐσθήσεσιν ἐπιστάντες. Τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον. Ἠγέρθη ὡς προεῖπε, τί ἀμνημονεῖτε τῶν ῥημάτων αὐτοῦ; Οἷς πεισθεῖσαι, τὰ ὄραθέντα ἐκήρυττον, ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ εὐαγγέλια, οὕτως ἦσαν ἔτι νωθεῖς οἱ μαθηταί· ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε, καὶ ἰδὼν ἐδόξασέ σου, πρὸς ἑαυτὸν τὰ θαυμάσια.

ἦχος δ' Πα

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω ^πκαι

αι α α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^π

Ο ορ θρο ος η η η η ην βα α α α θυ υ

υς ^δ και αι γυ ναι κε ε ες η η ηλ θον ε

πι το ο μνη η η μα α α σου ου Χρι ι ι

στε ^παλ λα το σω ω μα ου ου ουχ ε ευ ρε ε

ε ε θη ^Δ το ο πο ο ο θου ου ου με ε ε νον α

α αυ ταις ^πδι ο α πο ο ο ο ο ρου ου με ε ε

ε ναις ^ποι ταις α στρα πτου ου ου ου ου ου σαι

αις ^Δ ε σθη η η η η η η η η σε ε ε ε σιν ε

ε πι ι ι στα α α α α α α αν τες ^πτι ι ι το

ον ζω ω ω ων τα ^Δ με τα α α α α των νε

κρων ^Δ ζη η τει ει ει ει ει τε ε ε ε ε

ε ε λε ε ε ε γον ^πη γε ερ θη ω ωως

προ ο ει ει ει ει πε τι α μνη μο νει ει τε

των ρη η μα α α α των α α αυ του οις πει

ει σθει ει ει ει σαι τα ο ρα θε ε ε ε εν τα

ε κη η η η ρυ υ υ υτ τον αλλ ε δο ο ο

κει ει λη η η η ρο ος τα α ε ε ε ε ε ευ

αγ γε ε ε ε λι ι ι ι α ου τω ως η η η

σαν ε ε ε τι ι νω ω θεις οι Μα α α α θη η

η η ται αλλ ο Πε ε τρο ο ος ε

ε ε δρα με και ι δων ε δο ο ο ο ο ο ξα

α σε ε ε ε σου προς ε αυ το ο ο ο ν

τα α θα αυ μα α σι ι α α ⁶ λ

Ἑωθινὸν ε'

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ! πῶς Πέτρῳ μὲν τοῖς ὀθονίοις μόνοις, ἔδωκας ἐννοῆσαι σου τὴν Ἀνάστασιν, Λουκᾶ δὲ καὶ Κλεόπα, συμπορευόμενος ὠμίλεις, καὶ ὁμιλῶν, οὐκ εὐθέως σεαυτὸν φανεροῖς; Διὸ καὶ ὄνειδίζη, ὡς μόνος παροικῶν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ μὴ μετέχων τῶν, ἐν τέλει βουλευμάτων αὐτῆς. Ἄλλ' ὁ πάντα πρὸς τὸ τοῦ πλάσματος συμφέρον οἰκονομῶν, καὶ τὰς περὶ σοῦ προφητείας ἀνέπτυξας, καὶ ἐν τῷ εὐλογεῖν τὸν ἄρτον, ἐγνώσθης αὐτοῖς, ὧν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι, πρὸς γνῶσιν σου ἀνεφλέγοντο, οἱ καὶ τοῖς μαθηταῖς συνηθροισμένοις, ἤδη τρανῶς ἐκήρυττόν σου τὴν ἀνάστασιν, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

ἦχος λ π ῥ Πα

Δ ο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι
ω και α γι ι ι ω ω ω Πνευ μα α α
τι
ω τω ωων σο ο ο φω ωων σου ου χρι μα

α α α α τω ω ων Χρι ι ι στε πωσ

Πε ε τρω ω ω ω μεν τοις ο θο νι ι ι ι

ι οι οι οισ μο ο νοι οισ ε ε δω ω ω

ω κας εν νο η η η σαι αι σου ου ου ου τη ην Α

α α α να α α α α στα α α α σιν Λου ου κα δε

ε ε και Κλε ε ο ο ο ο ο ο πα συμ πο ρευ

ο ο ο ο με νο ος ω ω ω μι ι ι ι λεις και

ο ο μι λων ου ουκ ευ θε ε ε ως σε ε ε α

αυ το ο ο ον φα α νε ε ε ροις διο ο

και ο ο νει ει δι ι ι ι ι ζη η ως

μο νος πα ροι κων εν Ι ε ε ρου ου σα λημ και

αι μη η με τε ε ε χων των εν τε ε ε λει

βου ου λε ευ μα α α α των α α αυ της αλλ ο

πα α αν τα προς το του πλα σμα α α τος συμ φε ε ε

ρον οι οι κο νο μων και τας πε ρι σου

ου ου προ φη τει ει ει ας α νε ε ε ε

ε ε πτυ υ υ υ ξας και εν τω ω ευ λο ο

γει ει ν το ον α α α α αρ τον ε ε γνω ω

ω σθης α α αυ τοις ων και προ του ου του

αι καρ δι ι ι αι προς γνω ω ω ω σιν σου

α α νε ε φλε ε ε ε ε γο ο ο ον το οι και

τοις Μαθηταις συνηθηθροισμε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι οισ η

η η η η δετρα ανωως εκηρυττο ον

σου ου ου τη η ην Α να α α α στα α α α

σιν δι ης ε λε ε η η η σον η η μα ας

Ἑωθινὸν ς'

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ ὄντως εἰρήνη σὺ Χριστέ, πρὸς ἀνθρώπους Θεοῦ, εἰρήνην τὴν σὴν διδούς, μετὰ τὴν ἔγερσιν μαθηταῖς, ἐμφόβους ἔδειξας αὐτούς, δόξαντας πνεῦμα ὄραν, ἀλλὰ κατέστειλας τὸν τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δείξας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου· πλὴν ἀπιστούντων ἔτι, τῇ τῆς τροφῆς μεταλήψει, καὶ διδαχῶν ἀναμνήσει, διήνοιξας αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς· οἷς καὶ τὴν πατρικὴν ἐπαγγελίαν καθυποσχόμενος, καὶ εὐλογήσας αὐτούς, διέστης πρὸς οὐρανόν. Διὸ σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμέν σε, Κύριε δόξα σοι.

ἦχος λ π Πά

ωε ε Δο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι

αι Υι υι ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α

α τι

Η ον τως ει ρη η νη η συ υ υ Χρι ι

στε προς αν θρω ω ω ω που ου ους Θε ε

ου ει ρη η η η η η η η η νη τη ην

σην δι ι δου ους με τα την ε ε ε γε ε ερ σιν

Μα α α θη η η η ταις εμ φο ο ο ο

ο βου ους ε ε δει ει ει ξα α ας α αυ

τους δο ο ο ξα α α α αν τας πνε ε ε ε ε

ευ μα ο ο ο ραν π αλ λα κα α τε ε

στει ει ει λας τον χ τα α ρα α α χον αυ τω ω

ω ω ων τη η ης ψυ υ χης δει ξας τας

χει ει ει ει ρας και αι αι τους πο ο ο

δα α α α α ας σου πλη ην α πι στου ου ου

ουν των ε ε ε τι τη της τρο φη η η η ης

με ε ε τα λη η η η η ψει χ και δι δα

χων α α α να α α μνη η η η σει ει

δι η η η νοι ξας α αυ τω ω ων το ο ο

ο ον νουν του συ νι ε ε ε ναι τα ας Γρα α α

φας οἰς και την πατρι κην επαγγελι ι ι
 αν κα α α α θυ πο σχο ο ο ο με ε ε ε
 νος και ευ λο γη η η σα α ας α αυ τους
 διε εστη η ης προς ου ου ου ρα α α α
 νον δι ο ο ο ο ο συν αυ τοις προσ κυ νου
 ου ου ου ου ου με ε εν σε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο
 ο ο ξα α α α σοι

Ἑωθινὸν ζ'

ἦχος βαρὺς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰδοὺ σκοτία καὶ πρωΐ, καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἕστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὕψ' οὐ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἄλλ' ὅρα τοὺς συντρέχοντας μαθητάς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν ἀνάστασιν ἔτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς

περι τούτου γραφῆς. Μεθ' ὧν, και δι' ὧν και ἡμεῖς, πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν
ζωοδότην Χριστόν.

Ἦχος Γα

Δ ο ξ α α Πα τρι ι ι ι ι και Υι ω και α γι

ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

δου ου ου σκο ο τι ι ι α α και αι πρω

ω ι και τι ι προ ο ο ος το μνη η μει ει ει

ο ον Μα ρι ι α α α ε ε στη η η

κας πολυ σκο ο ο ο ο το ος ε ε χου

σα α α α α ταις φρε σιν υφ ου που τε ε

θει ει ει ται αι ζη τει εις ο ο Ι ι η σου

ους αλλ ο ο ο ο ρα τους συν τρε ε ε ε ε χο ο

ον τας μα α θη τας πως τοι οισ ο θο ο νι ι ι

οις και τω σου δα ρι ι ι ι ι ω την α

να α α στα α α σι ι ι ν ε ε τε κμη η ραν

το ο και α νε μνη σθη σα αν της πε ε

ρι ι του ου ου ου ου του γρα α φη ης μεθ

ω ω ω ων και δι ων και η μει εις πι

ι ι στε ευ σα α αν τες α νυ μνου με ε εν

σε ε τον ζω ω ο ο δο ο ο ο ο την Χρι ι

στο ον

Ἑωθινὸν η´

ἦχος πλ.δ´

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα οὐ μάτην χεῖνται θερμῶς· ἰδοὺ γὰρ κατηξίωται, καὶ διδασκόντων ἀγγέλων, καὶ τῆς ὄψεως τῆς σῆς ὦ Ἰησοῦ· ἀλλ´ ἔτι πρόσγεια φρονεῖ, οἷα γυνὴ ἀσθενής· διὸ καὶ ἀποπέμπεται μὴ προσψαῦσαί σοι Χριστέ. Ἄλλ´ ὁμως κήρυξ πέμπεται τοῖς σοῖς μαθηταῖς, οἷς εὐαγγέλια ἔφησε, τὴν πρὸς τὸν πατρῶον κληῖρον ἀνοδὸν ἀπαγγέλλουσα. Μεθ´ ἧς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἐμφανείας σου, Δέσποτα Κύριε.

ἦχος λ π ς Νη

Δ ο ο ξ α Πα α τρι ι και Υι ω και α α γι

ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α τι

Τ α της Μα ρι ι ι ι ας δα α α α κρυ υ

υ α α ου ου ου μα α α την χει ει ει ει ει εν

ται θε ερ μως ι δου αρ κα α τη η ξι ω

ω ται και αι δι δα σκον τω ων Α α αγ γε

ε ε ε λων και της ο ο ψε ε ω ως

τη ης σης ω ω ω Ι η η σου αλλ ε τι

ι προ οσ γει α φρο νει οι οι οι οι οι α α

γυ νη η η η η α σθε ε νης δι ο και αι

α πο ο πε εμ πε ε ται αι μη η προ οσ

ψα α αυ σαι σοι οι οι οι Χρι ι ι ι στε αλλ

ο ο μως κη η η ρυ υ υξ πε εμ πε ε ε ται

τοις σοι οι οι οισ Μα θη ταις οισ ευ αγ γε ε ε ε

ε λι α α ε φη η σε ε την προς τον πα τρω ω

ω ω ω ο ον κλη η η ρον α α νο δον α

πα αγ γε ε ε ελ λου ου ου ου σα μεθ ης α

ξι ι ι ω σο ον και η μας της ε εμ φα α

α νει ει ει ει ει α α α ας σου Δε ε σπο ο ο

τα Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Ἐπιθινὸν Θ'

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, οὔσης ὀψίας Σαββάτων, ἐφίστασαι τοῖς φίλοις Χριστέ, καὶ θαύματι θαῦμα βεβαιοῖς, τῇ κεκλεισμένη εἰσόδῳ τῶν θυρῶν, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν ἄλλ' ἐπλησας χαρᾶς τοὺς μαθητάς, καὶ Πνεύματος ἁγίου μετέδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐξουσίαν ἔνειμας ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, καὶ τὸν Θωμᾶν οὐ κατέλιπες, τῷ τῆς ἀπιστίας καταβαπτίζεσθαι κλύδωνι. Διὸ παράσχου καὶ ἡμῖν, γνῶσιν ἀληθῆ, καὶ ἀφῆσιν πταισμάτων, εὖσπλαγχνε Κύριε.

ἦχος λ̣ π̣ ἡ Πα

Δ ο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι

ω και α γι ι ι ω ω ω Πνευ μα α α τι

Ω ς επ ε σχα α α α τω ων τω ω ων χρο ο

ο ο νων ου σης ο ψι ας Σα αβ βα α α α

α των ε φι ι στα σαι αι αι ται οις φι ι ι ι ι

λοις Χρι ι ι στε και αι θαυ μα α α τι θα αυ

μα α α βε βαι αι οις τη κε κλει σμε ε ε

ε νη ει σο ο δω ω ω τω ων θυ ρων την εκ

νε κρω ω ωων σου Α α να α α α α στα α α α

α σιν α αλλ ε ε πλη η η σας χα ρα ας

του ου ους Μα θη η η τας και Πνευ μα τος α γι

ι ι ου με ε τε ε δω ω ω κας α α αυ

τοῖς ^{π ρ} και ε ε ξου ου σι ι α αν ε ε ε

νει ει ει ει μας ^{χ ρ} α φε σε ε ω ω ως α α μα α

αρ τι ι ι ι ων και το ον Θω ω μαν ου

ου κα α τε ε ε λι ι ι ι ι πες ^{χ ρ} τω ω τη ης

α α πι ι στι ι ι ι ι α ας κα τα

βα πτι ι ζε ε ε σθαι αι κλυ υ υ υ υ δω ω ω ω

νι ^{π ρ} δι ο πα ρα α σχου ου ου και αι η η

μι ιν γνω ω ω σι ι ιν α λη η η θη ^{χ ρ} και

αι α φε ε ε σι ιν πται σμα α α α α α

α α α α α α α α τω ω ω ω ων ^{χ ρ} ^{χ ρ} ε ε

ευ σπλα α αγ χνε Κυ υ υ ρι ε

Ἐωθινὸν ι'

ἦχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μετὰ τὴν εἰς Ἄδου κάθοδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ἀθυμοῦντες ὡς εἰκός, ἐπὶ τῷ
 χωρισμῷ σου Χριστέ οἱ μαθηταί, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν· καὶ πάλιν πλοῖα καὶ
 δίκτυα, καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ. Ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ἐμφανισθεὶς, ὡς δεσπότης πάντων, δεξιοῖς
 τὰ δίκτυα κελεύεις βαλεῖν· καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθύς, καὶ πλῆθος τῶν ἰχθύων πολὺ, καὶ
 δεῖπνον ξένον ἕτοιμον ἐν γῆ· οὗ μετασχόντων τότε σου τῶν μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν
 νοητῶς καταξίωσον, ἐντροφῆσαι φιλόανθρωπε Κύριε.

ἦχος λ π Πά

ue ε Δο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι

αι Υι υι ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α

α τι

Με τα α α τη ην ει εις Α α α α α δου

κα α α α α θο ο ο δο ον και την εκ νε

κρω ω ων Α α α να α α α α α α στα α

σιν α α α θυ υ μου ουν τες ω ω ως

ει ει κος ε πι ι τω ω ω χω ρι ι σμω ω ω

σου ου Χρι στε ε οι οι οι Μα α θη η η

ται προς ερ γα σι ι α α αν ε τρα α α α α

πη η η η σαν και πα α α λιν πλοι οι

οι α και αι αι δι ι ι ι κτυ υ υ υ α

και αι α α γρα ου ου δα α α μου αλ λα

συ Σω ω ω τερ ε εμ φα νι σθεις ως Δε σπο

της πα α α α αν των δε ξι οι οισ τα δι ι

κτυ υ υ α κε λε ε ε ε ευ εις βα α α

λειν και ην ο λο ο ο γος ε ε ε ε ερ

γον ε ευ θυς και πλη η η θο ος των ι

χθυ υ υ υ υ ων πο ο ο λυ και δει

ει ει ει ει πνον ξε ε ε νον ε ε τοι οι μο

ο ον εν γη ου μετα σχο ο ον των το τε σου ου

ου των Μα α α α α θη η η η των και η

μα ας νυ υν νο η τως κα τα ξι ι ι ω ω

σο ο ον ε ε ε εν τρυ φη η η σαι φι

λα α α α α α α ιε φι λα α αν θρω ω

πε ^χ ^ρ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ε ^π

Ἑωθινὸν ια'

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Φανερῶν ἑαυτόν, τοῖς μαθηταῖς σου Σωτῆρ μετὰ τὴν ἀνάστασιν, Σίμωνι δέδωκας τὴν τῶν προβάτων νομὴν, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν, τὴν τοῦ ποιμένειν φροντίδα αἰτῶν. Διὸ καὶ ἔλεγες· εἰ φιλεῖς με Πέτρε, ποιμαίνε τὰ ἀρνία μου, ποιμαίνε τὰ πρόβατά μου. Ὁ δὲ εὐθέως ἐνδεικνύμενος τὸ φιλόστοργον, περὶ τοῦ ἄλλου μαθητοῦ ἐπυνθάνετο. Ὡν ταῖς πρεσβείαις Χριστέ, τὴν ποιμνὴν σου διαφύλαττε, ἐκ λύκων λυμαινομένων αὐτήν.

ἦχος λ π δι Νη

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω και α α γι

ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α τι

Φ α νε ρω ω ων ε α α αυ το ον τοις

Μα θη ται αι αι αι αις σου Σω τη η ηρ με τα

α α α α την Α α να στα α σι ιν Σι ι ι μω

ω νι ι ι δε δω ω κα ας την των προ βα α

α α τω ων νο ο μη η ην εις α γα α α α

α πης α αν τε χτι ι σι ιν την του ποι οι

με ε νειν φρο ον τι ι ι ι δα αι αι αι των

δι ο και αι ε λε ε γες ει φι λει εις με ε ε

Πε ε ε ε ε τρε ποι με νε τα α α α αρ

νι α α α μου ποι οι οι με ε ε νε ε τα

προ ο βα α α τα α α α μου ο δε ευ

θε ως ε εν δει ει κνυ με ε νο ος

το ο φι ι ι λο ο ο ο στο ορ γο ον

πε ρι του α α α λ λου μα θη του ου ε πυ υν θα α

α α νε ε ε ε ε ε το ω ω ν ταις πρε ε σβει

ει ει ει αις Χρι στε ε ε την ποι οι μνη ην

σου δι ι α α α φυ λα α τ τε ε εκ λυ

υ υ υ υ κω ων λυ μαι νο με ε ε ε

ε ε ε νω ω ω ω ω ω ν α αυ τη η

ην

ΤΕΛΟΣ

ΤΩ ΔΕ ΔΩΡΕΟΔΟΤΗ ΘΕΩ
ΔΟΣΑ, ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ

